

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

העובדות שמאחורי הפסק

- קבלת המלכות -

תשורה

משמחת הנישואין של הרב התמים **ברוך שניאור** שיחי'
עם ב"ג הכלה המהוללה מרת **חנה** תחי'

נחשון

י' תמוז ה'תש"פ

פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"כתתו חרבותם לאתים", היא כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא" . . הפס"ד של הרבנים ומורי הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי" - פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם..

(ש"פ משפטים ה'תשנ"ב - מוגה)

מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו . . בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא") . . ומשמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(משיחת ש"פ נשא, י"ב סיון, ה'תנש"א - מוגה)

נערך ע"י:

ועד חיילי בית דוד
בית משיח, בית חיינו
770 איסטערן פארקווי, ברוקלין נ.י.

להערות ותיקונים, או להצטרפות לרשימת
הדיוור בדוא"ל:

vaad770@gmail.com

ב"ה

אל אחינו אנ"ש והתמימים יחיו,
שלום וברכה!

לזכרון טוב, ליום כלולת צאצאינו החתן הרב התמים מ' ברוך שניאור שי עם ב"ג הכלה המהוללה מרת חנה תחי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה מיוחדת, על יסוד המנהג שהונהג בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ונתפשט בתפוצות אנ"ש ובעיקר בתקופה האחרונה.

בתוך ה"תשורה":

א) חלק ממכתבי רבותינו נשיאנו אל הסבא רבא של החתן והכלה הרב התמים משה ע"ה אקסלרוד, עליו אמר כ"ק אדמו"ר הריי"צ: "אם היה לי עוד כמה משה'קעס, הייתי הופך את רוסייה".

ב) "דבר מלכות" - לקט קטעי שיחות כ"ק אד"ש מה"מ, בהם מדובר אודות היותה של שנת תנש"א ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו".

ג) "העובדות שמאחורי הפסק" - סיפורם המלא של אירועי קיץ ה'תנש"א, החל מההתעוררות הגדולה לאחר "עשו כל אשר ביכלתכם", השמחה כשהרבי קיבל את הפעולות, השמועות החששות והספיקות. בצירוף מסמכים אותנטיים.

כהמשך ישיר לכך, מובא כאן סיפורה של 'שיירת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו', שהתקיימה באישורו ובברכתו של הרבי ובתמיכתם של רבני ועסקני חב"ד בארץ הקודש, והיותה נקודת התפנית בדרך למהפכה הציבורית הגדולה בגילוי שמו וזהותו של הרבי כמלך המשיח בראש כל חוצות

בטוחים אנו שע"י קובץ זה, המחזק את ההתקשרות למלכנו נשיאנו, נזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "מהרה . . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" בהתגלותו המלאה והמושלמת, ומשמחת הנישואין זו נמשיך לרקוד בשמחת הגאולה, ותיכף ומיד ירננו כל בשר יחדיו, ויכירו כל באי עולם ש"זה היום עשה הוי' נגילה ונשמחה בו",

ואזי נכריזי כולנו לפני מלכנו משיחנו את ההכרזה הנצחית:

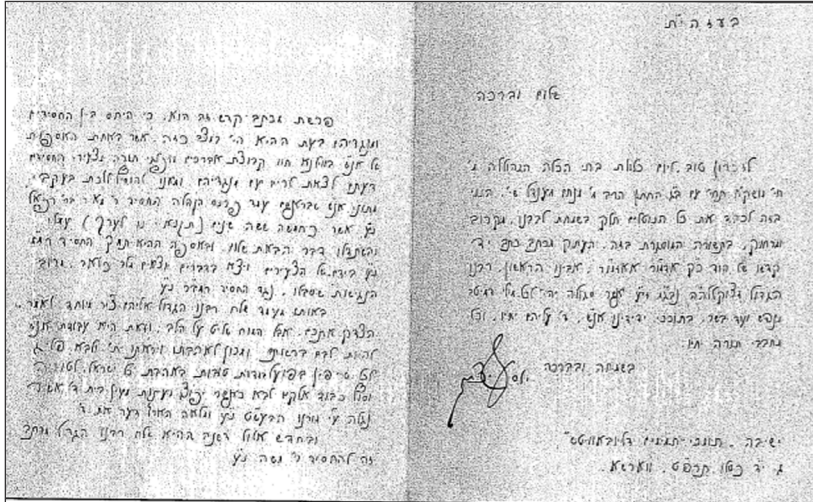
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

משפחות נחשון - אקסלרוד

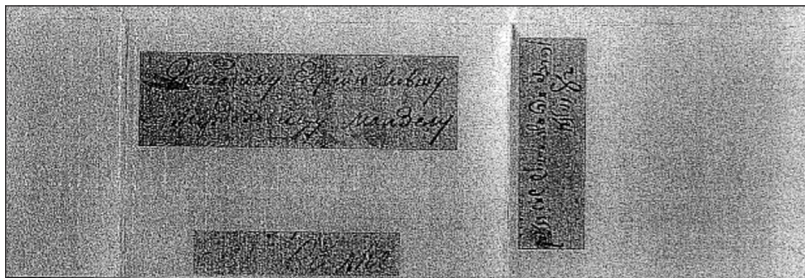
ימות המשיח,

י' תמוז ה' תהא שנת פדותנו
קי"ח שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

צילום ה"תשורה" מחתונת כ"ק אד"ש מלך המשיח

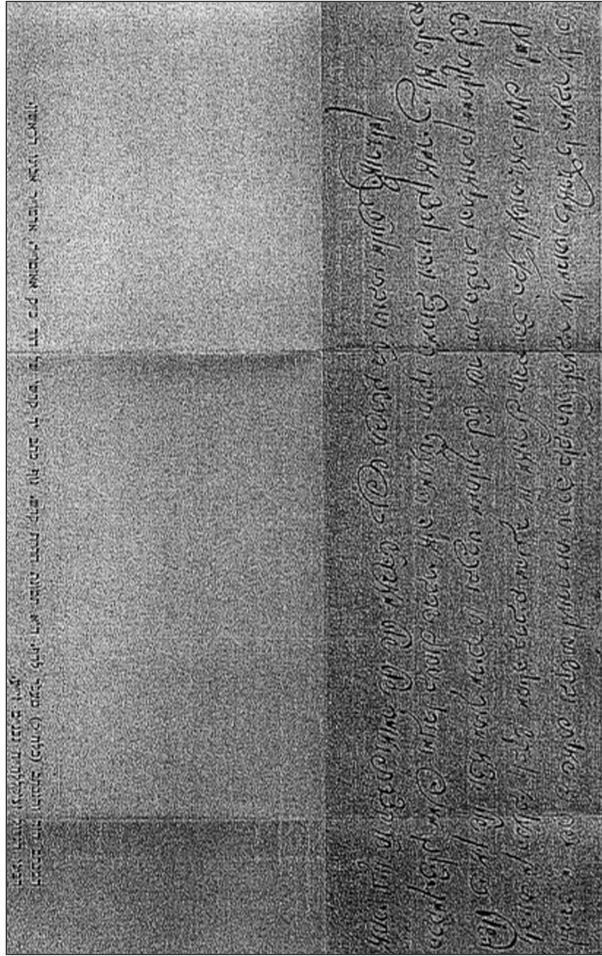

צילום המכתב שציווה כ"ק אדמו"ר מהור"צ לחלק בצירוף ה"תשורה"

תרגום הכתב לרוסית
לאדון יהודי משה מורדוכוביץ [בן
מרדכי] מיזליש בוילנא

פיענוח כ"ק אדמו"ר הזקן
להרבני מו"ה משה מיזליש שמש
ונאמן דק' [הלת] ווילנא

פיענוח כ"יק אדמו"ר הזקן

לידידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו הטה' [ור'] להעביר על מדותיו כמאדז"ל כל המעביר על וכו' ולהיות מן הנעלבי' [ם] ולבקש מחילה ברבים מהגיד מו' מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום-הכיפורים הבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען השלו' [ם] כי אין שלו' יוצא מתוך מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב הצרות והתלאות הן ממחלוקת לש"ש הרחמן יצילנו ממנה ומגדל בשחוני שדברי אלה המועטי' [ם] יחזיקו המרובי' [ם] והיו לרצון אמרי פי ולא ישליכם אחרי גיוח ח"ו קצרתי ואומר שלו' שלו' מאדה"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומן] וטובתו מלונ"ח [מלב ונפש חפציה] שניאור זלמן

הרב התמים משה ע"ה אקסלרוד

הרה"ת משה ע"ה אקסלרוד נולד בשנת תרנ"ג בדאקשיץ שברוסיה הלבנה. למד בליובאוויטש שבליובאוויטש והיה לרב בעיירות בליוב, ז'לאבין, סוראז', והיה מבין הפעילים הבולטים בכל ענייני הפצת היהדות ברוסיה. המשיך בפעולות קדושות אלו גם לאחר עלייתו לארץ הקודש, עד לפטירתו בכ"ח שבט תש"כ.

הרבי הרי"צ התבטא עליו **"ווען איך וואלט געהאט נאך אפאר מוישע'ס, וואלט איך איבערגעקערט גאנץ רוסלאנד"** [= באם היו לי עוד כמה כמשה, הייתי כובש את כל רוסיה]

אגרת כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

מרכז לעניני הנור
מרכז לעניני הנור
MERKAZ LECHINUYI HANOR
 CENTRAL OFFICE
 770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 13, N. Y.

ב"ה. ה'תש"ס סיון ה'שי"ה

הרה"ה הו"ח אי"א נו"מ וכו' מהור"א שי"ה

שלום וברכה: ^{באכ"מ} נתקבלה הפ"נ שלו, וע"פ בקשתו קראתיו על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ.

וצדיק מברך ואשי"ה ממלא ברכות נדיקים, דאשתכח בתאי עלמא יתיר מבתיוואי, על מילואן. תקוהי, אשר דכוחתי אין נזקק לעזרה והארה אדעת ענין ההתקשרות לנשיא הו"ח כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, אשר ההתקשרות הוא ע"י למוד תורתו והליכה בדרכיו אשר הורה.

ובטתה יש לו קביעות עתים ללימוד תורה כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ אשר במאמריו שיהותיו ומכתביו, ומה טוב אם הלמוד הו"ח בהבורה אשר איש אה רעהו יתקון ויעוררו.

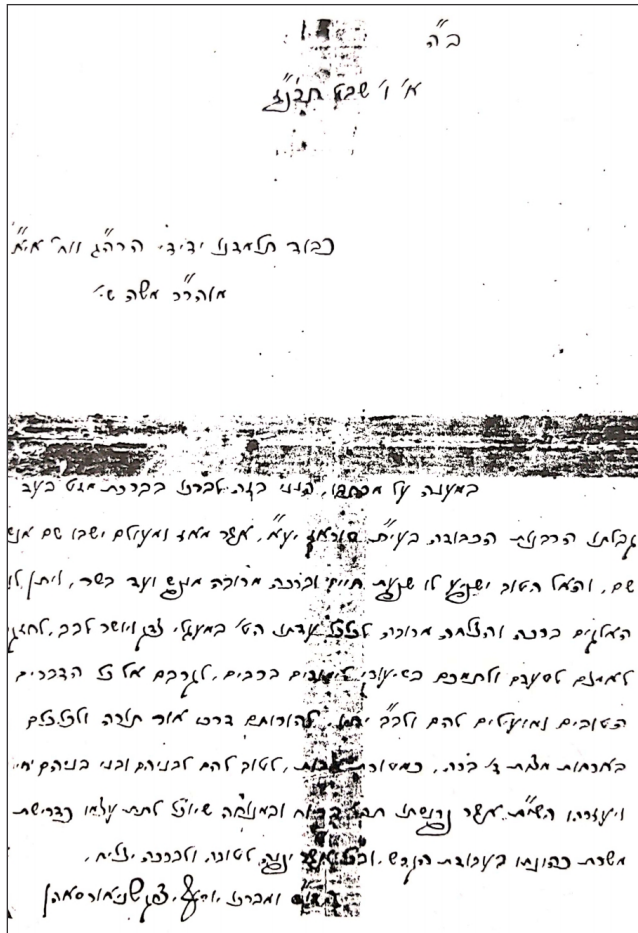
ואצט"ש אין צורך צאט"ש ע"י הדא"ת - אין צד"ק אב הופה אז דעה - בש"ס, איש סיון ק"ן א"ת השפעות הנשיא נופש ט' וחת"ס. וא"ת השפעות שנופש ט' - תפ"ת צעתי הוא דיוק הכסתינות וה"ת צד"ק יש דעה על השפעה שבע"ה דע"ה הו"ח חכמה, שמה יתלה על כ"ת חכ"ס שדוקדוקי כ"ו, וחסן צד"ק ע"ש חכמים, ש"ה הדא"ת - ו"ת דרוזא"ת העלניש - ועלניש, השפעות הם צד"ק חכמים, ש"ה צד"ק ע"ש חכמים, ש"ה

הוספה בכת"ק: "ופ"ש כל החבורה תי"

ומש"כ שאינו מובן ע"ד הבחנה - איני מבין מה הוקשה לו בזה - פשוט, שיש שינוי בין אופן השפעות הנשיא קודם כ"ו ואח"כ, ואופן ההשפעות שקודם כ"ו תכלית מעלתו הוא ביום ההסתלקות.

וא"כ בודאי, יש בזה גם השפעה שתפעול במקבל הולדה חדשה שבזה יתגלה גם כח הא"ס שבנבואים כ"ו, ולכן צריך ע"ז ט' חדשים, שייך הבחנה וכו' - וענינים וימים הגשמיים הם משתלשלים, ובמילא מעוררים על ענינים הרוחניים."

אגרת כ"ק אדמו"ר הרי"צ

אגרת כ"ק אדמו"ר הרש"ב נ"ע

אגרת חמה
 תיבוצה רבגה דא אסר ג'
 ופסוקו קלמה. ואת אולת מ עזב אלק
 רשע ערוב ב' תבית סמך. לטוחה- הסמכים
 בנאלם לאלו שאלת ע' הטיבו.
 גם את אולת ערובו אלק ויש סמך.
 והיה יעזב מ להיות באמתו ע' המע. והל' ר'
 הוא ע' ב' תבית.
 יבצע הטיבו מ תיבוצה ויבצע את חממת
 ותגיה, ואלך באמתה בתעבות יל- חקמ' ויבוצה
 סמך.
 ואת מ סמך יבוצה בוש אלק חמ'

”שנה שמלך המשיח נגלה בו”

לקט קטעי שיחות כ”ק אד”ש מה”מ, לפי סדר זמן אמירתם, בהם מדובר אודות היותה של שנת תנש”א ה”שנה שמלך המשיח נגלה בו”, כדברי המדרש בילקוט שמעוני, רמז תצט.

. . . כבר התקיימו כל הסימנים של חז”ל על סוף זמן הגלות וזמן הגאולה, כולל הסימן שבילקוט שמעוני (שנתפרסם לאחרונה): ”א”ר יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרין זה בזה, מלך פרס מתגרה במלך ערבי והולך מלך ערבי ליטול עצה מהם כו’, וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחוז אותם צירים כצירי יולדה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומר להיכן נבוא ונלך להיכן נבוא ונלך, ואומר להם בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם, מפני מה אתם מתיראים אל תיראו הגיע זמן גאולתכם, ולא כגאולה ראשונה גאולה אחרונה כי גאולה ראשונה הי’ לכם צער ושעבוד מלכיות אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכיות אחרי’.” [ואח”כ ממשיך בילקוט:] שנו רבותינו בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם”.

כן תהי’ לנו, שמלכתחילה אין ממה להבהל, כי כבר ישנה ההבטחה ש”אל תיראו (גם מלשון הבטחה), הגיע זמן גאולתכם”.

וכן תהי’ לנו, שמשיח צדקנו כבר יבוא בפועל וכבר יעמוד על גג בנין בית

המקדש ויכריז וישמיע, שמשיח כבר הגיע!

אמן כן יהי רצון.

(משיחת ש"פ ראה, מבה"ח אלול ה'תשנ"ג - מוגה)

רואים (בשנת נסים) איך שמתקיימים הסימנים על זה בחז"ל, כולל - הסימן שמובא בילקוט שמעוני (שהוזכר לאחרונה כמה פעמים): "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי האומות מתגרין זה בזה כו', מלך פרס מתגרה במלך ערבי והולך מלך ערבי לארם ליטול עצה מהם כו', וכל האומות מתרעשים ומתבהלים כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם כו', אל תיראו הגיע זמן גאולתכם כו' [ואח"כ ממשיך בילקוט]: בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם".

(משיחת יום ד' פ' נצבים-וילך, כ"ב אלול תשנ"ג - מוגה)

"המאורעות במפרץ הפרסי - מסימני הגאולה, כמארוז"ל בנוגע ל'מלכות מתגרות כו', ובפרטיות יותר - 'מלך פרס (דקאי בפשטות על השטח שכולו עירק) מתגרה במלך ערבי כו' וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלים כו', ואומר (הקב"ה) להם (לישראל) . . אל תיראו הגיע זמן גאולתכם', וממשיך ומסיים 'בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם'".

(משיחות שבת בראשית (אסרו-חג דשמע"צ ושמח"ת) תנש"א - מוגה)

. . כשרואים המאורעות שבתקופה האחרונה בנוגע ל"תולדות ישמעאל" (שבסיום פרשתנו) - אשר, נוסף לכך שכללות הענין ד"מלכות מתגרות זו בזו" הוא מסימני הגאולה, כמארוז"ל "אם ראית מלכות מתגרות זו בזו צפה לרגליו של משיח", ה"ז בהדגשה יתירה בנוגע ל"תולדות ישמעאל", כדאיתא בילקוט שמעוני "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . כל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים" (כפי שרואים במוחש הבלבול דאזה"ע שלא יודעים מה לעשות, ומחפשים עצות שונות כו'), והקב"ה אומר לישראל "בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם",

וממשיך ש"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש1 והוא משמיע להם לישראל ואומר עניים הגיע זמן גאולתכם" - כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

1) להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש" - שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבזה מרומז שההכרזה "עניים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

(משיחות ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון תנש"א - מוגה)

ובפרט בשנה זו, "הי' תהא שנת נפלאות אראנו", ולאחרי שכבר ראו נסים ונפלאות בתקופה האחרונה . . ובזה ניתוסף עוד יותר בימים האחרונים ממש:

המאורעות דימים האחרונים בהענין ד"מלכות מתגרות זו בזו" מדגישים שנמצאים בסמיכות ממש להגאולה, כמבואר במדרשי חז"ל שענין זה הוא מסימני הגאולה.

ובלשון המדרש "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . מלך פרס מתגרה במלך ערבי . . וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלין . . ואומר להם (הקבה לישראל) בני אל תתיירו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם".

. . . ובנוגע לפעולותיהם של שונאי ישראל שמנסים לפגוע ח"ו - אין בהם ממש, ולא יעלה הדבר בידם, . . השייכות דמאורעות אלה לבנ"י היא - הידיעה ש"הגיע זמן גאולתכם" שלכן, עמדו הכן כולכם לקבלת פני משיח צדקנו...

(משיחות ש"פ בא, ד' שבט תנש"א - מוגה)

במשך השנה הזאת - עלי' נתנו יהודים את השם והסימן: "הי' תהא שנת נפלאות אראנו, ועוד קודם לכן, בסיומה של השנה שעברה, שצויינה על-ידי יהודים בסימן: "היה תהא שנת ניסים" - הודגש פעמים רבות הקשר לדברים שחז"ל גילו מראש (בילקוט שמעוני ישעי' רמז תצט), על המלחמות שיתרחשו בחלק ההוא של העולם, אשר הן מהסימנים המעידים שמתקרבת הגאולה האמיתית על ידי משיח צדקנו.

(ממכתב כללי, כ"ה אדר תנש"א - מוגה)

האמור לעיל הוא בהדגשה יתירה כשנמצאים בחודש ניסן דשנה זו "הי' תהא שנת נפלאות אראנו", וכמדובר (גם במכתבים כלליים) ע"ד הניסים והנפלאות שקרו בשנה זו . . ובודאי ימשיך הקב"ה להראות ניסים ונפלאות, עד - ועיקר - "אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה,

שהמלחמות באותו חלק בעולם ("מלך פרס" עם "מלך ארם") הן מהסימנים שמיד באה הגאולה ע"י משיח צדקנו, כדאיתא בילקוט שמעוני, ובלשונו, ש"בני אל תתיראו . . הגיע זמן גאולתכם", ו"מלך המשיח עומד על גג ביהמ"ק והוא משמיע להם לישראל ואומר, ענוים הגיע זמן גאולתכם!"

(משיחות ש"פ צו, שבת הגדול, ח' ניסן תנש"א - מוגה)

וענין זה מודגש ביותר וביותר בשנה זו - שנת ה'תנש"א, שסימנה מרומז בפסוק "תנשא מלכותו" (דקאי על דוד ושלמה), שמלך המשיח הוא מזרעם) בכל העולם כולו, והר"ת שלה "הי' תהי' שנת אראנו נפלאות", "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" - מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכיות אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם . . הגיע זמן גאולתכם", ומאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא") . . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

(משיחות ש"פ נשא, י"ב סיון, ה'תנש"א - מוגה)

שנה זו היא "תהא) שנת נפלאות אראנו" (כהר"ת דמנין השנה שנתפשת בתפוצות ישראל), השנה שבה יקויים היעוד "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכבר ראו בפועל "נפלאות" המעידים שזוהי ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו", ועד ל"שעה שמלך המשיח בא . . והוא משמיע להם לישראל ענוים הגיע זמן גאולתכם" (כדברי הילקוט שמעוני), ועד להכרזה ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", שכבר בא, היינו, שעומדים כבר על סף התחלת ימות המשיח, על סף התחלת הגאולה, ותיכף ומיד המשכתה ושלימותה.

(משיחות ש"פ בלק, י"ז (טוב) תמוז תנש"א - מוגה)

דובר כמ"פ בתקופה האחרונה שלפי כל הסימנים נמצאים אנו ב"שנה שמלך המשיח נגלה בו" (נוסף על החשבון דערב שבת לאחר חצות שמתחיל בשנת ה"תנש"א) - כמרומו בהר"ת (שנתפשט בכל ישראל) "הי' תהא שנת נפלאות אראנו", ובפרט שבמשך השנה ראו בפועל (ויראו עוד) כו"כ מאורעות שהם "נפלאות", ויתירה מזה, שכל א' מהם הוא באופן של "פלא" גם ביחס לה"פלא" שלפניו, פלא לגבי פלא שמעורר התפעלות חדשה.

(משיחות ש"פ ואתחנן, שבת נחמו, ט"ז מנחם-אב תנש"א - מוגה)

ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו" (כמדובר כמה פעמים בחדשים האחרונים)

(משיחות ש"פ עקב, כ"ג מנחם-אב, מבה"ח אלול תנש"א - מוגה)

והדגשה מיוחדת בכהנ"ל ב(חודש אלול ד) שנת ה'תנש"א - "תנשא" בלשון ציווי - הן בנוגע להתגלות וביאת המשיח ש"נשא גו' מאד", והן בנוגע להנישואין דכנסי" והקב"ה שבימות המשיח, ובלשון הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו . . עומד על גג בית המקדש . . ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם"

(משיחות ש"פ תצא, י"ד אלול ה'תנש"א - מוגה)

ואולי יש לומר, שמרומו בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח) "ובנה מקדש במקומו" - דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא במקומו? ולאידך, למה אינו מפרש המקום, "ובנה מקדש בירושלים"? - ש"במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני" ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים 10 (כמו "בי כנישתא דשף ויתיב", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם,

משם ישוב (עם הקב"ה ובנ"י) לירושלים. . יש לבאר כהנ"ל בנוגע ל"בית רבינו שבבבל" בדורנו זה - ביתו (בית הכנסת ובית המדרש) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו...

1) ואולי יש לומר, שמ"ש במדרש (יל"ש ישעי' רמז תצט) ש"בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם", קאי על גג בית המקדש דמקדש מעט שבחוץ לארץ** שהוא במקום המקדש בירושלים ("שנסע מקדש וישב שם"), כי, לאחר ש"מקדש העתיד יתגלה וירד למטה לא יהי צורך להשמיע לישראל "הגיע זמן גאולתכם".

(** ועפ"ז יומתק הדיוק "עומד על גג בית המקדש" - ש"גגות. . לא נתקדשו" (רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), שרומז על חו"ל בערך לקדושת א"י.

(משיחות ש"פ נח תשמ"ז, ש"פ פינחס וכ"ח סיון תנש"א. ועוד, קונ' בית רבינו שבבבל - מוגה)

...

זה קרה באמת - וחשוב שידעו זאת. בהתייחסות מופלאה ובחביבות מיוחדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מברך ומעודד, דוחף ומורה דרך, לסדרת פעולות שמיימיות לגילוי שמו של משיח בעולם.

אם עדיין חסר בפעולות שנעשו בענין קבלת מלכותו של מלך המשיח, הסיבה לכך היא שאנ"ש שי אינם מודעים מספיק להתייחסותו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לפעולות אלו. הרבי הוא אשר קיבל בפנים מאירות את טפסי החתימות על קבלת המלכות והורה: "מי שיש לו מאתיים רוצה ד' מאות". פסק דין הרבנים הוא אולי הפעולה היחידה אשר הרבי הורה עלי' באצבע ואמר שפעלה שלב חשוב בהתגלות משיח (ש"פ משפטים ה'תשנ"ב). וכך בשורה ארוכה של מענות עודד את העוסקים בנושא בצורה יוצאת מגדר הרגיל, כמסופר בפנים.

הרב ישראל דוד שי' נחשון - אשר זכה להיות מה'נחשונים' שעסקו בענין זה ולקבל בעצמו את מענות הקודש מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א - מגולל לפני הקורא בסקירה זו את סיפורם המלא של אירועי קיץ ה'תנש"א. מתחיל מההתעוררות הגדולה לאחר "עשו כל אשר ביכלתכם", השמחה כשהרבי קיבל את הפעולות, השמועות החששות והספיקות - אולי טעינו, ואז מתברר שהרבי חזה כל זאת מראש... לסיפור מצורפים מסמכים אותנטיים.

תקוותנו שבעזר ה' יתברך הסקירה תפעל פעולתה, להחיות בלב אנ"ש והתמימים את האהבה הישנה לאבינו הרבי שליט"א ואת התשוקה שהוא הבעיר בקרבנו לעשות כל שביכלתנו להביא את התגלותו בפועל ממש, מתאים להוראותיו הקדושות בריבוי שיחות הקודש והמענות הפרטיות.

העובדות שמאחורי ה'פסק' קבלת המלכות

השיחה הידועה

כ"ח ניסן תנש"א אחר תפילת ערבית. כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מטיל פצצה: מבלי הבט על כל העניינים עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש, דבר שאינו מובן כלל וכלל. תמיהה גדולה שמתאספים עשרה ויותר יהודים שלא מופרך אצלם שהיום לא יבוא משיח, ומחר לא יבוא משיח, ומחרתיים לא יבוא משיח צדקנו רח"ל. ואם היו צועקים באמת ולא מפני הציזוי [כלומר שאם היו צועקים לא בגלל שהרבי אומר אלא צעקה פנימית אמיתית] אז משיח מזמן היה כבר בא... מה עוד יכולני לעשות... נמצאים בגלות פנימית בעבודת ה'...

אני את שלי עשיתי, ומכאן ואילך אני מוסר את העניין אליכם, עשו כל אשר ביכולתכם באופן של אורות דתוהו בכלים דתיקון, לפעול ביאת משיח צדקנו.

הרבי ממשיך ואומר שסוף כל סוף יהי רצון שיהיו עשרה מישראל שיתעקשו על העניין, מכיוון שעם קשה עורף הוא - למעליותא [כלומר שלא מותרים], ועי"ז יביאו את הגאולה השלימה בפועל ממש. והרבי מסיים שוב ואני את שלי עשיתי, ומכאן ואילך אני מעביר את העניין אליכם, עשו כל שביכולתכם להביא את משיח צדקנו בפועל ממש וכו'.

כל חב"ד נכנסה להלם מבחינה מסויימת, אף פעם לא שמעו מילים כאלה, כל אנ"ש מכל הארץ התקשרו אחד לשני וקיבלו החלטה ספונטנית להתאסף בכפר חב"ד במוצאי־שבת (השיחה הייתה ביום חמישי בערב) ולטכס עצה. כל השבת עברה עלינו בלחץ ובמתח, הבנו שאלו רגעים מאד מאד נעלים, שיכול להיות שכל העניין יתחמק מהידיים. הרבי בשיחה הזכיר את התאריכים כ"ח כ"ט ל' ניסן, ר"ח וב' אייר, וכאילו חיבר את יום ההולדת של הרבי מהר"ש [ב' אייר] - להתעסק עם המשימה שנתן באופן

של 'לכתחילה אריבער'. כל השנים אצל הרבי ראו שכן, באופן של 'לכתחילה אריבער', צריך להתנהג כל חסיד.

הרגשנו ששעון החול דופק וממש כל רגע צריך לחשוב על רעיון לטכס עצה. לא ידענו איך לאכול את הדברים, והמילים גם הן היו עדיין לא ברורות.

ברצוני להקדים שאין חסיד חב"ד בעולם שאינו יודע שהרבי הוא מלך המשיח. כבר בחול המועד פסח אותה שנה ניסינו לשאול את הרבי האם לעשות פעולות בעניין פרסומו כמלך המשיח, זאת לאחר שכבר עברו התאריכים החזקים של חודש ניסן, שבו נגאלו ובו עתידים להגאל, כבר עבר ר"ח ניסן שכולל את כל החודש, ב' ניסן - הסתלקות הרבי הרש"ב ויום הכרזת "יחי המלך", י"א ניסן - יום ההולדת של נשיא הדור שככל הדור, י"ג - יום הולדת הצמח צדק, י"ד ניסן ערב פסח - יום הולדת הרמב"ם, משיח בדורו שכתב הלכות מלך המשיח, פסח עצמו - שאז בני צריכים לצאת לגאולה, ועד מת.

שאלה זו באה לאחר תקופה ארוכה בה ראו שינוי בהנהגתו של הרבי, וחיידו בביטויים בקשר לגאולה הקרובה.

הרבי אמר על מלחמת המפרץ שזה מסימני הגאולה "שנה שמלך המשיח נגלה בה, ועומד על גג בית המקדש" [שזה בית מדרשו 770 כפי שהסביר בהזדמנות אחרת (קונ' "בית רבינו שבבבל")] ומשמיע להם לישראל ענווים הגיע זמן גאולתכם". חודשיים לפני כן (ש"פ משפטים) אמר על הפסוק "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו" - [שקראנו עד י"א ניסן אותה שנה בפרק של הרבי פ"ט], ש"המינוי דוד מלכא משיחא הרי כבר היה, וצריכה להיות רק קבלת מלכותו ע"י העם וההתקשרות בין המלך והעם בתכלית הגילוי - בגאולה האמיתית והשלימה".

ואסור לשכוח שבקשר עם מלחמת המפרץ היו הנבואות של הרבי שלא תהיה מלחמת גאזים, כאשר הרבי היחיד שאמר זאת! בעולם הסתכלו על זה די בביטול. כולם נכנסו לחדר האטום עם מסכות, ומיותר לתאר את הפאניקה שהשתררה כאן, ורק הרבי היחיד, הנביא העומד בשער־בת־רבים, מרגיע, מעודד ומכריז שהמקום הבטוח ביותר הוא ארצנו הקדושה. אבל לנו קשה לראות מה שהרבי רואה מקצה העולם ועד קצהו, יש לנו בראיה "קטרקט" כבד, ולפעמים לא קל לתפוס שיש מישהו גבוה הרואה למרחוק.

ולאחר הנצחון, התבטא הרבי במכתבים הכלליים ובשיחות שהיה זה בדוגמת "למכה מצרים בבכוריהם" - התחלת הגאולה והניסים של הגאולה האמיתית והשלימה. הרבי אמר שעוד יראו דברים שהם באין ערוך לגבי הניסים שהיו עד עכשיו במלחמת המפרץ, "אראנו נפלאות" ולמעלה מזה.

[ברצוני רק להזכיר מתי ראו אותם: הגיע חודש מנחם אב, וכולם שואלים: איפה אותם ניסים ונפלאות שמדברים עליהם? והנה לפתע תוך ארבעה ימים, מעצמת על שאיימה על כל העולם כולו בנשק גרעיני, מתפוררת לחתיכות ללא שפיכות דמים. היו בטוחים שנהרות של דם יישפכו אם יקרה משהו ברוסיה, והנה כל הממלכה הזו מתמוטטת. ושואלים את הרבי לפני כן מה לעשות עם השלוחים של הרבי שנמצאים שם, האם לעזוב את המקום? הרבי אומר לא, שישארו. שאלו האם להמשיך לפרסם בעיתונים שהגיע זמן גאולתכם, הרבי אמר להמשיך. לא עברו שלושה ארבעה ימים, וכל העסק התבהר, פשוט דבר פלאי - וזה ניסי לא פחות ממלחמת המפרץ, והרבה הרבה יותר. מעצמה שלמעלה משבעים שנה הפילה את חיתתה על העולם כולו, הפכה להיות גרורה קטנה, דוב ללא ציפרניים שאינו מסוגל לעשות כמעט שום דבר. עוד לפני זה הרבי גם חזה את יציאת היהודים משם כידוע, ועוד].

הרגשנו ששעון
החול דופק וממש
כל רגע צריך
לחשוב על רעיון
לטכס עצה. לא
ידענו איך לאכול
את הדברים,
והמילים גם הן
היו עדיין לא
ברורות.

בעקבות כל זה, שאלנו את הרבי האם לעשות פעולות - בעיתונים וע"י השלוחים - להודיע לכל העולם שצריכים לקבל את מלכות הרבי מלך המשיח. וכאמור, בחול-המועד פסח קיבלנו תשובה שלילית. ובכ"ח ניסן הרבי בא עם השיחה ומודיע לכולם שצריכים לעשות ענינים נעלים ביותר של "אורות דתוהו בכלים דתיקון", לא באופן שהיה עד היום, אלא התחילה תקופה חדשה.

אני את שלי עשיתי, ואני פונה אליכם ואומר, תעשו את כל מה שביכולתכם כדי לגלות את מלך המשיח! נכנסנו ללחץ אדיר, באופן אישי ראיתי שנפתחו כאן דברים שרק לפני שבועיים אי אפשר היה לעשות אותם. כלומר ההולדת, שעת הלידה הגיעה. ולא היה צריך שום זירוז כבר, היה צריך לפעול את העניין!

האסיפה בכפ"ח - הכרזה ראשונה על פסק הדין

כשהגענו לכפר חב"ד באותו מוצ"ש, היינו חדורים בתחושה שהגיע רגע האמת של אותה שנה, שכבר היה נראה מהרבי שחייבת להיות ההתגלות.

הגענו לכפ"ח במוצש"ק ל' ניסן, לא ידעו מה לעשות, היו צעקות מהקהל, חלק ביקשו שהרבנים יפסקו, למעשה הדברים לא היו ברורים, היה רעש גדול. אבל תוך כדי זה הועלה ברמקול [ע"י הרב שמואל פרומר] העניין של פסק-דין, אמרו שהרבי

רוצה פסקי דין, וביקשו מהרבנים שיפסקו שהרבי משיח. ראו שהרבי עצמו יזם ופנה למאות רבנים מורי הוראה שיפסקו שהגיע זמן הגאולה, ויש פסקי דין ממאות ואולי אלפי רבנים שחתמו על כך, אבל זה לא היה פס"ד על הרבי עצמו. ואכן, עוד באותו מעמד הכריז הרב חנוניזן ופסק בשם הרבנים שהרבי הוא מלך המשיח וכו'. אלא שזה היה בעליפה ולא חתמו על כך.

בהמשך לכך ביקשו ששלושה אנשים יסעו לרבי ויבקשו מהרבי את ההתגלות בתחנונים. ביקשו אז מר' טוביה פלס ור' זושא ריבקיין וגם ממני שאסע אתם לשם בשם הציבור. אחד מהמשתתפים אפילו בא לאסיפה עם כרטיס טיסה לרבי לבקש ממנו לבוא לארץ... אמרתי שאין שום טעם לנסוע כך לרבי. הדבר היחידי שבגללו יש טעם לנסוע ולבקש הוא באם יש פס"ד או משהו ביד, שנוכל לבוא ולהתחנן ולבקש מהרבי.

הרב אשכנזי מנסח וחותם על

פסק הדין

נמצא כאן ידידי כאחי ר' אבי טאוב, שהרבי שלח אותו יחד איתי לשליחויות רבות, הן השליחות של הטנקים וצבאות ה' בארץ, והן

הרבי שליט"א דורש:
על כל אחד להתעקש
להביא משיח ומיד!

בשיחתו הק' מהלילה אמר הרבי שליט"א כי "אילו היו זונקים באמת 'עד מחו' היה משיח בא כבר מומן... הדבר היחיד שאוכל לעשות הוא - אני מוסר זאת לכל אחד ואחת מכם -

עשו כל מה שאתם יכולים
והביאו את המשיח בפועל ממש!
 יהי רצון, שיימצאו עשרה יהודים, או לפחות שלושה, שונים ואפילו אחד, ש'יתעקשו' וימצאו ענה איד ומה לעשות, ויביאו את משיח בפועל ממש!"
 לפיכך עפ"י בידי רבני הביד באה"ק הוחלט על עריכת

כינוס חירום
של כלל או"ש באה"ק

במוצאי תזריע כ"ט ניסן תש"א
 ב"בית מנחם" בכפר הביד בשעה 9.30 בערב
 כל אחד מתבקש להגיע!
 ה מ א ר ג נ י מ

קהל האלפים בכינוס החירום בבית הכנסת 'בית מנחם'

נוסח פסק הדין שנחתם ע"י הרבנים באה"ק:

בית דין רבני אנ"ש בארה"ק ת"ו

מוצש"ק פ' טהרה ל' דחודש הגאולה - ניסן שהוא א' דר"ח אייר שנת נפלאות אראנו

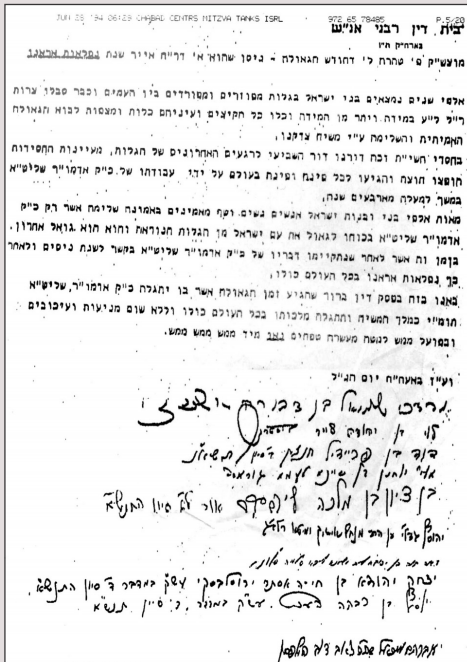
אלפי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מפוזרים ומפורדים בין העמים וכבר סבלו צרות ר"ל ל"ע במידה ויתר מן המידה וכלו כל הקיצים ועיניהם כלות ומצפות לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

בחסדי השי"ת זכה דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיינות החסידות הופצו חוצה והגיעו לכל פינה ופינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה,

מאות אלפי בני ובנות ישראל אנשים נשים וטף מאמינים באמונה שלימה אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א בכוחו לגאול את עם ישראל מן הגלות הנוראה והוא הוא גואל אחרון.

בזמן זה אשר לאחר שנתקיימו דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לשנת ניסים ואחר כך נפלאות אראנו בכל העולם כולו, באנו בזה בפסק דין ברור שהגיע

זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תומ"י כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובפועל ממש למטה מעשרה טפחים נאו מיד ממש ממש ממש.

הרה"ח ר' אברהם ע"ה טאוב

הרה"ח הרב מרדכי שמואל ע"ה אשכנזי

שליחויות לרוסיה במשך מספר שנים, לפעול כמה ענינים של הרבי בשנים שלפני התפוררות הקומוניזם.

הלכתי איתו לרב מרדכי שמואל אשכנזי המרא-דאתרא של כפר חב"ד, מיד אחרי האסיפה. גם הרב חשב שצריכים לעשות את זה, ומיד התיישב והתחיל לכתוב, בפרט שלאחר האסיפה עוד ישבנו בבית מנחם בכפר חב"ד על העניין. למרות שבאותה שעה הוא קצת נח הרי מיד כשהגענו והצענו את העניין הוא התיישב, והתחיל להכין את פסק הדין. פסק הדין הזה הראשון לא התפרסם כל כך, ואחריו נכתבו כמה פסקי דין שהרבי הוא מלך המשיח בנוסחים שונים, וזה הראשון [ראה מסגרת].

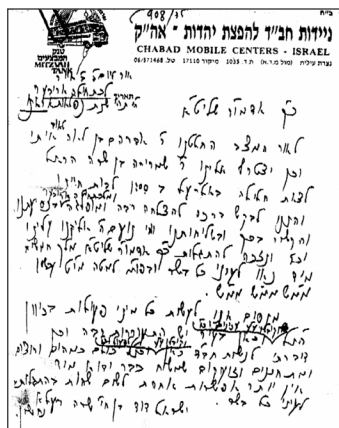
פס"ד זה נכתב אור ל' ניסן לסדר טהרה, וכאן התחיל סדר מאורעות מדהימים שאנשים שלא היו בתוך התמונה לא מודעים לזה. אנחנו יושבים במוצאי שבת מאוחר בלילה, והרב מנסה להתקשר לרבנים. השעה כבר אחת, שתיים, שלוש לפנות בוקר, מתקשים להשיג את הרבנים, ומי שמדברים איתו מפחד, זה היה פס"ד די מהפכני, שמצווים לקב"ה בפס"ד שהרבי מלך המשיח חייב להתגלות. אבל הבנו שכאן צריך להיות עניינים של אורות דתוהו בכלים דתיקון, וגם הרב אשכנזי שליט"א ראה את העניינים בצורה כזו, שהרי כאשר רבנים פוסקים הלכה למטה, מקיימים זאת למעלה, וזה מתקבל אצל הקב"ה ופועל בעולם.

טלפונים והתייעצויות לכל העולם

לאחר מכן צילצלתי לכמה חברים מכל העולם שידעתי שהם "המשוגעים לדבר", מה שנקרא מהקומנדו, שמוכנים למסור את הנפש, ודיברנו שחייבים לעשות פעולה שתכריח את ההתגלות. חשבנו שצריכים להפגש בצורה חשאית, ועוד לפני ב' אייר צריכים לגמור את העניין ויהי מה. כבר היה לנו את הפס"ד של רב אחד שחתם

אמנם רב חשוב, הרב של כפר חב"ד, וכבר היה בשביל מה לבוא, אך עדיין לא היינו רגועים, רצינו לפחות שלושה רבנים שיהיה כמו בית דין, וכן גם חשב הרב אשכנזי שצריך להיות שלושה רבנים.

קבענו תאריך יעד שבחמש בבוקר ב' אייר נפגשים במשרד של הניידות בקראון-הייטס, לפנות בוקר שאף אחד לא יראה אותנו. אחד היה צריך להגיע מאיטליה - ר' שלום בער פרידמן, אחד מברזיל - ר' לייבל זאיאנץ, ר' משה סלונים מניו יורק, ודיברנו שהרב גרשון מענדל גרליק

הרב של מילאנו יגיע, ור' יענקל טילסון.

מדובר בקבוצה שהיו תמיד מוכנים לנסוע בשליחויות של הרבי. הזכרתי אחד המיוחד מהם, שבקרוב בתחיית המתים נתראה אתו, ר' שלום בער פרידמן ממילאנו, שהיה פרטיון משך כל שנות המלחמה ביערות רוסיה. שמעתי ממנו פעם במשך לילה שלם סיפורים על מה שעבר עליו ברוסיה, שפשוט לא שמעתי בחיי סיפורים מרתקים כאלו. היה אחד החיילים הכי חזקים בעלי מסירות נפש של הרבי מלך המשיח. הוא פעל וטיפל הרבה בעולים שיצאו מרוסיה דרך מחנות עולים באיטליה, ואת כל הוננו ואונו השקיע לטיפול בהם.

באותו לילה כשדברתי איתו מכפר חב"ד, חשבתי שיהיה לי ביד את הפס"ד ואצא מיד. נסעתי לחצי שעה הגעתי הביתה לקחתי את הפספורט ויצאתי בחזרה לדרך. בדרך עברתי דרך ר' אבי טאוב בנתניה ודפקתי אצלו לפנות בוקר בבית, אמרתי לו: אבי, מה אתה אומר, אתה רוצה להצטרף? אני הולך לעשות דבר כזה, פס"ד יש לנו רק מרב אחד, ואני לא יודע אם אנו חוזרים לכאן בכלל, אינני יודע מה יהיה אחרי מה שאנו הולכים לעשות עכשיו, אבל מה שבטוח, את זה אני הולך לעשות. אבי אמר לי: תראה, אתה יודע שאני לא מבין גדול בדברים האלה, באשר תלך, אלך... כל השנים אנו הולכים ביחד, הרבי שם אותנו ביחד, מה שאתה תחליט לעשות אעשה גם.

כשהגעתי לנצרת-עלית (כיום נוף הגליל) דיברתי עם רכז הפעולות בניידות חב"ד דאז, הקמב"צ [=קצין מבצעים] ר' שמריה הראל. הוא ביקש להצטרף לעניין. אמרתי לו בסדר, אבל תדע שזו נסיעה מאד גורלית ואחראית. ביום שני בלילה שעה לפני הנסיעה, שלחתי פקס לרבי מלך המשיח שאנו נוסעים כדי לפעול את ההתגלות ומבקשים ברכה שנצליח.

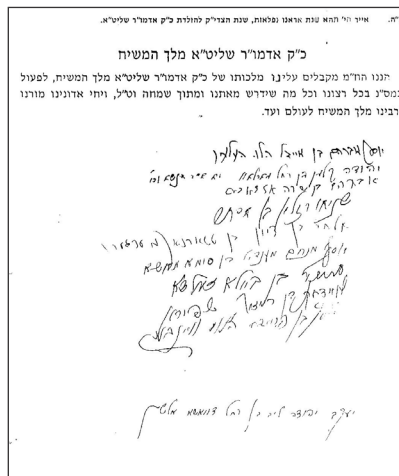
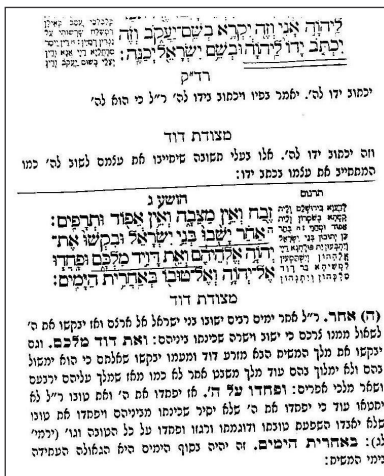
כמוכן לא חכינו לתשובה, כי כשאומרים עשו כל מה שביכולתכם, לא שואלים האם זה ביכלתי או לא ביכלתי, אלא צריך לעשות מה שמבינים באופן דאורות דתוהו בכלים דתיקון. ראינו שעד שלא נלך בפועל ממש לא יהיה שום דבר. יחד עם זאת, כאמור, הרב אשכנזי אמר שהוא מעוניין שאם מגישים את זה לרבי, שיהיו שם לפחות עוד שני רבנים.

יצאנו לדרך ביום שני בלילה אור ליום שלישי ב' אייר. כפי שסכמנו נפגשנו בחמש בוקר במשרד של הניידות בניו יורק. אחרי מאות פעמים שנסענו לרבי ובשליחויות כו' - אבל הרגשה כוז חשובה ותחושת שליחות כה נעלית מעולם לא הרגשנו.

הרבנים העלער וגרליק חותמים

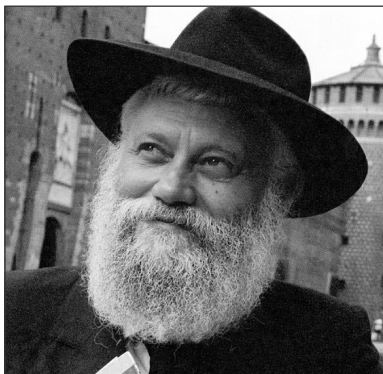
בפגישה האמורה לא כולם הצליחו להגיע, וביקשו שנכתוב מכתב בשמם שהם גם חתומים עליו. החלטנו לכתוב מכתב 'קבלת המלכות' והתחייבות לרבי שנכללים בו כמה דברים מאד כבדים, ובבקשה שאחרי כל מה שכתבנו שם, שהרבי יתגלה בפועל ממש.

החלטנו לנסות בפעם האחרונה האם הרבנים במקום יהיו מוכנים לחתום על פסק הדין. איך שיצאתי מהמשרד עם הרב יצחק שפרינגר, שהוא היה אחד מאותם החברים שחתומים על מכתב קבלת המלכות וההתחייבות לרבי, נגשנו לכיוון משרד הבד"צ של קראון הייטס אולי נפגוש שם בשעה זו - קצת אחרי חמש בבוקר! - את אחד הרבנים.

קטע מהביא אודות קבלת מלכותו של מלך המשיח ע"י העם. עם צילום זה הסתובבו ב-770, בכדי לעודד את החותמים

המכתב מחשובי אנ"ש על קבלת המלכות, בו מקבלים על עצמם לפעול ב'מסירות נפש'

הרה"ח הרב גרשון מענדל שיי גרליק

עלינו למעלה ובאמת פגשנו שם את הרב יוסף אברהם העלער, הוא התבונן בעניין, ראה את הנוסח של הפס"ד, ובסופו של דבר החליט. אמנם בתחילה הוא נרעש, כי זה היה פס"ד חדשני בעל תעוזה חזקה מאד באותו זמן, כמובן שחתם על הפס"ד.

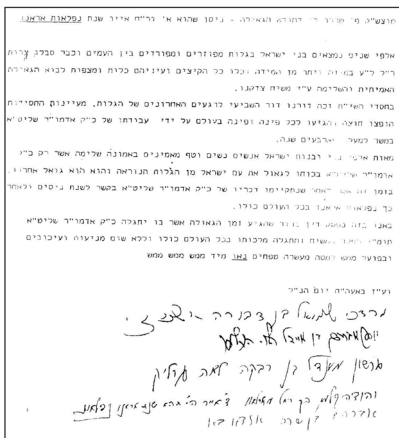
כשירדנו למטה פגשנו הולך לקראתנו את הרב גרשון מענדל גרליק, הרב של מילאנו. אתו הרי כבר דיברנו במוצאי שבת. ובלי לחכות לאף מילה הוא מיד חתם. אח"כ סיפר שיום קודם אסף את כל האנשים במילאנו

והם חתמו על מכתב לרבי, שמבקשים שהרבי יתגלה (הם השתמשו במילה 'חוצפה', היינו 'מבקשים בחוצפה'). ומיד הם קיבלו מהרבי תשובה ארוכה וקצת חריפה, שתוכנה שאין בזה כל מענה למה שהרבי תבע וכו'. הרב גרליק היה בלחץ מזה, אך כאשר ראה את הפס"ד, הבין שכאן זה עניין רציני יותר ומיד חתם.

כעת כבר היו שלושה רבנים - מעין בית דין שחתומים על הפס"ד. באותו רגע קצת "נרגענו", ומכיוון שלא רצינו, כפי שסיכמנו מראש, שאף אחד יראה אותנו, ובמקום כזה קשה מאד להתחבא, נעלמנו חזרה במשרד של הניידות, ושם פרצנו בריקוד,

וכמנהג חסידים עשינו גם כן "קולע" מרוב התלהבות. אני זוכר שר' שלום בער פרידמן ור' יצחק שפרינגר ור' לייבל זאיאנץ ור' יעקב טילסון ואבי ושמריה ואני ור' משה סלונים כולנו היינו פשוט בהתלהבות עצומה.

חיכינו כמה שעות, לא הראנו את עצמנו ב-770 כדי לא ליצור גלים וכדי שהכל יהיה שקט. החלטנו שאם כבר יש לנו בי"ד שחתום על הפס"ד, אין טעם שנסע לאוהל לקרוא את הפס"ד שם, אלא נמסור אותו ישר לרבי מלך המשיח עצמו. לזה היה מצורף מכתב קבלת המלכות והתחייבות של עשרה אנשים [שלא כולם היו בשעת מעשה של מסירת המכתב והפס"ד לרבי,

פסק הדין של הרבנים העלער וגרליק. החתימות של הרבנים מארלאו ואזדאבא ונסובו ביזם חמישי ד' אייר.

אלא שביקשו להיות חתומים עליו].

במכתב קבלת המלכות וההתחייבות השתמשנו בנוסח שכפי הנראה הרבי יותר מאוחר באחת השיחות התייחס לזה, והבנו את ה"רמז" שהרבי רוצה שיעשו דברים באופן שהנשמה תשאר בגוף ולא באופן של... רצוא ושוב קוראים לזה בלשון החסידות.

אבל כתבנו כך כי ההתלהבות והרצון שהרבי יתגלה היו כל כך גדולים שפשוט לא ידענו מה עושים, ובשביל הדבר הזה היינו מוכנים לעשות הכל. החלטנו לחכות לרבי ליד המקווה. ידענו שאם נעמוד ליד 770 יהיה רעש גדול (ומטעם זה החלטנו למסור זאת ישירות ולא דרך המזכירות). רצינו שהדבר ישאר חשאי, ולראות בעצמנו כיצד העניין מתקבל אצל הרבי.

ליד המקוה: מתקבלות חתימות הרבנים ביסטריצקי ואקסלרוד

ביום שהרבי הולך לאוהל הוא יוצא לפני כן למקוה, וכך גם באותו יום - ב' אייר. ידענו שהרבי יוצא מיד אחרי התפילה למקוה, והזדרזנו להיות שם לפני שהרבי מגיע. נשארנו בינתיים בתוך המכונית כדי שמי שעובר ליד לא ישים לב, וחיכינו.

היה בידינו גם טלפון סלולרי שלא היה כל כך נפוץ באותם ימים. שבמידה ועוד רב יחתום, נקבל הודעה על כך מהמזכיר במשרד הניידות שנשאר שם לקבל טלפונים דחופים.

תוך כדי שאנו יושבים שם באוטו ליד המקוה, קיבלנו טלפון שיש עוד חתימה, של הרב לוי ביסטריצקי [ע"ה] מצפת, שמצטרף לחתימה שהרבי הוא מלך המשיח וחייב להתגלות תיכף ומיד ממש. שמחנו שיש כבר ארבע חתימות, אבל היה מאד איכפת לנו שאם יש כבר שתי חתימות מארץ ישראל, שתהיה עוד חתימה מארץ ישראל, שיהיה

הרה"ח הרב לוי ביסטריצקי ע"ה

הרה"ח הרב גדלי' ש' אקסלרוד

בי"ד מארץ הקודש בלבד.

עוד לפני כן, יצרנו מהמשרד קשר טלפוני עם מזכיר ניידות חב"ד בנצרת-עלית אבי בן זכריה, וביקשתי שיתקשר לרב גדליה אקסלרוד אב"ד חיפה, וישלח לו את הפס"ד, ויסביר לו את המצב, ויבקש ממנו לשלוח את החתימה מיד בפקס למשרד שלנו בניו יורק. עוברות עשר דקות, ועוד עשר דקות, והרבי שבדרך כלל מגיע מיד, והפעם יש עיכוב של שלושת רבעי שעה. אחרי חמישים דקות קבלנו טלפון דחוף מעקיבא המזכיר בני. שהגיע פקס עם חתימה של הרב אקסלרוד, אב"ד חיפה, שהוא עכשיו קיבל את זה וביקש למצוא אותנו דחוף ביותר, ולמסור לנו את זה ביד.

באותו רגע קיבלנו הודעה שהרבי יצא למקוה ומיד יהיה כאן, ידענו שלא נספיק להביא את החתימה של הרב אקסלרוד, אז הוספתי על הפס"ד שברגע זה הגיע פקס מהרב אקסלרוד והוא הוסיף על פסק-דין את השורה "הגיע עת אשר כ"ק אדמו"ר שליט"א ישב כמלך המשיח על כסא השם" וחתם, וכתבתי שנביא את חתימתו אחר כך. כעת היו שלושה רבנים מארץ הקודש ועוד שני רבנים מקומיים, הייתה זו פריצת הדרך. ביום ב' אייר, "לכתחילה אריבער" - חמישה רבנים שחתמו על הפס"ד ה"מהפכני" הזה, מכתב קבלת המלכות וההתחייבות שלנו מעשרה יהודים. כעת יש ביד משהו לתת לרבי בעניין "עשו כל שביכולתכם".

ב' אייר תנש"א - הרבי מקבל את הפס"ד שהוא מלך המשיח

כאמור לא עוברות שלוש דקות מההודעה שהגיעה החתימה של הרב אקסלרוד, ומודיעים לנו שהרבי כל רגע מגיע. קפצנו מהמכונית ונעמדנו. הרבי מלך המשיח יוצא מהמכונית, וכאילו שהוא מחכה לזה. הוא הולך לכיוון המקווה, אבל נעצר לשבריר שניה, מחכה שניגש אליו. אצל הרבי כל התנועות מהירות וזריזות, וכאן נעצר קמעא מביט אלינו בפנים מאד מאירות. ניגשתי לרבי מלך המשיח, ואמרתי שפה נמצאים הפסקי דינים על הרבי מלך המשיח, וכאן זה מכתב מעשרה יהודים. הרבי הסתכל עלי, מסתכל אחר כך על כולם, סקר את אלו שעמדו שם, את הקבוצה, במבט מאיר עם חיוך ואומר: "ישר כח, ישר כח!" והכניס את המעטפות לכיס ה"סירטוק" על לוח לבו הקדוש. הבנו שהפעולה הצליחה ואנו על הדרך הנכונה. היינו נרגשים באופן שפשוט אי אפשר לתאר את זה. אני לא זוכר הרבה זמן את עצמנו ככה.

החלטנו שזה לא מספיק וצריך להביא לרבי את הפקס עם החתימה של הרב אקסלרוד, ובאמת כשהרבי היה במקוה, הגיע עקיבא המזכיר של הניידות בניו יורק בריצה עם הפקס מהרב אקסלרוד. המזכיר שליווה את הרבי היה הרב בנימין קליין, והוא ראה את היחס החם של הרבי לדברים שהבאנו לפני כן. הבאנו לו את הפקס

מוצגים פ' טהרה ל' דהנוד הגאולה - ניסן שחורא א' דרי"ח אייר שנת תשל"א.

אלפי שנים נמצאים בני ישראל בגלות מסודרים ומסודרים בין העמים וכבר סבלו צרות רבות ל"ע במידה רבה מן המידה וכלו כל הקוצים ועיניהם כלות ומצפות לבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

בחסדי הש"ת זכה דורנו דור השביעי לרגעים האחרונים של הגלות, מעיונות החסידות הופצו חוצה והגיעו לכל סינה ופינה בעולם על ידי עבודתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א במשך למעלה מארבעים שנה.

מאת אלפי בני ובנות ישראל אנשים נשים וטף מאמינים באמונת שלימה אשר רק כ"ק אדמו"ר שליט"א בכוחו לגאול את עם ישראל מן הגלות הנוראה והוא הוא גואל אחרון.

בזמן זה אשר לאחר שנתקיימו דבריו של כ"ק אדמו"ר שליט"א בקשר לשנת ניסים ולאחר כך נפלאות אראנו בכל העולם כולו.

באנו בוח בפסק דין ברור שהגיע זמן הגאולה אשר בו יתגלה כ"ק אדמו"ר שליט"א תומ"י כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בכל העולם כולו וללא שום מניעות ועיכובים ובפרט ממש למטה מעשרה שפחים גאן מיד ממש ממש ממש.

וע"ז באעה"ח יום הני"ד

נרצח למנוח ק"ן צבורה י"ל

ל' ין ימ"ט ח"י

דבר אדמו"ר הקדוש: הני"ד ע"י הו"א - ידוע קדוש אבנ"ה שליט"א
 נה"ק האלה אל"י יל"ד (ב"ב ה' ו"ט) דהרי"ח א"ל"י א"ל"י א"ל"י

פסק הדין עם חתימות הרבנים מאה"ק: אשכנזי, ביסטרצקי ואקסלרוד. פסק דין זה יחד עם קודמו הגישו לרבי בב' אייר ליד במקוה. מענה הרבי (בפנים מאירות): "ישר כח, ישר כח"

מאקסלרוד, ואמרנו לו אנו מבקשים שימסור זאת לרבי, וזה בהמשך למה שנתנו לרבי לפני כן. אח"כ הוא סיפר שהוא נתן את זה לרבי אחרי שהרבי יצא מהמקוה, אז הרבי לקח ושאל אותו האם זה חלק ממה שהם הביאו קודם? והרבי היה מאד שבע רצון, ושוב הרבי הכניס את זה בכיס הפנימי של הסירטוק.

נסיעה לקרוא את הפס"ד על הציונים בניו יורק

אחרי מסירת הפס"ד החלטנו לנסוע מיד לאוהל של הרבי הרי"צ לקרוא שם את הפס"ד ולהתחנן על הגאולה עוד לפני שהרבי יגיע לשם. נסענו במהירות לאהל של הרבי הרי"צ. הגענו לשם, בהכנות המתאימות כמובן, דפקנו בדלת, נכנסנו, ואמרנו

שבאנו למסור את הפס"ד שהרבי הוא מלך המשיח שחייב להתגלות מיד, אמרנו את הקאפיטל של הרבי [צ'] והתחננו שהרבי יתגלה תומ"י ממש. קראנו גם את המכתב של העשרה יהודים ויצאנו החוצה. תוך כדי שאנו יוצאים מגיע הנהג לבדוק אם מישהו נמצא כאן, יצאנו ובאותו רגע הרבי נכנס.

משם פנינו לציון של הרבנית חי' מושקא, ולציון של אם המלך, הרבנית חנה, התחננו שתרחם עלינו כאם על בנים, וגם שתפעל אצל בעלה רבי לויק, ישי אבי דוד אב המלך, שתפעל בשמים שיכריחו במצות כיבוד אב ואם שהרבי מלך המשיח יתגלה תומ"י ממש, בלי עיכובים לעיני כל בשר.

משם חזרנו ל־770 והרגשנו ששלב ראשון בפעולה מצדנו נעשה.

תשובת הרבי על היציאה מהארץ

בערב הייתה חלוקת דולרים והרבי פנה אלינו בפנים מאירות מאד. למחרת בבוקר פתאום אנו מקבלים תשובה על המכתב שכתבנו לפני שיצאנו מהארץ: "נת' אזעה"צ, והזמ"ג והענינים". כנראה העניין הידוע של מלך המשיח שזה הזמן המתאים (כידוע שהרבה פעמים בהם הכניסו לרבי דו"ח על פעילות בעניני משיח, הזכיר הרבי את ה'ענין', או ה'ענינים'). הבנו שהרבי מאד מרוצה מזה שבאנו.

בבוקר אחד מהשלישיה שלנו שר ב־770 חזק, אז נהגו לשיר בהתוועדויות 'שישו ושמחו בשמחת הגאולה הנה הנה משיח בא', והרבי הי' מעודד חזק עם הידיים, ושמריה התחיל את זה לפני התפילה. אחד מאלו שחושבים עצמם למקורבים נזף בו, מה זה, באת פה לעשות סדרים וכו', אבל אח"כ כשראה את הפתק שקיבלנו שבאנו אז הוא השתק. ראו שהרבי רואה בזה שליחות נעלית, אך כמובן הכל נעשה על ידינו [מלמטה לא ע"י הרבי] כאשר בא כל הזמן עידוד מהרבי.

אור ליום ה', ד' אייר - הקמת מטה משיח

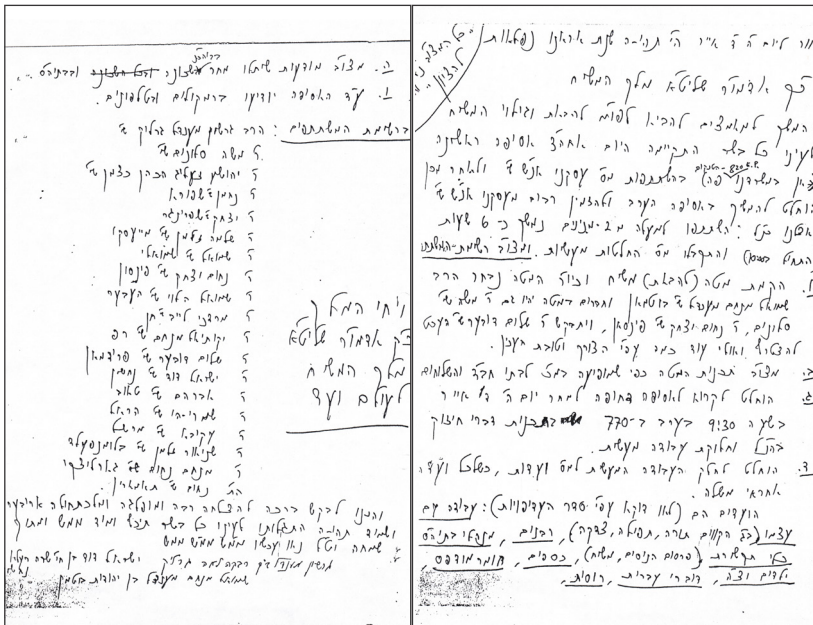
באותו לילה אספנו כמה עסקנים ומשפיעים מקראון־הייטס, בערך עשרים-שלושים עסקנים אצלנו במשרד, שהפך באותה תקופה למטה וחדר מבצעים חדר מלחמה לעניין המשיח, וקיבלנו שם החלטה: להקים מטה משיח. חילקנו את העבודה לועד משפיעים, ועד מימון, ועד מחנכים, ועד פרסומת, כאשר מעליו עומד המטה. כתבתי את הפרוטוקול וכולם חתמו, וכתבתי אז בצד: ויחי המלך כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לעולם ועד. לא יודע, כך יצא לי אז במעמד רבים. אמנם כבר בעבר ברוסיה השתמשנו בנוסח הזה, אבל פה זה היה שונה. בנוסף לכך כתבנו שהוחלט לעשות כנס מטעם המטה ב־770, וחתמנו הנהלת המטה (מול'ע בוטמן היו"ר, ואני) בשם כל

משתתפי האסיפה.

נודע לנו באותם ימים, שבשבת קם יהודי ואמר לרבי שמבקשים שהרבי יתגלה, שהרבי יגזור שמישיח צריך להתגלות וכד'. פניו של הרבי מאד הרצינו והרבי לא אהב את זה ואמר מה אתם מטילים עלי עבודה חדשה. לימים נראה לי שהבנתי את זה, למרות שבנוגע לענינים של הרבי אפשר להגיד רק לפי עניות דעתי. הרבי כמוכן לא "מפחד" מעבודה חדשה. אך שנה מאוחר יותר ראו, שאם אנחנו לא רוצים לעשות את העבודה, אכן התחילה בגלוי "עבודה חדשה" של "את חליינו הוא נשא ומכאובינו סבלם"... את זה הרבי רצה למנוע, ולפעול שמתוך שמחה וטוב לכב נבקש את התגלות מלך המשיח באותה שנה תנש"א.

אז לא הבנו את הדברים כל כך, וניסינו מתוך השיחות להבין, לדלות ענינים. כתבנו כל מה שאנו עושים, לא כשאלה אלא כהודעה. אבל התגובות היו כ"כ חמות שהתפלאנו. הכנסנו כאמור את ההודעה שהולכים לעשות כינוס גדול ב־770 ביום חמישי בערב, של 'עשו כל שביכולתכם', אורות דתוהו בכלים דתיקון ביום חמישי בערב. את הפתק עם צילום המודעה הכנסנו ביום חמישי בבוקר האסיפה, וקיבלנו מיד תשובה. היו שם מספר דפים עם התכנית, עם אנשי המטה וכו', הרבי כתב: "כל

מכתב החלטות העסקנים באסיפה

לאנ"ש שי דקראון הייטס

כ"ה, ט"ו תמוז ה'תשפ"א

בהמשך להתעוררות הגדולה לקיום הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א ללמוד עניני גאולה ומשיח ברכים הגנו למסס בזה את רשימת השיעורים נכ"מ כעניני גאולה ומשיח שטרודע לנו עליהם לע"ש (נרא להרציעה שיעורים חסיים ע"מ למסס).

- ככל יום משעה 3:30 עד 4:45 בערב מתקיים שיעור כללי ברכים בשירות כ"ק אדמו"ר שליט"א בבניינים ליבאויטש שבליבאויטש - 770.
- ככל יום בשעה 7:00 עד 8:00 בערב מתקיים שיעור נוסף ברכים בהוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א בבניינים - 770.
- ככל יום א': בשעה 7:00 בערב מתקיים שיעור ברכים בהל' מלכים ע"י הרב א. הלעני שי' חז"ר הבר"ך וקראן וריטס בבניינים - 770.
- ככל יום ב': בשעה 9:00 בערב מתקיים שיעור ברכים במסגרת כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"י הרב יואל נתן שי' בבניינים - 770.
- ככל יום ג': בשעה 9:00 בערב שיעור ברכים באנגלית כעניני גאולה ומשיח ע"י הרב יונת אכצנ' שי' בהוראת הורה.
- בימי שני ושלישי: במשך כל היום אפשר לשמוע שיעור ברכים הלי' מלכים - באנגלית ע"י המלמד - 553-6640 (718).

מכ"מ מתקיימים בימים אלו ע"י ההל"דים החסיים שיעור ביטול ששעות במשך כל היום למיני בשעות בתורת כ"ק אדמו"ר שליט"א כעניני גאולה ומשיח וכל המענין יוכל להתנדף לה' מהם שעה ונתת לו.

המטה העולמי לכיאת המשיח

לעזרת חסיים בארצות ע"י ריב"ש יואל כ"ק אדמו"ר שליט"א ונתת רוחא לו והתחילא ובהנהיגות הנהיג רב"ר יואל בארץ ונתת את יד' פלג אב"ר לו נתת.

מהחלטות הכינוס

תן יד לביאת המשיח

כ"ה

באסיפת עסקי אי"ש שיחיו הוקם מטעם לביאת המשיח כדי להביא לפועל את הוראות כ"ק אדמו"ר שליט"א להבאת המשיח בפועל ממש אנ"ש והתמימים שיחיו מוזמנים לאסיפה דחופה ביותר שתתקיים

היום

יום חמישי ד' אייר
ה'תת"ש לאראנו לפלאות
האסיפה תחילת אי"ה בשעה 9:30 וחסיים בשעה 11:00
770 איסטערן פארקווי
בתוכנית מעשית ומפורטת
זכות וחוב קדוש על כל אחד ואחד מאנ"ש שיחיו
להשתתף באסיפה מיוחדת זו

המטה לביאת המשיח

המודעה על כינוס 'מטה משיח' הראשון

המצו"ב נלקח להציון". זו לשון מיוחדת, והבנו שהרבי מאד מרוצה מזה. בכל 770 ובכל קראון הייטס היו תלויים מודעות על הכינוס.

רבני קראון הייטס חותמים על הפס"ד

ביום חמישי אחר הצהריים פנינו לשני הרבנים הנוספים של הבר"צ המקומי וביקשנו מהם שיצטרפו לפס"ד. הם חתמו על זה, הרב יהודה קלמן מארלאו (ע"ה) והרב אברהם אזדאבא, ורצינו למסור את זה לרבי.

התקשרתי למזכיר ואמרתי לו שאני רוצה לתת את הפס"ד. הוא שאל איזה פס"ד. אמרתי לו שהרבי מלך המשיח צריך להתגלות. הוא אומר לי: נו אתה יודע מה, אני בסך הכל נושא הדואר, דוור, תשים את זה במעטפה סגורה כאילו אני לא יודע מה שכתוב כאן וככה אמסור, וכך עשיתי. מעניין: הרבי בדרך כלל חוזר מהאוהל שעה שעתיים אחרי השקיעה, וכאן באותו רגע שנכנסתי למזכירות ונתתי לו את הדף, שמעתי במזכירות שהגיעה הודעה שעכשיו הרבי יוצא מהאוהל בדרך חזרה ל-770. זה היה דבר בכלל לא רגיל בשנים האלו, שהרבי יחזור כ"כ מוקדם. שיערתי שלדבר היוצא דופן הזה יש קשר לחתימות שהרבנים חתמו זה עתה.

כשקרא לי לתת את התשובה, שאל אותי המזכיר: תגיד לי הרבי כבר ראה את מה שכתוב פה, את הפס"ד הזה. ופתאום הוא עם פנים מחייכות כאלה... אמרתי לו אני

מוכן לענות לך בתנאי שלא תתרגז עלי. הוא הבטיח, ועניתי שהעברתי את זה לרבי שלשום ליד המקוה. ומה הרבי אז אמר? אמרתי לו 'ישר כח יישר כח'. ואכן, כשהוא מסר את זה הרבי פתח את המעטפה וחייך מאד, והרבי אמר לתת את אותה תשובה שנתתי הבוקר. - "כל זה נלקח להציון". הבנתי שהולכים בכיוון הנכון כמו שאומרים, והחלה תזוזה גדולה.

במקביל להמשך ההחתמות על טפסי קבלת המלכות, הלכו ונפוצו בעולם השמועות שהרבי לא מרוצה ממה שאנחנו עושים. הגיעו הדברים עד כדי כך, שכמה מגדולי השלוחים בארץ ובאירופה כתבו לרבי מכתבים, בהם הביעו את חששם לעתיד הפעולות החב"דית שהם עמדו בראשם (כשבוע וחצי לאחר מכן הרבי התייחס לכל הטענות והפחדים כמסופר להלן).

כינוס משיח ראשון ב-770: 250 חתימות לקבלת המלכות

למחרת היה הכינוס הגדול ב־770 מטעם מטה משיח שזה עתה הוקם. היה מלא מפה לפה, הרבנים דברו והיה מאד חזק, כולם הרגישו את גודל השעה וציפו שהרבי יתגלה. הרב גרליק ביקש לדבר והקריא את התשובה שקיבל באיטליה, ודיבר שצריך לפעול פה את עניין ההחתמות שהרבי הוא מלך המשיח. כתבתי נוסח של קבלת המלכות: "ק' אדמו"ר שליט"א מלך המשיח כל הנאספים כאן מקבלים עליהם מלכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, לפעול במס"נ בכל רצונו וכל מה שידרש מאתנו ומתוך שמחה וטוב לבב וכו' בנוסח הראשון עוד לא היה 'יחי אדוננו' כי זה לא היה הנוסח שהוכרז ברבים, אלא רק שאנו מקבלים עלינו את מלכותו של הרבי מלך המשיח, ושיתגלה. חתמו על זה 250 איש בסוף האסיפה.

למחרת עש"ק תזו"מ ו' אייר לקחתי 4 דפים צפופים עם החתימות, לא צירפתי לזה שום דבר ושום דו"חות, כי רציתי לראות את תגובת הרבי רק על זה. נתתי למזכיר הרב גרונר בעש"ק אחרי מנחה כדי למסור לרבי, והלכתי לחדר.

תשובת הרבי על החתימות

פתאום אני מקבל טלפון מר' לייבל גרונר שאבוא מיד. רצתי מהר - יש לך תשובה. הוא נותן לי את הפתק המתוקתק - המענה הכללי על הדו"חות של אותם ימים:

"נת' ות"ח, ותהא פעולה נמשכת ובהוספה והזמ"ג, כנתינת כח דחז"ל וברכתם דכל המוסיף מוסיפין לו, ובמיוחד ברכתו דהקב"ה שתוספתו מרובה כו'.

הזמ"ג שבאים מחודש ניסן והשפעתו ונכנסים לחודש אייר (ר"ת האבות ורחל - רגל הר')

כמפורש בכמה מקומות.

בשנת ה' (י) ת(הא) ש(נת) א(ראנו) נ(פלאות) איכיר עה"צ".

כשנתקבלה התשובה על החתימות זה פרץ את כל הגבולות. הבחורים רצו, צילמו את זה בהגדלה (כולל הנוסח אנו מקבלים עלינו את עול מלכותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לפעול ולעשות ככל רצונו במסי"נ), והדביקו את הנוסח ואת התשובה של הרבי על כל הקירות ב־770.

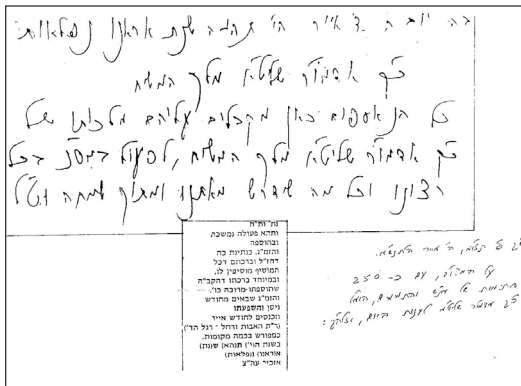
מרב התלהבות על התשובה שלחתי לקנות בקבוק גדול של משקה [אצל הרבי לפני שבת מכניסים בקשר עם אירועים גדולים של בתי חב"ד וכו' בקבוקי משקה, והרבי קורא לבוא ולהכריז על הפעולות ומוזג מהבקבוק שנלקח לאירוע]. שלחתי את הבקבוק למזכירות, וכתבתי שהמשקה הזה הוא בקשר להתועדויות שיהיו בכל מקום ומקום בענין קבלת מלכותו של הרבי ע"י העם. אך המזכיר תיכף אמר שכלל לא ברור אם יגיש את הבקבוק הזה...

בליל שבת כבר היה כל 770 על גלגלים, כשראו את הפתקים שהרבי קיבל את החתימות ות"ח, וצריכים לקבל את מלכותו. הזקנים וכל אלו שלא רגילים לטילים לא קונבנצינאליים, נכנסו קצת... האורות דתוהו התחילו קצת לשפשף את הכלים דתיקון.

שטר שיצא עליו ערעור - ונתקיים

התפילה היתה מאד שמחה, הרבי עודד חזק עם הידיים, ויצא החוצה מלווה בשירת הקהל "שישו ושמחה בשמחת הגאולה". עמדתי ראשון בשורה של המעבר והרבי עשה לי חזק עם היד, הרגשנו שהעסק התחמם בצורה בלתי רגילה. מיד אחרי התפילה

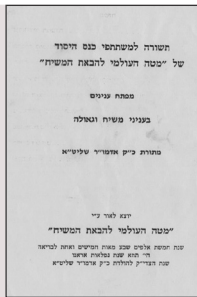
התחברו מעגלים והתחילו לשיר "זאל שוין זיין די גאולה", ובאופן ספונטני נפל ברעיוני ואמרתי לחבר'ה - שצריכים לשיר בניגון הזה את המילים "יחי אדוננו", כפי שנכתב לרבי בדו"ח של 'מטה משיח'! התחלנו לעשות 'קולעס' ב־770 מרוב שמחה, הבחורים התלהבו וחסו שבכל רגע צריכה להגיע ההתגלות - וזה עצמו התגלות, עצם זה שהרבי נתן אישורים לכל הנ"ל מאז ב' אייר.

נוסח 'קבלת המלכות' מהכינוס הראשון שהוכנס לרבי, והמענה המצורף אליו בצעטעל'.

על הדו"ח מהכינוס, עם החוברת שחולקה למשתתפים, שכללה מפתחות מתורתו של נשיא דורנו בענין המשיח והגאולה:
 "החוברת המכתב הדו"ח והפ"נ נתקבלו
 אזכיר עה"צ"

בלילה הלכנו לכמה "שלום זכר"ס" ובכל מקום שרנו יחי אדוננו. אני זוכר שכל הלילה חשבתי מה אני הולך לעשות מחר, אם אלך להכריז, איך אכריז, האם הרבי יסכים שאכריז, איך תהיה ההכרזה. לא יכולתי לישון כל הלילה מרוב התרגשות.

ר' משה סלונים [ע"ה] ניגש אלי אחרי התפילה לפני ההתוועדות, שאל אותי מה אתה הולך להכריז, האם תכריז - ור' משה סלונים היה ידיד נפש שלי, כמו אח, איתו הייתי מתייעץ הרבה. לא ידעתי בעצמי מה לעשות, ואמרתי לו: נראה מה יהיה בהתוועדות, לפי המצב, כבר אבין מהרבי עצמו.

פתאום באים לספר לי שהפתקים על הקירות מזוייפים, כל מיני דברים כאלו. מי אומר את זה? אחד מה"ציורים" החשובים, בנימוק "הגאוני": לא יכול להיות שהרבי נתן כזה דבר... ניגשתי אליו לפני ההתוועדות ושאלתי אותו: מה זה, אתה ירבעם בן נבט? אתה מעמיד עגלים בשביל לעצור אנשים מלהאמין? מה אני שקרן? למה אתה אומר דבר כזה? הוא ענה לי - אתה לא שקרן, אבל אתה לא הבנת, לא יכול להיות שהרבי ענה כזו תשובה. אמרתי לו: לפני שאתה אומר שזה לא יכול להיות, לך תברר אצל המזכיר אם זה היה, הוא קרא לי ונתן לי את זה.

הוא אכן הלך למזכיר, ואז התגלה לי דבר נוסף. הוא בא למזכיר וצעק איזה בלגן הולך למטה, על כל הקירות מודבקים הפתקים, ותראה מה שיקרה לנו כבוד ליובאוויטש וכו'... אז המזכיר עונה לו: מה אתה רוצה ממני, הרבי נתן לי פתק כזה, ואמר לי לתת לו אותו ביד! כלומר לא רק שזה הנוסח שהרבי ענה, אלא הרבי נתן לרב גרונר את הנוסח מודפס עם המהדק, ואמר לו את זה תתן לו ביד. זו הסיבה שהוא קרא לי בטלפון לבוא, אחרת היה יכול לומר לי בטלפון קיבלת על החתימות את הנוסח כמו אתמול, אך הרבי אמר לתת לי את הפתק ביד. מסתבר שהרבי ראה הקיטרוגים מראש, וצויה למזכיר לתת לי פתק ביד, כדי שלא תהי' שום אפשרות לערעור.

התחילה התוועדות, התוועדות ו' אייר ש"ק תז"מ - ההתוועדות בה"א הידיעה. מי ששם לב רואה את ההבדל בין התוועדות זו להתוועדות השבת שלפניה, פ' שמיני, בה אף אחד עדיין לא עלה על שום דבר ורק היה לחץ. בשבת הזו - כל ההתוועדות היתה על משיח! הרבי התחיל את ההתוועדות עם משיח, ניגנו "זאל שוין זיין די

גאולה", ואח"כ כל הזמן "שישו ושמחו בשמחת הגאולה". הרבי מסתובב אלינו, לאבי טאוב ואלי, ואמנם תמיד הרבי נהג להורות לנו לומר לחיים על כוס מלאה - באותם שנים (מתשמ"ז) בכל ההתוועדויות שהיינו, אבל כאן הרבי הסתובב אלינו בשתי ידיים, ובתנועה כזו של חזק, חזק, חזק, הרגשנו שהרבי מעודד להמשיך להמשיך בכל הכוחות בעניין של משיח, לא להתפעל.

הכרזת המלכות ברבים

עברו כמה שיחות כמעט עד סוף ההתוועדות. ואז, בעת שהרבי אמר שיעלו ויכריזו אלה שהכניסו משקה, מתבטא הרבי בנוסח חריג ויוצא דופן: שההכרזה כעת, כך הרבי אומר, תהיה הכרזה ופרסום בכל העולם ובכל סדר ההשתלשלות!

[יצויין גם שזה היה בהמשך למה שהרבי דיבר, שהעבודה צריכה להיות באופן של רצוא ושוב, ולא באופן של נדב ואביהו שהיה רק רצוא, אף שזו הייתה עבודה חדשה למעליותא, עבודה שלא היתה לפני כן, אך בכל אופן צריך להיות האופן של רצוא ושוב ונשמות בגופים דווקא כמבואר בלקוטי תורה; רמזתי לפני כן שכאשר היינו באוהל כתבנו שאנו מוכנים לכל עד למסירות נפש, והרבי אמר שזה צריך להיות בגופים דווקא].

אני שומע כזה דבר, הבנתי שזה סוג ההכרזה שעכשיו צריך לעלות ולומר... הבנתי שהרבי מתכוון שכן אעלה ואכריז. אך בכל אופן עדיין לא היה לי את האומץ ודי רעדתי, פחדתי והתרגשתי וכו', הרי כשעושים דבר כזה לפני הרבי, אם חלילה זה לא לרצון אזי... היו שם כשבע-עשרה בקבוקים, כולם עלו, הכריזו, קצת שרים באמצע וכו', פתאום נגמר ואני עוד לא עליתי, כי המזכיר אמר שהוא לא יגיש את הבקבוק אם לא ישאל את הרבי. פתאום המזכיר עושה לי סימן חזק בשתי ידיו לבוא מהר למעלה. הבנתי שזהו זה, יש אישור.

התחלתי לעלות, אמרתי לאבי טאוב - בוא, אנחנו תמיד ביחד. אבי הולך ככה מאחורי, ומצד שני מגיע שמריה הראל, אבי עומד מצד אחד לשמור עלי אם יקרה משהו... ומצד שני עומד שמריה. הרבי מסתכל עלינו, לוקח את הבקבוק, שופך כמעט חצי כוס מלאה, ממש המון משקה לי ולאבי, שמריה עומד בצד השני והרבי שואל את גרונר באידיש: "ער איז אייך מיט זיי?" [=גם הוא איתם?] והרבי נתן גם לו, נהיה שקט דממה, כל הציבור המתין לזה, היה אפשר לחתוך את האוויר בסכין, אספר מה שהכרזתי, ומה שסיפרו לי מסביב כי הייתי מה שנקרא לגמרי לא במקום.

עמדתי מצד ימין של הרבי, אבי עמד מאחורי, ושמריה עמד ממולי והכרזתי כאילו כלפיו, הרמתי את הראש, והכרזתי באידיש... בערך מה היו המילים... היתה כזו דממה

שראו גם שהרבי...

המשקה הזה הוא בקשר להתוועדויות שיהיו בענין קבלת מלכותו ע"י העם בכל מקום ומקום וכיוון שלאחרונה היו פסקי דינים ע"י רבנים ובתי דין בישראל שהגיע עת הגאולה, ולאחרונה ממש ישנם פסקי דינים שהרבי הוא מלך המשיח והוא צריך להתגלות ולגאול את עם ישראל, לכן אנחנו מקבלים עלינו בזאת את מלכותו של הרבי מלך המשיח, לעשות כל מה שיבקש מאיתנו במסירות נפש, ואנחנו כולנו מכריזים:

- יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

לאחר מכן שמעתי שהרבי חיך שלוש פעמים כשאמרו שהוא מלך המשיח, חיוך רחב שהרבה זמן לא ראו. את ה"יחי" הראשון אמרתי בצעקה, ורק חלק קטן בציבור ענה יחי, כולם היו בהלם ולא תיארו לעצמם דבר כזה. היום זה מילתא דפשיטא, אך אז זה היה פשוט הלם, שמריה ענה יחי עם הקול הגדול והוא היה ה'יחי' החזק. צעקתי פעם שניה וחלק יותר גדול בציבור ענה יחי, ופעם שלישית צעקתי יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד! והרבי נתן כזה חיוך, וכל הקהל צעק יחי, יחי, יחי יחי יחי [כמו שהילדים אומרים אחרי הפסוקים], והמשיכו באופן ספונטני לשיר 'יחי אדוננו' במנגינה של 'חיילי אדוננו' בהתלהבות גדולה.

הרבי אמר לפני כן (כפי שאפשר לראות בשיחה המוגהת), שהיום בפרשת תזריע מצורע, עוד לפני מנחה, תהיה לידת והתגלות המלך המשיח עד שכולם יוכלו להכריז שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה. זו הייתה עת רצון מיוחדת, ותכננתי להכריז שהחיינו, אך מרוב התרגשות הכל ברח לי מהראש. עוד הספקתי להגיד לרבי 'לחיים' והרבי ענה לחיים ולברכה חזק, ועוד נשאר קצת מהחיוך שהיה כל זמן ההכרזה שאני לא ראיתי. שמחת שיצאתי בחיים מכל העניין...

"אנחנו מקבלים עלינו בזאת את מלכותו של הרבי מלך המשיח, לעשות כל מה שיבקש מאיתנו במסירות נפש"

הלכתי על הספסל מתנדנד, ואבי מאחורי מחזיק אותי שלא אפול, הגעתי למקום וברכתי שם בקול "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" (ביומן אחר כתוב שזה היה אחרי מנחה, ואולי הייתה ברכה פעמים). מרחוק שמעתי שר' בערל ליפסקער בירך שהחיינו, ואחרי ההתוועדות עוד רבים ברכו שהחיינו. אני זוכר שהיתה אופוריה אי אפשר לתאר את השמחה שהיתה. אחד אמר לי שהשווער שלו אמר לו אחר כך: אני

לא משיחיסט, אבל ראיתי את הרבי כשנחשון הכריז, ואת השביעות רצון שניכרה על פניו ראיתי בעצמי!

בהתוועדויות בכל מקום לקחו לחיים, לפני מוצ"ש הלכנו למעריב, ואני זוכר שר' חייקל חאנין פגש אותי בדרך ונישק אותי בהתרגשות. יהודי מזקני החסידים שהרגיש שכל העיניים הולכים עכשיו לקרות.

מוצאי שבת קודש - הרבי מעודד את שירת יחי אדוננו

הגענו בחזרה לפני מעריב לזאל הקטן למעלה, והתחלנו לשיר 'יחי אדוננו' במנגינה הידועה של היום. שרו את זה המון זמן ואז הרבי יצא למעריב ועודד בידו הק' את השירה. בדרך כלל הסדר היה ששרים עד שהוא נכנס, סוגרים את הדלת של הזאל הקטן ומתחילים מעריב. וכאן הרבי נעמד ליד הסטנדר, מניח את הסידור, ועושה לציבור ככה בשתי ידיו הק' חזק מאוד! הרבי עשה לכל עבר זמן מאוד ממושך לפי ערך, שרו חזק וזה היה משהו... זה היה לפני מעריב, האולם הקטן למעלה היה מלא. וכשירדתי למטה בדיוק אחרי החזרה ניגש אלי אותו ה"ציור" שדיבר אלי אז לפני ההתוועדות וביקש ממני סליחה ואמר "אני מצטער".

בלילה כשעשו את החזרות על דברי הרבי משבת, דיברו בכל מקום על זה. אפילו הרב יוסף וויינברג שמוסר שיעור תניא ברדיו, ובהמשך חוזר על השיחות שנאמרו בהתוועדות, סיפר "שהיום היו ענינים נעלים" (הוא חשש להגיד את זה ולא ידע איך).

כאן התחילה מסכת יסורים חדשה, כמו תמיד אחרי גילוי אור גדול מורידים לנו את האף שלא נחשוב שאנו לגמרי בשמיים. בבוקר נכנס למזכירות הרב גרליק, רבה של מילאנו, והמזכיר שהיה שם נתן לו שטיפה רצינית. אותו מזכיר קיבל כבר טלפונים מכל העולם כולו "הצילו, משוגעים, הורסים את ליובאוויטש, את כל העבודה שלנו, ומה יעשו ומה יקרה אם משיח יבוא, אוי ואבוי!"...

[אתם בוודאי מכירים את הסיפור הידוע, שפעם באה אשה אחת לבעלה ובכתה, כי שמעה "מגיד" שדיבר אצלם בבית הכנסת בשבת, ותיאר לשומעים שמישיח עומד להגיע, הכל ישתנה, וצריך לחזור בתשובה. האישה באה הביתה בוכה, לא יודעת מה יקרה ומה יהיה, ובעלה מרגיע אותה: עברנו כבר הרבה דברים, הפרה שלנו מתה, הבית הקודם נשרף והכל עבר והחזקנו מעמד, גם את המשיח נעבור...].

הם כנראה הסתמכו על דברים מהרבי וכיו"ב, לא ניכנס לפרטים ולא נרבה בשבחן של ישראל במרכאות. באותו רגע שהמזכיר קיבל את הטלפון נכנס הרב גרליק, והוא הראשון שהמזכיר "נפל" עליו. הרב גרליק לא התרגש יותר מדי, אמר שכל זה מהרבי,

ואין כאן מה להתפעל. אבל אלי, כיוזם הפעולה, כמובן באו מיד בטענות. חשבתי בתחילה שזה משהו מהרבי והתחלתי לפחד. פתאום בא אלי פלוני ואומר שיש מהרבי דברים מי יודע מה ותדע לך ש... בא אלי ידיד נוסף - שהיה בהתחלה עם 'מטה משיח' חזק, אך תיכף חלשו ידיו - ואמר: קחו את הרגליים ותסעו מפה כי יכול להיות שזה...

החלטתי אם כך, אכתוב לרבי מכתב שאם ח"ו הפעולות שעשינו לא בסדר, ואם משהו לא לרצון, אז כמובן שלא זו היתה הכוונה, ואני מיד עוזב ונוסע. כתבתי פתק, ממש בכיתי, חשבתי אולי באמת משהו לא בסדר. זה היה יום ראשון, והחלטתי שאני עובר בחלוקת דולרים ולפני כן נתתי את המכתב.

הרבי מעודד להמשיך למרות השמועות המבהילות

כשהתחילה חלוקת דולרים, אבי טאוב עמד יחד אתי ואמרתי לרבי שאנחנו רוצים לנסוע לארץ. בדרך כלל כשאומרים לרבי שנוסעים לארץ הרבי נותן כסף לצדקה באה"ק, ושהנסיעה תהיה בהצלחה וכיו"ב. כאן כאילו הרבי לא שומע והרבי ממשיך לתת לנו עוד דולר. בדולר הראשון אומר "ברכה והצלחה", וכשאמרתי שאנו רוצים לנסוע לארץ הרבי לא עונה, רק נותן לי עוד דולר ואומר "כפליים לתושיה".

אבי טאוב אמר לעצמו שאם "לא הלך" איתי, אז הוא יגיד. הוא עובר אחרי ואומר לרבי "אנחנו נוסעים היום לארץ". ושוב: הרבי נותן לו עוד דולר ואומר באנגלית "כפליים לתושיה" ("דאבעל פארשן אוף בענעדיקשענס"), ואח"כ אמר לשנינו: "אָ דאנק אויף די ספרים [=תודה על הספרים]". התגובה והיחס של הרבי לא הסתדרו עם חרושת השמועות...

באותו יום ראשון בלילה, התברר לנו שהיה עוד סיפור. העיתונאי שמואל שמואלי מעיתון "ישראל שלנו", שמע ליחשופים על מה שהיה בשבת וכל הדברים אחר כך, ומכיון שתמיד הרבי התייחס אליו באריכות בדולרים, החליט לשאול על כך את הרבי. הוא עבר ושאל את הרבי: האם נכונה השמועה שהרבי אומר שצריך להתרחק מ"נחשון וחבורתו".

המזכיר ניסה לדחוף אותו כשהתחיל לשאול, אך המענה של הרבי היה ברור. הרבי ענה לו: "אין לי שום שייכות לשמועות!" "אם הייתי מתעסק בשמועות לא היה לי זמן לא להתפלל ולא לעשות שום דבר!" "אינני מתעסק עם שמועות לא לכאן ולא לכאן!"

חכיתי למחרת, וראיתי שהרבי לא עונה על זה שרוצים לעזוב למרות כל הדברים, ומצד שני לא ידענו, כי היו שהסבירו שהרבי לא התכוון ב"תשואות חן" להמשיך בהחתמות, אלא לפעול עם אותם מאתיים וחמישים שכבר חתמו. הסברים שלמים,

הרה"ח ר' דוד נחשון ואבי טאוב עוברים בפני הרבי בחלוקת הדולרים, ז' אייר תש"א

העיקר שנפסיק לעשות "בלאגן"... ואני אמרתי: הרבי כתב, פה זה לא משחק.

הרבי מאשר את ההחלטה: להמשיך בהחתמות

בגלל כל השמועות השליליות והשקריות שהופצו כל הזמן, החלטתי שאני אוסף את ועד המשפיעים של 'מטה משיח'. אספנו את כל המשפיעים של קראון-הייטס, כל הרבנים החשובים, ועשינו אסיפה. הוסברו להם כל השמועות והחששות מכאן, והתגובות של הרבי מכאן, והם אומרים לי ככה: כל זמן שלא שמעת מהרבי עצמו דבר אחר - אתה ממשיך עם כל השטורעם.

ר' שמריה הראל המשיך איפוא לעמוד ב־770 עם הבקבוק שקיבלנו בשבת מהרבי, אנחנו היינו מביאים כל פעם מישהו שיחתום, ואחרי שחתם קיבל מהבקבוק הזה לחיים.

היו הרבה שפחדו לחתום מכיוון שבנוסח מתחייבים לעשות כל מה שיורה לנו במסירות נפש, וזה לא משחק. לאידך, הרבה אנשים חתמו (גם כאלה שהיום היה קשה להאמין עליהם שיעשו כזה דבר...).

קבלתי ידיעות שגם בארץ מופצות שמועות שהרבי לא מרוצה, וכאילו הרבי יצא מאוחר לתפילה ביום ראשון בגלל זה, ושוב פעם אותם לחשויים, אך אנחנו המשכנו להחתים. ביום שני לקחתי את חבילת החתימות מס' 2 - שם כבר היה כתוב על פתקי ההחתמה "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" - והכנסנו את זה

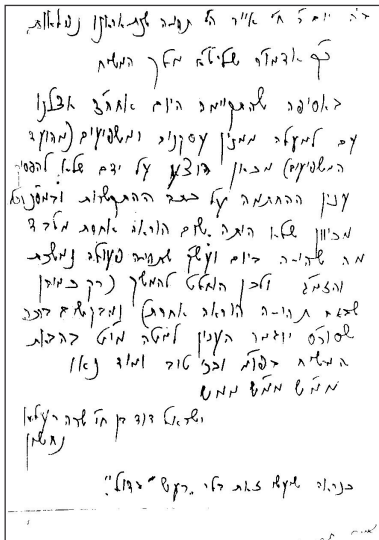

במעטפה אחת, במעטפה שניה הכנסנו את החלטת ועד המשפיעים שחייבים להמשיך בהחלטות קבלת המלכות, וכל עוד אין הוראה אחרת אנו מבינים שכך צריך לעשות.

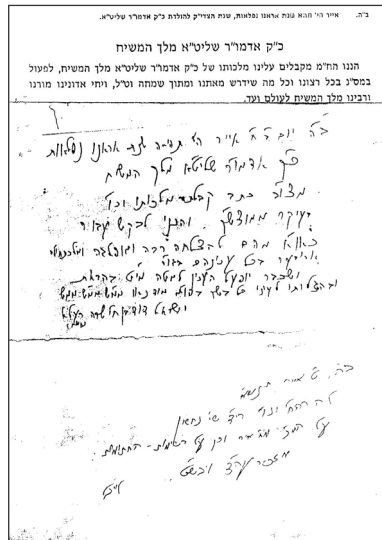
חילקתי לשני מכתבים. כמובן שעל המעטפה לא מזוהה מה זה וממי זה כדי שזה יהיה ישר לקודש ללא עיכובים. נתתי את זה ביד למזכיר תוך כדי שהלך למנחה אחרי הרבי והוא נתן את זה לרבי.

למחרת ביום שלישי ט' אייר הרבי נסע לאוהל, חיכתי בחוץ לראות את הרבי יוצא למכונתו, והרבי עשה חזק ביד. המשכנו לעמוד שם בצד, ופתאום המזכיר עושה לי סימן. ניגשתי אליו, והוא אומר יש לך תשובה - "אזכיר עה"צ ויבשר טוב", על שניהם. שאלתי אותו שוב על מה התשובה, והוא אמר: נתת אתמול שני מכתבים בשתי מעטפות - התשובה של הרבי היתה אותה תשובה על שניהם.

שמעתי את זה ובקשתי ממנו: אם כך, אני מבקש ממך שתכתוב לי את זה בכתב ידך על מה התשובות כדי שלא יהיו עוררין. הוא שאל מדוע - הרי אף פעם אינני כותב לך אישור, אתה הרי מקבל כל כך הרבה תשובות ומה מיוחד הפעם? ענית לי "שטר שיצא עליו ערעור", אני רוצה שיהיה כתוב, בפרט שאומרים בשמך דברים כאלו ואחרים. הוא צחק ואמר "מה עוד הם אומרים, עוד איזה המצאות?" בכל אופן הסכים, ישב כתב וחתם שהתשובה של הרבי היתה על החלטות קבלת המלכות ועל החלטת המשפיעים להמשיך בפעולה כל זמן שאין הוראה אחרת.

המעטפה השנייה עם החלטת ועד המשפיעים והמענה בכת"י המזכיר

המעטפה הראשונה עם חבילת ההחלטות והמענה בכת"י המזכיר

תשורה משמחת נחשון - אקסלרוד

ביום י"א אייר הכניס ר' אבי טאוב מכתב לרבי מלך המשיח בו הוא שואל "מה עוד ניתן לעשות כדי לגרום להתגלות", המענה שהת' ע"ז: "דיברתי ברור ובכרטיז בההתוועדות אזעה"צ".

באותם ימים ביקשתי מהרבנים של שכונת קראון-הייטס שבנוסף לחתימתם על הפסק דין הקודם, שיחתמו בנוסף גם על הבלאנק של הבר"צ של קראון הייטס כל שלושת הרבנים באופן רשמי, והם הסכימו וחתמו. כמו"כ באותם ימים החתמנו גם את קבניאנ"ש דארה"ב וקנדה על פסק דין נפרד משלהם.

בשבת פרשת אחרי-מות קדושים, במהלך ההתוועדות, הרבי -כפי הנראה- התייחס לטענות והפחדים ואמר:

ישנו מענה לכל אלו שמתפלאים ונבהלים מכך שמרעישים שכל יהודי צריך לעשות ולפעול שהגאולה תבוא תיכף ומיד ממש, ובהיותם אנשים 'פתוחים' מבטאים הם דיבור את פליאתם ודאגתם:

כאשר משיח יבוא מיד, מה יהי' - שואלים הם - עם כל הפעולות והעניינים שפעלו במשך כו"כ שנים בגלות: העסקים שהם הקימו, הרכוש והנכסים שהם צברו, החברים והקשרים, הן בין בני"ו והן בין אורח"ע, שקשרו (ובפרט עסקני ציבור), ועוד כיו"ב?

המענה על זה הוא, שאין מה לפחד, כיון שגאולה אין הפירוש שבטל כל "מנהגו של עולם", הדברים הטובים שנפעלו (ע"פ תורה) בגלות; אדרבה: גאולה כוללת בתוכה את כל העניינים (טובים) ד"גולה", באופן שהם מתעלים למצב דגאולה, למעלתם ושלמותם האמיתית - עי"ז שמגלים בהם את האל"ף) אלופו של עולם, הכוונה ותכלית האמיתית בכל הפעולות (שבזמן הגלות) - כפי שכל זה מגלה את "כבודו" של הקב"ה.

ובמילא אין מה לדאוג אודות הפעולות - אפילו בעניני רשות - שפעלו (ע"פ תורה) בזמן הגלות. ואדרבה: מזה ישנה הוראה - שכל בעל עסק וכיו"ב צריך להפיש דרכים כיצד לגלות בעניני העסק וכו' שלו "כבודו" של הקב"ה, ולנצל את עסקיו ונכסיו וקשריו - להוסיף בתורה ומצוות.

אגב, באותה התוועדות הרבי פנה לעברנו

רב"צ ד"ק שבת קראון הייטס Beth Din of Crown Heights	
רב"צ יהודה ק. גאולא רב"צ אברהם אדאנא רב"צ יוסף א. הלל העל"ה	רב"צ ד"ק שבת קראון הייטס Beth Din of Crown Heights 110 Ave. J, Room 210 Brooklyn, New York 11213 Telephone (718) 933-4711 Fax:
בית דין אייר תשרי ה'תתתע"ג אבן שנים למאוס בני ישראל בנות מפורדים ומפורדים בו חמשים וסני סני צ"ת ר"ל כ"ג שנות ימינו מן תולדות וכל כל חקשים וענינים כלת ומצוות כבוד האמנות האמנות והשליטה בין שנות וצדקנו.	
בסני חשיית וכן זרנו זר חשיונו לרעים הארונים על תנות, מנינות החיובות וחשבו חזק ותנונו כלל כ"ג שנים וסני בעלים על ידו עזרתו של כ"ג אדמו"ר עיטיהו בסני למעלה מארבעים שנה.	
סנות אנו מן זכות ישראל ארונים וסני מאוונים באנונו לעשות איר רק כ"ג אדמו"ר עיטיהו, ובנות כ"ג שנים את עם ישראל מן תולדות תוראת ותו חזו נוגא איתרון. בסני חז איר כ"ג שנים ענינינו ודבריו על כ"ג אדמו"ר עיטיהו בקשר לעת נוסים וסני כ"ג נסאות אירנו כ"ג שנים כ"ג.	
באנו ב"ג בסני דין כ"ג שנים וסני תפלות איר כ"ג תנות כ"ג אדמו"ר עיטיהו חשיית בסני חשיית ותקנת מנינו כ"ג שנים כ"ג וסני כ"ג שנים מנינו ועיטיהו ופועל כ"ג שנים מעלת כ"ג שנים וסני כ"ג שנים כ"ג שנים.	
יתום אנו מן חשיית יתום אנו מן חשיית יתום אנו מן חשיית	

פסק הדין חתום ע"י הבר"צ דקראון-הייטס

כמה פעמים, ועודד אותנו בתנועות נמרצות בידיו הקדושות. במיוחד כאשר שרו את שירת "שישו ושמחו בשמחת הגאולה" (וגם לשיר זה התייחס הרבי בשיחה).

הרבי מחזיק את ה"דבר מלכות" ומעודד שירת "יחי"

ביום שני, ט"ז אייר, לאחר תפילת מנחה הייתה שיחה פתאומית. בדרך כלל הרבי לא אומר שיחות לאחר תפילת מנחה, ולכן כולם הופתעו.

במהלך השיחה, שעסקה בענייניו של פסח שני, החל הרבי לדבר אודות קריעת ים סוף, והדגיש שכדי לפעול את הנס של קריעת ים סוף, היה צורך במסירות נפש של נשיא

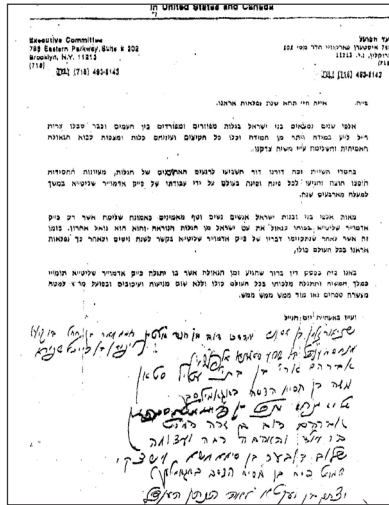
בישראל שיקפוץ תחילה לים - נחשון בן עמינדב, "למה נקרא שמו נחשון ע"ש שקפץ תחילה לנחשול שבים", שבמסירת-נפשו לקפוץ לים הראה דוגמא לכל בני ישראל שכולם הלכו אחריו בים.

אני ראיתי בכך עוד מסר של חיזוק, שלמרות כל הקשיים, מבית ומחוץ, הרבי משפיע לי כוחות להיות הנחשון לקפוץ לים.

באותה שיחה הרבי דיבר מאוד חזק על כך שיהודי צריך לתבוע את הגאולה. כתוצאה מכך, באופן ספונטני, מיד לאחר השיחה התחלנו לשיר "יחי אדוננו".

הרבי התחיל ללכת לכיוון חדרו הקדוש, ופתאום נעצר על יד ארון הקודש ליד המזכיר הרב גרונר ואמר לו משהו. החבר'ה מאוד נבהלו. חשבו שהרבי אמר משהו נגד השירה, אבל מהר מאוד נרגעו כאשר שמעו שמודיעים על שעת תפילת ערבית. מסתבר, שהרבי בסך הכל ביקש לדעת מתי תהיה תפילת ערבית. המשיכו לשיר, והרבי פנה לעבר הקהל ועודד בחוזקה בידיו הקדושות. כאשר הרבי עבר סמוך אלינו, סימן לנו להגברת השירה בסיבוב שלם בידו הקדושה. לאחר שהרבי יצא פתחנו בריקודים סוערים על העידוד המיוחד שקיבלנו מהרבי. אגב, כל זה מתועד בווידאו, שכבר הופץ לאחרונה כמה וכמה פעמים.

באותו יום, לאחר תפילת ערבית, חילק הרבי את ה"דבר מלכות". עצם החלוקה

חתימות נוספות על פסק-הדין של רבני א"ש דארה"ב וקאנאדא

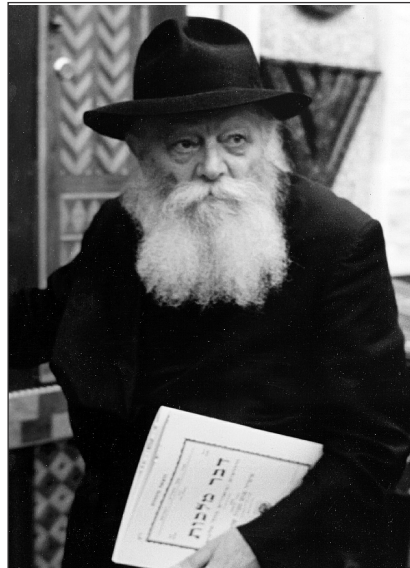
גרמה להתעוררות מאוד גדולה, כי מהשם של החוברת, "דבר מלכות", הכוונה הייתה ברורה... ולראות את הרבי עומד ומחלק חוברת עליה כתוב שזה "דבר מלכות" מהרבי מליובאוויטש - זה היה חיזוק מיוחד לכל הקו, שהרבי מסכים לכך שמפרסמים שהוא המשיח.

תוך כדי החלוקה שרנו "יחי אדוננו", וכאשר הרבי יצא, זכינו ושוב הרבי עודד את השירה, כש"דבר מלכות" בידו הקדושה.

מנגדים חדשים; הפסק למשך זמן

ואז, כאשר שירת והכרזת "יחי אדוננו" נשמעה ברמה בעידודו של הרבי - היה איזשהו סיפור שהיו כאלו שכתבו ו"הסבירו" לרבי כי עניינים אלו מרחיקים יהודים ומפריעים להפצת המעיינות. כתבו שאם יהיו שלטי "ווי וואנט משיח נאָר" בתהלוכות ל"ג בעומר, זה יכול לפגוע בפעולות של חב"ד במערכת החינוך בארץ הקודש. מדובר היה על שלטים ומסרים שהשתמשו בהם כבר עשור שנים, אבל על רקע הפעילות שלנו, לגלות את אמונת חסידי חב"ד שהרבי הוא מלך המשיח, היו שלוחים שחששו מהתוצאות. הרבי שלח מענה בט"ז אייר, ש"באם כן", שיסירו את השלטים הללו. אותם גורמים מיהרו להודיע לכל השלוחים, שהתקבלה הוראה מהרבי להסיר את השלטים. הם לא גילו שהתשובה הייתה במענה לאלו שחששו שזה יפריע, אלא פירסמו את התשובה כהוראה כללית לכל שלוחי הרבי.

בינתיים, ר' שמואל שמואלי, עורך העיתון "ישראל שלנו", הוציא שני עיתונים בשם 'משיח נאָר'. הוא רצה לכתוב בעיתון שלו, "ישראל שלנו", שהרבי הוא משיח וכו', וכאשר שאל על כך את הרבי, נענה: "כפי התוצאות שבינתיים, על פי הידיעות שהגיעו עד עתה, הכתיבה וההדפסה לאחרונה הקימו מנגדים חדשים להרחקת לימוד החסידות ובהשייך לזה. ויכוח, בפרט בדפוס, ככל ויכוח, הקושיות מתקבלות בנקל והתירוצים לא כל כך. לכאורה לפי המצב דעתה מסתבר יותר הפסק בזה למשך זמן".

תמונת הרבי מט"ו אייר בצאתו מחלוקת ה'דבר מלכות'

כשאנחנו שמענו את התשובות האלה, מאוד נבהלנו. עד אז היו את המנגדים הישנים, הליטאים. פתאום יש לנו מנגדים חדשים, מתוך חב"ד. והעובדה שיש מנגדים כאלה גרמה, לפחות לפי הנראה לעינינו המגושמות, להעלם והסתר בכל העניין.

אם זה לא היה מספיק, פתאום אנחנו שומעים שהרבי לא יצא לדבר בפני הילדים בתהלוכת ל"ג בעומר. זה היה מאוד מוזר, כי ארגנו פאָראַד גדול, ועל רקע אירועי התקופה היה צפוי שהרבי יצא לתהלוכה. זה היה ממש "פאָטש אין פנים". היה ברור לנו שיש דברים בגו.

בעקבות כל ההתרחשויות האלה, ערכנו אסיפה בל"ג בעומר של כל המשפיעים בקראון הייטס, במשרד של הניידות. החלטנו לכתוב לרבי מכתב בו נבהיר שאיננו שותפים לדעתם של אותו מיעוט החושב שפירסום ענייני משיח מזיק. כתבנו שמאות אלפי ילדים התחנכו במשך עשר השנים האחרונות על "ווי וואנט משיח נאָר", ואין שום אפשרות להפסיק. ואנחנו מעידים שזה רק מועיל. החתמנו את כולם, והכנסנו את זה לרבי.

הרבי לא הגיב על המכתב. אבל כשחזר מהאוהל, בחלוקת הדולרים שהתקיימה אחרי מעריב כאשר עברנו ליד הרבי, הרבי הסתכל עלי במאור פנים מיוחד ונענע לי בראשו (הרגשתי שזהו כמו שמביע שביעות רצון מהמכתב).

עשינו חושבים, ולאור התשובות שקיבלנו מהרבי, שבכולם היו עידודים להמשיך בהתמתנות - חשבנו שאולי צריכים לנסוע לארץ להכשיר שם את הקרקע. כפי שכבר סיפרתי, בזמן בו שהינו בניו־יורק, התרוצצו בארץ שמועות מבהילות, והרגשנו שחייבים לנסוע לארץ ולהבהיר את העניינים. גם לא כל הרבנים חתמו, וחשבנו שחייבים לסדר גם את העניין הזה.

חוזרים לארץ

בכל אותה תקופה, למרות ששאלנו על כך כמה פעמים, לא אישר הרבי את נסיעתנו חזרה לארץ־הקודש. על הפתקים בנושא זה לא השיב הרבי כלל, ואילו כשעברנו בדולרים להודיע על נסיעתנו, כמקובל, לא שמענו מהרבי את הברכה השגרתית לנסיעה טובה ולצדקה בארץ־הקודש, אלא "דאבעל פארשן אוף בנדיקשנס [באנגלית: מנה כפולה של ברכות] לאבי טאוב, "כפליים לתושיה" במענה אלי, "אַ דאַנק אויף די ספרים [תודה על הספרים]" לשנינו. שום מילה על נסיעה. הבנו שרצונו של הרבי שנישאר כאן בינתיים. רק לאחר שבת כ' אייר קיבלנו את תשובתו החיובית של הרבי. בשנים האחרונות, לפני נסיעות לארץ, הרבי היה נותן לנו רק דולרים, ולא כסף

ישראלי. לכן, מאוד הופתענו כאשר לאחר מנחה שלח הרבי את המזכיר לתת לכל אחד מאיתנו עשר שקל לנסיעה.

לפני הנסיעה הכנסתי פתק לרבי, וכתבתי בפרוטרוט את התוכניות שלנו. כתבתי, שמכיוון שהעניינים עדיין לא נפעלו, אני חושב לנצל את הימים שנהיה בארץ הקודש - עד חג שבועות, שכרגיל הייתי מגיע ל"בית חיינו" - לפעילות בעניינים הללו. הוספתי וכתבתי במכתב, שהיות ובדעתי לחזור לחג השבועות, הרי שבאם ח"ו לא תהיה ההתגלות עד אז, אציע לרבנים לשלוח שלוחי בית דין להקריא את פסקי הדין אצל ציוני רבותינו נשיאינו ברוסיה. על מכתב זה קיבלתי תשובה: "אזכיר על הציון".

מיד לאחר שהגענו לארץ, צלצלתי למזכיר בית דין רבני חב"ד, הרב יהודה ירוסלבסקי, וקבענו להפגש בהיכל שלמה. הגעתי עם תיק מלא מסמכים וצילומים של התשובות שקיבלנו מהרבי, וחתימות הרבנים. הרב ירוסלבסקי מאוד התפעל לראות את התשובות המדוייקות, במיוחד מול השמועות הרבות שהתרוצצו בארץ ישראל. הוא חתם על פסק הדין, ואמר שיבחן את הדרכים לפעול את העניינים הלאה. המסמכים שהראיתי לו שינו את כל זווית הראייה שלו.

פעולה נמשכת, ובהוספה

לקראת שבת בהר"ב בחוקותי, רציתי לעשות 'שטורעם' גדול מכל העניין, ודיברתי עם הרב טוביה פלס, שאתארח בביתו, וכך אוכל להתוועד עם אנ"ש בכפר חב"ד. וכך היה.

ערכנו התוועדות גדולה מאוד בשיכונים החדשים, באו הרבה ממכה מקומות בכפר. כל השבת הייתה התוועדות אחת גדולה. סיפרתי שוב ושוב את כל האירועים, חלקם לראשונה שמעו מההתרחשות, וחילקתי משקה מהבקבוק אותו קיבלתי מהרבי בקשר עם ההחתמות על קבלת המלכות. הייתה אווירה מחשמלת.

במוצאי שבת, כשהגעתי למשרד בנצרת-עילית, ראיתי את תשובתו של הרבי על מכתב ששלחתי ביום שישי בקשר לנסיעה לכפר חב"ד: "וזהא פעולה נמשכת, ובהוספה. הזמ"ג. אזכיר עה"צ".

שמתי לב שהרבי כתב "ובהוספה", זאת אומרת שצריך להתוועד עוד. בדיוק מישהו שאל אותי אם אוכל להתוועד עם הבחורים במגדל העמק. כמובן שמיד עניתי בחיוב. הודעתי לרבי שהזמינו אותי למגדל, ואני נוסע להתוועד עם הבקבוק. ישבתי עם הבחורים והראיתי להם את הקלסר של התשובות. בבת אחת הופרכו כל השמועות. הודעתי לרבי, על ההתוועדות הנוספת, ומיד קיבלתי תשובה באותו נוסח - "וזהא פעולה נמשכת, ובהוספה. הזמ"ג. אזכיר עה"צ" - אלא שהפעם מתח הרבי קו מדגיש

מתחת המילה "ובהוספה"..

בעקבות תשובתו של הרבי - ערכתי למחרת התוועדות נוספת עם כל הטנקיסטים בארץ.

המשכתי לאסוף חתימות של רבנים על הפסק־דין, ולעורר על הנחיצות בפעולות של "קבלת המלכות". לחג השבועות חזרתי לבית חיינו, כשאני עצמי לא משער איזו שליחות מיוחדת ממתינה לי.

עשרות רבני חב"ד חותמים על פסק דין

באסרו חג השבועות "חג המצו"ת", התאספו כרגיל הרבנים שהגיעו לבית חיינו. באותה אסיפה נכתב ונחתם פסק דין נוסף, מפורט יותר, אשר על פי דברי הרמב"ם בהלכות מלכים, הרבי הוא "בחזקת משיח":

ב"ה. יום ג' שהוכפל בו כי טוב לפ' נשא, אסרו חה"ש, ה' תהא שנת אראנו נפלאות

פסק-דין

היות שכבר יצא מתחת ידינו כמה מהחתומים מטה פסק דין ברור ע"פ תורת אמת שצריכה להיות ביאת משיח צדקנו ובנין בית המקדש השלישי תיכף ומיד ממש, כי כבר כלו כל הקיצין ועם ישראל כבר עשו תשובה, וגם נתקיימו שאר התנאים הדרושים לביאת משיח צדקנו, כמבואר בפסק דין הנ"ל. ורבים מגדולי הפוסקים שבדורנו מכל החוגים ומכל פינות העולם הצטרפו וחתמו על פסק דין זה -

הנה בהמשך לזה, ע"פ פסק דין ברור של הרמב"ם בהלכות מלכים פרק י"א הלכה ד "אם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו כפי תורה שבכתב ושבעל פה ויוכה כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחום מלחמות ה' הרי זה בחזקת שהוא משיח. אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקיבץ נדחי ישראל הרי זה משיח בוודאי".

הרי ברור ע"פ דין תורת אמת שחל על כ"ק אדמו"ר שליט"א הלכה זו ד"בחזקת שהוא משיח", שהרי נתקיימו בכ"ק אדמו"ר שליט"א כל התנאים המנויים ברמב"ם הנ"ל.

וכיון שע"פ דין תורתנו הקדושה כבר הגיע עת הגאולה, כפסקי דינים של גדולי הפוסקים דורנו כנ"ל (וכ"ק אדמו"ר שליט"א קיבל פסקי דינים אלו להלכה, כפי שאמר כמה פעמים ברבים בעת ההתוועדות). זאת אומרת, שכבר נגמר השלב (וכל הפרטים) ד"חזקת משיח", א"כ ברור שע"פ דין תורתנו הקדושה, הלכה למעשה,

וזה נוסח כתב המינוי שניתן לנו:

ב"ה יום ועש"ק פ' נשא, י"א סיוון, ה' תהא שנת אראנו נפלאות.

אנו החתומים מטה ממנים את ר' ישראל דוד בן ר' מרדכי שי' נחשון ואת ר' אברהם בן ר' הנא שי' טאוב לשלוחי בית-דין למסור הפסק-דין המצוי בזה לפני הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, אדמו"ר הצ"צ, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב, אדמו"ר מהרי"צ, הרה"ק מוה"ר לוי"צ שניאורסאהן נ"ע, על מנת שיעשו כל התלוי בהם בבית דין של מעלה לביצוע פסק הדין בפועל ממש לגילוי כ"ק אדמו"ר שליט"א המלך המשיח לעיני כל בשר (על פי פסק-דין הרמב"ם בסוף פרק י"א דהלכות מלכים) למטה מעשרה טפחים באופן של נפלאות תיכף ומיד ממש ממש ממש.

יהודה קלמן ב"ר אברהם יהושע ז"ל מארלאוו בשם הבד"צ דקראון הייטס ברוקלין נ.י.

שניאור זלמן בן אסתר בשם ועד הפועל רבני אנ"ש הכללי

יצחק יהודא בן חיה אסתר ור' משה זאב ירוסלבסקי בשם וועד רבני אנ"ש בארה"ק

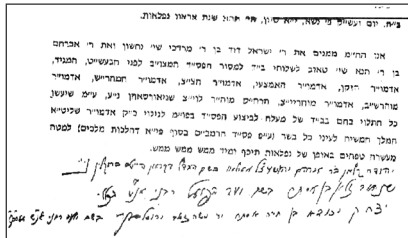
שליחות השאית

הרבנים הורו שבשלב זה על השליחות כולה להיות חשאית. עוד באותו יום - ערב שבת קודש פרשת נשא - הכניס הרב מארלאוו מכתב מהרבנים עם כתב המינוי להיכל קודשו של הרבי. לאחר תפילת מנחה הכנסתי גם אני מכתב לרבי, עם העתק מכתב המינוי.

באותה שבת, כידוע, ערך הרבי התוועדות פתאומית נוספת בשעת מנחה. ב-770 כמעט ולא היו אנשים, ופתאום הרבי ירד, הלך לכיוון בימת התפילות, והתחיל להתוועד.

זכיתי להיות מהראשונים שהיו שם. עמדתי מאוד קרוב. הרבי ישב על כסא בבימת

התפילות, בלי שולחן. זה היה מחזה שאי אפשר לשכוח. השמועה על ההתוועדות הפתאומית התפשטה במהירות, ומאות חסידים נהרו לכיוון 770. היו דחיפות נוראיות, והיה קשה מאוד להתרכז. הרבי דיבר על כך שדוד המלך אמר "אני אברך, לי נאה לברך". אחר-כך הרבי חילק "כוס של ברכה". אני הרגשתי שהרבי פשוט

כתב המינוי

מקבל את המלכות. לי נאה לברך.

בין שאר הדיבורים השמיימיים, הזכיר הרבי את הציונים, שכאשר נוסעים אליהם אומרים ב'מענה לשון' ש'גופא דילהון קדישא'. בכך ראיתי מעין התוועדות "צאתכם לשלום" אבל לא בגלוי, שהרי השליחות היתה בתנאי שתהיה בחשאיות.

החלטנו שלא להתעכב אפילו רגע אחד, ולצאת מיד ביום ראשון י"ג סיוון. באותו יום עברנו בחלוקת הדולרים ומיד כשהרבי ראה אותנו, פנה לאבי טאוב שעבר ראשון, באומרו "בון ווייאז' [=בצרפית: נסיעה טובה] מאצ' הצלחה [באנגלית: הצלחה רבה] בשורות טובות". לי הרבי אמר "ברכה והצלחה, דאס איז פאר די נסיעה [=זה עבור הנסיעה]". אנחנו בכלל לא הזכרנו את עניין הנסיעה, והרבי ביוזמתו פנה אלינו. לאחר מכן ביקשתי מהרבי ברכה שנזכה לפעול את העניין למטה מעשרה טפחים, והרבי ענה בקול חזק "אמן, בשורות טובות, הצלחה רבה".

מאותו רגע, היה ברור לנו שזאת שליחות של הרבי.

מניעות ועיכובים, וברכה מהרבי

כבר מהרגע הראשון החלו התקלות. הגענו לנחיתת ביניים בפרנקפורט, שם "בישרו" לנו כי מתוך שבע מזוודות שלקחנו לנסיעה נוסעות איתנו כעת רק שלוש...

כזה דבר מעולם עוד לא קרה לנו. נסענו בשליחויות קודמות פעמים רבות, אך שכמעט כל הכבודה תיעלם - זה היה ממש "חידוש".

מלבד בגדים, היינו מצטיידים לקראת הנסיעה לרוסיה באוכל כשר שיספיק לכל הזמן בו נשהה ברוסיה. מדובר בכורח המציאות, שהרי אוכל בכלל ובפרט כשר הוא לא מצרך כל כך מצוי ברוסיה, בטח לא בכל אותם מחוזות רחוקים מהערים בהן נמצאים האוהלים. בקיצור, נשארנו ללא בגדים וללא אוכל, מה שהפך את המסע לקשה וכמעט בלתי אפשרי. פשוט היינו צריכים להתחיל לדאוג לעצמנו בכל מקום לדברים נצרכים מינימלים ולאוכל.

ובנוסף לכך, והוא העיקר: עוד בניו־יורק, הכנו כמות מספקת של עותקים מפסק־הדין, כדי שנוכל לקרוא אותו בכל אוהל ולהשאירו שם. בין המזוודות שנעלמו, הייתה גם זאת שהכילה את הפסק־דין. כך שנחתה עלינו עוד מטלה, לקבל מניו־יורק בפקס עותק מפסק הדין, ולהכין ממנו מספר עותקים. הצלחנו לקבל את הפקס, והתחלנו להשתמש בו כמכונת צילום. הצלחנו לצלם שני עותקים, אך כשהפעלנו את המכשיר לצילום נוסף החל להיתמר ממנו עשן קל ובזה "הסתיים תפקידו"... היינו חסרי אונים. משימה כל־כך פשוטה בניו־יורק, הופכת למעשיה שלימה כשמדובר ברוסיה של

תנש"א, ממש כמו לפני מאתיים שנה.

אבל מיד כשהגענו למוסקבה, קיבלנו עידוד: הגיעה אלינו תשובה מהרבי על המכתב שכתבנו בקשר לנסיעה, שיצאה באותו יום שהכנסנו את המכתב, בערב שבת: "אזכיר עה"צ לבשורות טובות והעניין וכו".

ההדגשה של הרבי על הצלחת העניין, כמו גם המניעות והעיכובים הרבים בהם נתקלנו, נתנו לנו את ההרגשה שמדובר בעניין גורלי ודחוף שאסור להתמהמה עם הביצוע שלו. החלטנו לפעול בדחיפות. למוסקבה הגענו בשעות אחר הצהריים של יום שני י"ד סיוון, ובתחילת הלילה החלטנו לצאת לליובאוויטש מיד. מכיוון שהמזוודות עם הבגדים נעלמו לנו בדרך, שאלתי ממישהו סירטוק ויצאנו לדרך.

נסענו כל הלילה, וביום שלישי לפנות בוקר הגענו לליובאוויטש. לנסיעתנו התלווה הת' נחום שי' תמריץ, שהיה יד ימיננו עוד בשליחות הקודמת לבניית האוהלים והתעסק במסירה ונתינה רבה בעניין, באישורו וברכתו של הרבי.

בליובאוויטש עבר הכל יחסית "חלק". יש שם כידוע "בית חב"ד", ויכלנו לשבת ולהתכונן לקראת הכניסה לאוהל אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר מהר"ש, לכתוב פדיון נפש וכו'. באוהל עצמו קיימנו את כל הסדר כפי הוראת הרבנים - קריאת ה"מענה לשון", ואחר כך קריאת כתב המינוי להודיע שבאנו בתור שלוחים, הקראת פסק הדין ומסירתו על האוהל.

מיד כשגמרנו חזרנו למוסקבה. את רובו של יום שלישי עשינו בנסיעה חזרה למוסקבה, לשם הגענו לפנות ערב. ושוב החלטנו שלא מחכים אלא נוסעים ברכבת באותו לילה לקייב, ומשם לאוהל אדמו"ר האמצעי בניעז'ין. לשם הגענו ביום רביעי לפנות ערב. לאחר האוהל הספקנו לבקר את ידידנו בניעז'ין ישראל נח ע"ה נכד המהרי"נ בן הצ"צ. היהודי הזה ידע רק מעט על "זיידע מענדל"... (הרבי הצמח-צדק).

"לנסוע למזיבז' עכשיו"

כשחזרנו לקייב, לביתו של השליח ר' דב קרסיק, עמדו בפנינו כמה משימות. ראשית להתכונן בגשמיות להמשך הנסיעה - להצטייד במזון, להתארגן מעט וכו'. שנית, הרי נגמרו לנו העותקים מפסק הדין ולא ידענו האם כדאי להמשיך ולנסוע לאוהל הבעש"ט במזיבז' ורק להקריא את פסק הדין, או אולי להמתין עד שיהיו בידנו צילומים שנוכל להשאיר שם. בשלב זה צלצלנו למשרדנו בניו-יורק ודיווחנו לאיש המשרד, ר' עקיבא מרשל, על מה שקרה עד עכשיו, ועל ההתלבטות שלנו בקשר להלאה.

כפי שהתברר לנו אחר כך, הכניס עקיבא פתק לרבי, באנגלית, ובו עיקרי הדברים

שמסרנו לו. בין השאר פירט גם את הספק שהיה לנו האם ליסוע למז'בוז' מייד. על הפתק יצאה תשובתו של הרבי, שהקיף בעיגול וחץ את המילים מתוך מכתבו של עקיבא: "לנסוע למז'בוז' עכשיו".

התשובה הזאת הגיעה אלינו כשחזרנו ממז'בוז'... הרי לא חשבנו בכלל לשאול, ובטח לא שיערנו שתצא תשובה בענין זה. אנחנו כשלעצמנו המשכנו כל הלילה שבין רביעי לחמישי בחיפושים במאמצנו למצוא מכונת צילום, ואישם לפנות בוקר הצלחנו למצוא באיזה מלון בקייב, ובעזרת "מתן בסתר" (השיטה הרוסית...) נתנו לנו להכנס ולצלם כאוות נפשנו...

על כל פנים, התשובה הזאת מלמדת עד כמה היתה השליחות הזאת חשובה לרבי, ועד כמה הענין אותו רצה לפעול היה דחוף.

לפועל, נסענו ביום חמישי לפנות בוקר למז'בוז' והיינו שם בשעות אחר הצהריים. ממז'בוז' המשכנו לאוהל הרב המגיד באניפולי, אליו הגענו בלילה שבין חמישי לשישי בשעה אחת אחר חצות.

חזרנו לקייב לפנות בוקר של יום שישי והופתענו למצוא את תשובתו של הרבי שהוזכרה לעיל. התשובה הזאת הספיקה לנו כדי להחליט שעוד היום נהיה בהאדיץ', באוהל של אדמו"ר הזקן. הרב קרסיק ניסה לשכנע אותנו לוותר על הרעיון (ובאמת, היו לכך סיבות טובות), אך היינו חדורים תחושה של דחיפות. לא השתהינו ויצאנו לדרך.

כשגמרנו את הקראת הפסק דין וכו' באוהל של אדה"ז הראה השעון על שלוש וחצי שעות לפני שבת. מאוד רצינו להתקדם בנסיעתנו ולהגיע לשבת לדנייפרופטרובסק,

הקראת הפס"ד בליבאוויטש, אצל אדמו"ר הצ"צ ואדמו"ר המהר"ש

ה'מלוה מלכה' בביתו של הרב שמואל קמינצקי

הרה"ח הרב שמואל שי' קמינצקי

ומשם להמשיך במוצאי שבת לרוסטוב. נסיעה מהאדיץ' לדנייפרופטרובסק אורכת בדרך כלל כחמש שעות. בדוק. שאלנו את הנהג מה דעתו, והוא אמר שינסה. מיותר לציין שבשבת היינו בדנייפרופטרובסק. אל גשר הכניסה לעיר הגענו עם כניסת השבת, ומשם המשכנו ברגל למלון בו התאכסנו.

באותה שבת שהה בעיר השליח הרב יצחק שי' גנזבורג, יליד המקום, שלקח אותנו לסוירים ליד הבית בו גר הרבי בילדותו ובית הכנסת בו התפלל. משם המשכנו לביהכ"ס המרכזי (היחיד הפועל בעיר). בבית הכנסת קיבל אותנו בחמימות רבה ידידי השליח הרב שמואל קמינצקי - רב העיר בדנייפרופטרובסק (שהגיע באותה שנה בשליחות הרבי לעיר), התוועדנו שעות רבות בביתו, ובמוצ"ש ערך מלווה מלכה עבורנו ודאג לנו להמשך המסע מיד לאחר מכן.

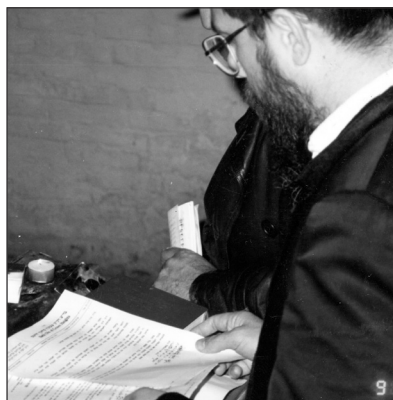
הנסיעה לרוסטוב היתה סיפור בפני עצמו. קודם כל, היה סיפור שלם להשיג רכב. וכשהגיע הרכב היו עמו כמה בעיות עד שסודר לנסיעה ועד שהגוי הנהג הצליח להבין מה אנחנו רוצים. גם הנסיעה עצמה היתה מלאה בתקלות: באחד הכבישים נעצר לפתע הנהג, על הכביש שכבה נפגעת תאונת דרכים, גויה עצומת מידות, ולידה עמד איש מנפנף בידו ומבקש שניקח אותה לבית חולים. לא היתה ברירה והאישה הועלתה על הרכב.

כל הסיפור הזה של הנסיעה לבית החולים, "מבצע" הורדתה ועד לקביעת הרופא שהאישה כבר כמה שעות נמצאת בעולם אחר - לקחו כמה שעות. כזה דבר מוזר ומשונה לא קרה לנו אף פעם. לא שלא היו קשיים, היו ועוד איך - חשדנות של השלטונות, תקלות ברכב, חום נוראי בקיץ וכפור בחורף, אך כל אלה הם דברים רגילים, אבל שהשטן יעמוד מולנו לשטננו... ראיתי שהנסיונות על השליחות הם משהו מיוחד במינו, פשוט לא נותנים...

ברוסטוב עצמה, נוסף לשליחות העיקרית, היו לנו עוד "שיריים" משליחותנו הקודמת. היינו צריכים לקבוע שם את השלט על מבנה האוהל מבחוץ. גם מלאכה זו

בניעז'ק, אצל אדמו"ר האמצעי

בהאז'ישש, אצל אדמו"ר הזקן

ברוסטוב, אצל כ"ק אדמו"ר הרש"ב

באניפולי, אצל הרב המגיד

במעז'בוז, אצל הבעל-שם-טוב

נגמרה בכי טוב, וכעת היתה לפנינו המשימה האחרונה - להגיע לאלמא-אטא, לאוהל של ר' לוי'ק אביו של הרבי.

רגעים מרגשים בציון רבי לוי יצחק

הצלחנו להשיג כרטיסים לטיסה לאלמא-אטא ועלינו למטוס. מייד כשהחלו גלגלי המטוס לנוע, התרסק מטוס על המסלול, ושדה התעופה ברוסטוב הושבת, אין יוצא ואין בא...

הורידו את כולם מהמטוס, ואנחנו התחלנו בהתרוצצויות של בירורים לראות מה אפשר לעשות. מאוד רצינו לצאת לכיוון אלמא-אטא עוד באותו הלילה, לפני שנישן, כיוון שבאלמא-אטא לא היה מקווה, ואנחנו רצינו להגיע לאוהל כשאנחנו עדיין בטהרה מהמקווה ברוסטוב, בה טבלנו בבוקר.

לבסוף מצאנו מטוס שיוצא לאלמא-אטא, אבל הפקידה במסוף לא הסכימה להעלות אותנו לטיסה. בלית ברירה פנינו לאחד הסבלים, ותמורת תשלום הוא הסכים להעלות אותנו לטיסה. הוא פשוט הוציא אותנו מבית הנתיבות אל מסלול ההמראה דרך המסוע עליו מסייעים את המזוודות... הגענו למטוס על העגלה שסוחבת את המזוודות, והסבל דאג לפתוח את דלת המטוס ולהכניס אותנו פנימה. הבעייה הייתה, שלא היה מקום פנוי במטוס. בהתחלה דחפו אותנו לתוך חדרון קטן (תא ארונות) בסוף המטוס, אבל עם כמה גרושים שהעברנו לגורמים המתאימים במטוס הצלחנו לסדר גם מקום ישיבה...

לפנות בוקר, הגיע הטייס, ומסתבר "שהוא משלנו". הרמנו לו את השרוול ועשינו מבצע תפילין כדת וכדין. כמוכן שאמרנו 'לחיים', קצת מזונות, ובקיצור התועודות.

הטיסה עצמה היתה למוסקבה, שם עלינו על המטוס לאלמא-אטא. על המטוס היו מאות נוסעים, ביניהם יהודים רבים, שגם איתם ערכנו מבצע תפילין. לאלמא-אטא הגענו בלילה שבין שני לשלישי בשעה 3 לפנות בוקר. לאור פנס ערכנו את סדר התפילות, וקראנו על הציון של של רבי לוי יצחק שבנו בכורו "הוא הוא גואל אחרון... תגלה... כמלך המשיח ותתגלה מלכותו בעולם כולו..."

הרבי מדבר על שני מרגלי החרש

חזרנו למוסקבה באותו לילה, ומיד למחרת עלינו על מטוס בחזרה לניו יורק. ביום רביעי בערב כבר היינו בבית חיינו. כשהרבי יצא מתפילת ערבית, עבר לידנו ועשה בידו 'הק' תנועת עידוד והמשיך ללכת, ומייד הסתובב חזרה ועשה תנועה של תמיהה בידו, כאומר "כבר הספקתם?", ומיד המשיך בתנועת עידוד חזקה לעברנו. השליחת

באלמא-אטא, אצל ר' לוי יצחק

הושלמה.

באותה שבת, הייתה שיחה מיוחדת בה הרחיב הרבי אודות ייחודם של שני מרגלי החרש ששלח יהושע, שדווקא שליחות זו הוכתרה בהצלחה...

ביום שני, כ"ח סיון, הרבי אמר את השיחה הידועה, שהייתה אחר-כך היסוד לקונטרס "בית רבינו שבבבל". זה היה אחרי תקופה ארוכה שהרבי לא דיבר על עניין משיח בגלוי, ובאותה שיחה היו ממש 'גילויים' מיוחדים.

בימים הבאים עוררנו את אנ"ש לפעילות בנושא משיח. באותה תקופה הגיע ר' יוסף גוטניק לארצות הברית לרגל עסקיו, בין השאר גם למשא ומתן עסקי עם אבי באוסטרליה. רתמנו אותו לעניין, והוא

הכניס לרבי מודעה שהוא רוצה לפרסם בעיתונים, על העניין של "הגיע זמן גאולתכם". הרבי הגיה את המודעה.

עשינו אסיפה ב־770, והרב גוטניק דיבר מאוד חזק על משיח. אבא שלו גם היה בכינוס, והוא סיפר שקיבל תשובה מהרבי בעניין משיח, על מה שעד עכשיו זה לא היה רצון לפרסם ולהודיע, אבל עכשיו הוא רואה שיש התעוררות גדולה - וזה עת רצון לפרסם. וע"ז הרבי כתב לו ש"אין לדיין אלא מה שענינו רואות". הוא סיפר שהוא ראה שהעניין של משיח גורם להתעוררות מאוד גדולה.

למעשה, אפשר לומר שההפסק נגמר, ושוב התחילה התעוררות בענייני משיח. זה התחיל כמובן מהרבי, והמשיך אצל החסידים, כשיומיים לאחר מכן, באסיפה שבה השתתפו שלוחים, משפיעים ורבנים, כתבו החסידים לרבי מכתב באופן של 'לדעתך' שההפסק נגמר.

יהי רצון שיפעלו כל זה פעולתם וכו'

בתחילת חודש תמוז חזרנו לארץ, והמשכנו לעורר את אנ"ש והתמימים.

לקראת סוף חודש תמוז, הרבי עדיין לא התגלה, וההרגשה הייתה מאוד קשה. נורא.

היום הבהיר כ"ח סיון אור לכ"ט, ערב חודש הגאולה היי' תהא שנת אראנו נפלאות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

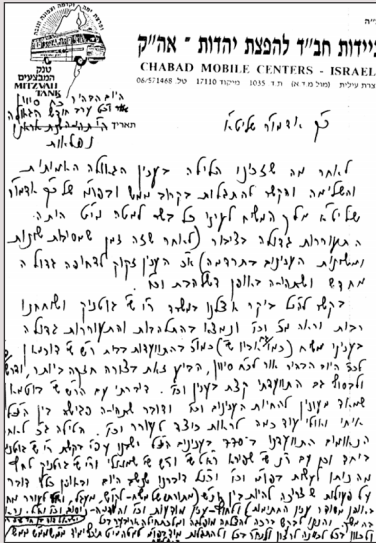
לאחר מה שזכינו הלילה בעניין הגאולה האמיתית והשלימה והקשר להתגלות בקרוב ממש ובפ"ממש של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לעיני כל בשר למטה מיי"ט הייתה התעוררות גדולה בציבור (לאחר שזה זמן שמסכות שונות ומשונות העניינים בתרדמה) א"כ העניין זקוק לדחיפה גדולה מחדש ושתהיה באופן דשלהבת וכו'

בקשר להנ"ל ביקר אצלנו במשרד ר"י שיחי' גוטניק ושוחחנו רבות וראה מכ' וכו' ונמצא בהתלהבות והתעוררות גדולה בענייני משיח (כמו גם אביו שיי') כמו"כ בהתוועדות בבית ר"ש שי' דוכמאן לכב' יום הבהיר אור לכ"ח סיוון הביע זאת בצורה חזקה ביותר, ודרש פו"מ וכו' ולבסוף גם התוועדתי קצת בעניין וכו'.

דיברתי עם הר"ש בוטמאן שמאד מעוניין להחיות העניינים וכו' ודובר שתהיה פגישה בין הנ"ל איתי ואולי עוד כמה לראות כיצד לעורר וכו'.

הלילה ג"כ לאחר הנאומים התוועדנו ב-770 בעניינים הנ"ל ישבנו ע"פ בקשת ר"י שי' גוטניק ביחד.. עם ר"ב שפירא רא"ל שי' ור"י שי' גוטניק לחץ מה ניתן לעשות בפ"מ וכו' וכנ"ל דיברנו שנשב היום ובאופן כללי דובר על פעילות שצריכה להיות בין אנ"ש (מתורתו של משיח - לקו"ש, מעגל ואולי לעורר מחדש באופן מסודר עניין החתימות) ולחץ - עניין מודעות אודות הניסים וכו' נראה בהמשך. והננו לבקש ברכה להצלחה מופלגה ומלכתחילה אריבער בכל ולכוון בכל לרצון ולנח"ר בכל ולהתגלות מיד בפ"מ למטה מיי"ט תיכף ומיד מ"מ"ש מ"מ"ש בשלימות

ישראל דוד בן חי' שרה רעלא נחשון

לעשות בפ"מ וכו' וכנ"ל דיברנו שנשב היום ובאופן כללי דובר על פעילות שצריכה להיות בין אנ"ש (מתורתו של משיח - לקו"ש, מעגל ואולי לעורר מחדש באופן מסודר עניין החתימות) ולחץ - עניין מודעות אודות הניסים וכו' נראה בהמשך. והננו לבקש ברכה להצלחה מופלגה ומלכתחילה אריבער בכל ולכוון בכל לרצון ולנח"ר בכל ולהתגלות מיד בפ"מ למטה מיי"ט תיכף ומיד מ"מ"ש מ"מ"ש בשלימות

חשבתי אולי לנסוע לרבי ליום ההולדת שלי, בב' מנחם אב, אלא שבדיוק אז קיבלתי הזמנה מנשי חב"ד בירושלים לבוא ולהרצות לפנייהן על קבלת המלכות. כתבתי על כך לרבי, וקיבלתי ברכה על הנסיעה לירושלים. כמוכן שההרצאה הייתה בהצלחה

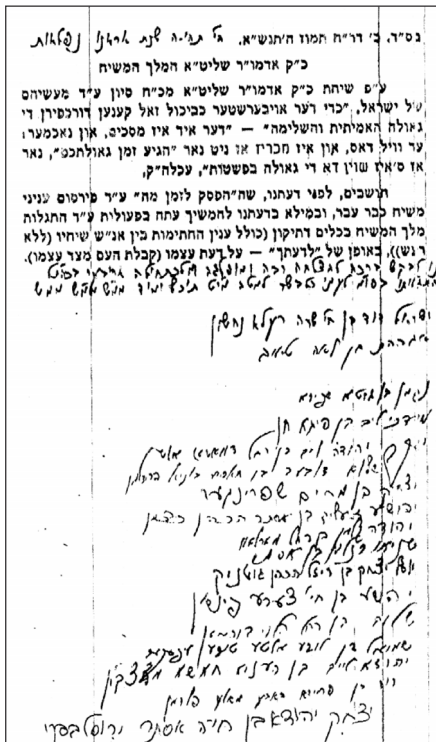
מיוחדת. הגיעו עשרות נשים שרצו לדעת מה הרבי אומר. האווירה הייתה מחשמלת. התחושה הייתה עדיין קשה מאוד. חשבתי שלא עשינו מספיק בעניין הזה של פסק הדין, וכתבתי לרבי שאולי צריך ללכת עם פסק הדין לציון של האר"י החי ביום ההילולא שלו בה' מנחם אב בשליחות הבתי-דין הנ"ל, תוך זמן קצר קיבלתי תשובה: "אזכיר עה"צ".

עליתי יחד עם אבי טאוב לצפת, שם דאגנו שיבואו איתנו מניין חסידים, ביניהם היו הרב משה אשכנזי ע"ה ויבדלח"ט הרב יוסף יצחק וילישנסקי, והקראנו את פסק הדין לפי הסדר שנערך באוהלי רבותינו נשיאנו ברוסיה. מכיוון שהשליחות הייתה חשאית, לא הראינו לאף אחד את פסק הדין, ואפילו החסידים שהיו איתנו במניין על הציון, רובם ככולם לא הבינו מה בדיוק אנחנו מקריאים ליד קברו של האר"י החי...

באותו יום דיווחתי על כך לרבי, כשאני מתאר בפרוטרוט את סדר התפילות והקראת פסק הדין ליד ציונו של האריז"ל. על המכתב קיבלתי תשובה מיוחדת: "ויה"ר שיפעלו ב"ז פעולתם וכו' והזמ"ג [והזמן גרמא] וכו' אזכיר עה"צ".

לפני תשעה באב כתבנו שוב לרבי שאנו מתכוונים לנסוע בשליחות הבתי-דין הנ"ל לקרוא ולמסור את הפסקי דינים במערת המכפלה קבר רחל והכותל המערבי. בט' באב נדחה היה השלב האחרון. לקראת סיום הצום היינו במערת המכפלה, שם אספנו מניין אנשים, שכמובן לא ידעו למה בדיוק הם מצטרפים, והקראנו את פסק הדין. משם נסענו לקבר רחל ואחרי כך לכותל המערבי. כשחזרתי בלילה למשרד הטנקים בנצרת הודעתי לרבי שביצענו את השליחות.

זמן קצר אחרי זה, מאוחר יותר שמענו על השיחה הפתאומית שהרבי השמיע בדיוק באותה שעה לפני מעריב, ובה הזכיר בסיום את שלושה מקומות אלה: מערת המכפלה, קבר רחל והכותל המערבי.

"שיפעלו... פעולתם" איחל לנו הרבי, מי יודע איזו פעולה נפעלה אז...

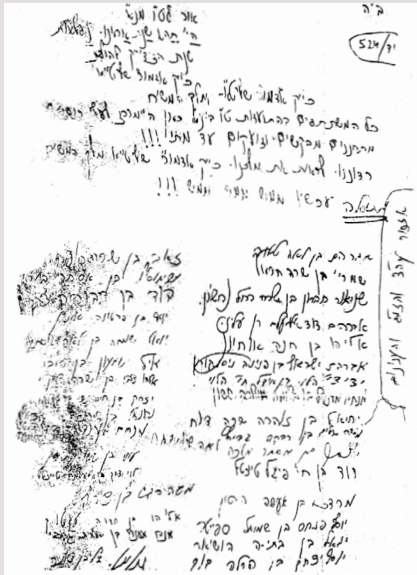
פסק הדין השפייע - מלך המשיח פועל בעולם

לסיום נביא את דברי הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א משיחת קודש ש"פ משפטים ה'תשנ"ב (מוגה) בה מתייחס ישירות לענין הפס"ד הנ"ל ופעולתו בעולם:

בנוגע להמאורעות דימים אלה: לכל לראש - המאורע שאירע בערב שבת זה, שבו התאספו והתכנסו יחדיו ראשי מדינות גדולות וחשובות בעולם, ובראשם נשיאי שתי המעצמות הגדולות, והחליטו והכריזו על תקופה חדשה ביחסי מדינות העולם - ביטול מצב של מלחמות בין מדינות העולם, שיתבטא גם בצמצום וביטול כלי נשק, ועד לשלום ואחדות, שיתוף פעולה ועזרה הדדית בין מדינות העולם לטובת האנושות כולה.

וקדם למאורע זה (בהשגחה פרטית) נאזמו של נשיא מדינה זו לאומה כולה (באור ליום רביעי, "קמי שבתא", התחלת ערב שבת זה), שבו הודיע והכריז על פעולותיו בצמצום וביטול

בסיזמה של התוועדות שהתקיימה במרכז לעולי רוסיה בנצרת עילית, כתבו המשתתפים אל הרבי:

אור לט"ו מנ"א ה' תהא שנת אראנו נפלאות, שנת הצדיק" להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

כל המשתתפים בהתוועדות ט"ו במנ"א כאן ב"מרכז לעולי רוסיה, מתחננים מבשקקים חזועקים עד מתי!!! רצוננו לראות את מלכנו, כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח מתגלה עכשיו ממש ממש!!!

על החתום באו עשרות מהנוכחים, שזכו למענה הרבי: "אזכיר עה"צ והזמ"ג והעניינים"

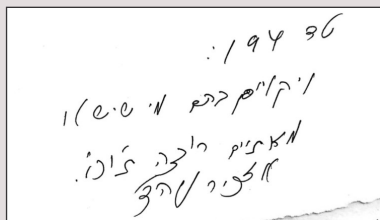
תשורה משמחת נחשון - אקסלרוד

כלי נשק, וניצול הכספים (שלא ינתנו לרכישת כלי נשק) כדי להוסיף בענייני הכלכלה של בני המדינה - הכרזה שאושרה ע"י "בית הנבחרים", שבו נקבעים חוקי המדינה שיש להם תוקף ע"פ תורה ("דינא דמלכותא דינא").

. . ועכצ"ל, שהסיבה האמיתית לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמר ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי ארה"ע בערב שבת זה, היא (לא רק מצד חיוב השכל ("משפטים"), שהרי חיוב השכל הי' גם בכל הדורות שלפנ"ו, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה התורה ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים".

מספר הרב דוד נחשון: בחודש כסלו תשנ"ב, התקיימה חגיגת בר-מצוה לבני. באירוע נכחו משתתפים רבים שאינם מאנ"ש, ביניהם קרובי משפחתי, ראשי ישיבות, דיינים וכמה אישי ציבור כגון ח"כ צחי הנגבי, ועוד.

במהלך האירוע נשאתי דברים בעניין גילוי זהותו של הרבי שליט"א כמלך המשיח וקבלת מלכותו. נקודת הדברים הייתה שע"פ דברי הרמב"ם אודות רבי עקיבא שאמר על בר-כוכבא "דין הוא מלכא משיחא" - מכיוון שהרמב"ם הוא ספר הלכות ולא בא סתם לספר לנו סיפורים - הרי ברור שכאשר ישנו אדם שרואים שמתקיימים בו סימני מלך המשיח - ממילא מוטלת עלינו החובה להכריז ולהודיע זאת בכל מקום ולקבל את מלכותו.

בהתוועדות שהתקיימה בסיום האירוע, השתתף גם ח"כ צחי הנגבי (בנה של הח"כית לשעבר גאולה כהן, שקיבלה מכתבים מהרבי ואף נכנסה ל"יחידות") ובאותה הזדמנות צירף גם הוא את חתימתו על 'קבלת המלכות'. רגע לפני שחתם, אמרתי לו שעליו להבין את המשמעות שהוא מקבל עליו את מלכותו של הרבי מלך המשיח, והוספתי (בחיוך) שזוהי "חתימה אנטי-

דמוקרטית" כי הוא רוצה שיהיה מלך... בתגובה הוא אמר לי: אם זה הרבי - אז אני מוכן, וחתם.

לאחר מכן כתבתי לרבי דו"ח מפורט מהאירוע וההתוועדות, אליו צירפתי את החתימות על קבלת המלכות שחתמו חלק ממשתתפי האירוע, יחד עם חתימות נוספות שנאספו במהלך 'קידוש לבנה' שערכנו באותם ימים (ע"פ דברי הרבי מש"פ נח באותה שנה על 'ובקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם')

על הדו"ח וחתימות אלו השיב הרבי את המענה הבא: "ויקויים בהם מי שיש לו מאתיים רוצה ת' וכו'. אזכיר על הציון".

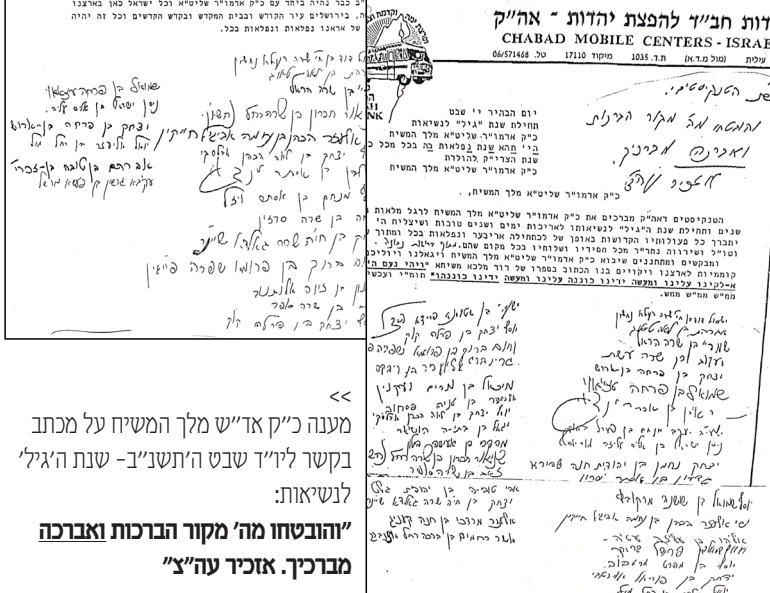
ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו הרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת "מלכי רבנו" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי" - פס"ד "מסיני", שנמשך וחדר גם בגדרי העולם, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע מחליטים ומכריזים מדעתם (ו"בערכאות שלהם", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו הרבותם לאתים".

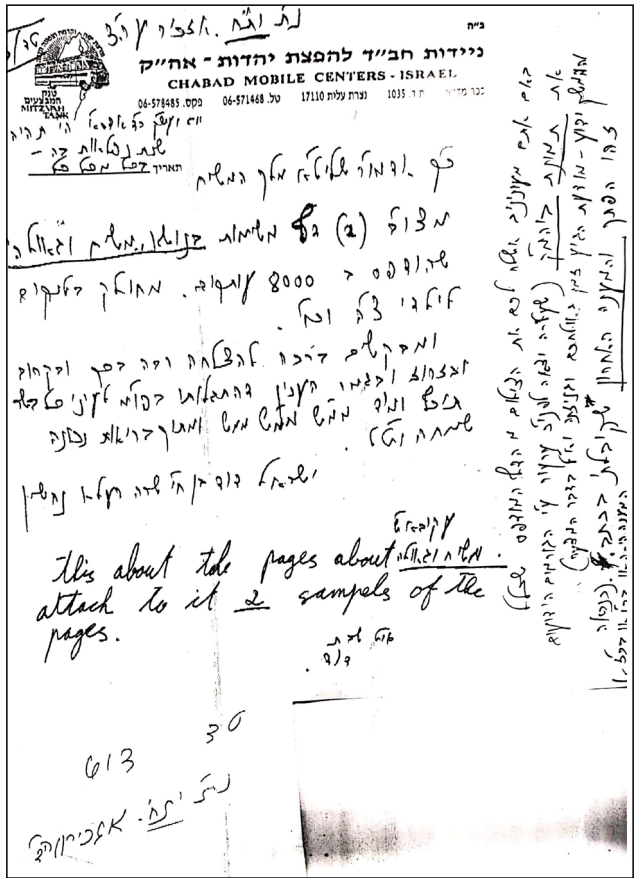
מכתבים בו כותבים הטנקיסטים לרבי מאתה תקופה, עם התואר כ"ק אדמו"ר שלישי"א מלך המשיח:

מענה על פ"נ הטנקיסטים
לדגל ראש השנה ה'תשנ"ב:
"וכל המברך מתברך מה' וכו'.
אזכיר עה"צ"

מענה כ"ק אד"ש מלך המשיח על מכתב בקשר ליו"ד שבט ה'תשנ"ב - שנת ה'גיל' לנשיאות:
"והובטחו מה' מקור הברכות ואברכה מברכיך. אזכיר עה"צ"

ביום ו' כ"ד אדר ראשון ה'תשנ"ב הוכנס לרבי צילום ממבצע בנושא גאולה ומשיח לילדי צ"ה שכלל תמונת בית המקדש ועוד. המענה ע"כ נתקבל אצל הרב נחשון בסוף קיץ ה'תשנ"ב מהרלי"ג ע"ה, ואמר שמענה זה היה אצלו כבר מכ"ו-כ"ז אדר ראשון, וזהו המענה האחרון בכתב שקיבל מכ"ק אדר"ש מלך המשיח:
"נתקבל ות"ח. אזכיר עה"צ"

שיירת הטנקים

לקבלת פני משיח צדקינו

חורף לוחט במיוחד התרגש ובא על עדת חסידי חב"ד ושלוחי הרבי ברחבי העולם בשנת ה'תשנ"ג. בלכבות כולם חיה ופיעמה השראתם של אירועי חודש תשרי, בו שב ונגלה הרבי אל הציבור. ופסגתם במעמד המופלא ביום שמחת תורה, בהישמע "קול רבתי עם בהמליכו" בקבלת המלכות בחיות מחודשת אל מול פני המלך, המעודד את שירת והכרזת עמו: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

אירועים אלו, העלו את רף הציפייה והדריכות להתגלות הרבי שליט"א לכוננות שיא ופתחו עידן חדש בדברי ימי ליובאוויטש. החל מ'היום שאחרי' שמחת תורה תשנ"ג - שירת "יחי אדוננו" הופכת לניגון הקבוע המושר בפני הרבי בכל עת בה יוצא אל הקהל, הכרזה זו נקבעת לדורות בכל מושבות החסידים, בשערי העיתונים והפרסומים החב"דיים מתנוססת סיסמה זו בגאון.

"כינסו השלוחים העולמי" שהתקיים בחודש הבא, נותן את ההזדמנות לאלפי שלוחי המלך מכל רחבי תבל - להיווכח בעצמם ולראות כמו עיניהם את עידודו הנמרץ של הרבי לשירת ה'יחי', לעידודה יוצא הרבי באופן נדיר ומיוחד, בעיצומו של מעמד ה'באנקעט' המרכזי ב-770.

במשא המרכזי בעת אירוע הנעילה של הכינוס, זועק השליח הרב זמרוני ציק מקירות ליבו: "אל תתחמק מהמשימה! הסלוגן "היכנונו לביאת המשיח" מיצה את עצמו כסיסמא, עלינו להתקדם ולקבל על עצמנו את המשימה העכשווית: שהעם היהודי והעולם כולו יכיר ברבי כמלך המשיח ויקבל את מלכותו בהכרזת יחי".

השלוחים מתפזרים חזרה למקומותיהם בחיות מחודשת ובהחלטה נחושה ואיתנה, לפעול לביצועה של 'השליחות היחידה' אותה הטיל עליהם הרבי בכינוסם אשתקד: להכין את העולם לקבלת פני משיח. למוחם וליבותיהם חודרת ההכרה כי חלפה כבר תקופת ההכנה הכללית (נוסח 'היכנונו'..) לביאת המשיח - והדגש העדכני הוא על גילוי שמו וזהותו של משיח צדקנו, מנחם שמו.

אך המהפכה הציבורית הגדולה - הגיעה בפועל בחודש הבא, עם צאתה לדרך של שיירת הטנקים, מלווה במסע הפרסום האגדי רחב ההיקף בסיסמה החדשה והכובשת "ברוך הבא מלך המשיח" לצד תמונתו המאירה של הרבי. זו הייתה נקודת השינוי, התפנית החדה במבצע משיח - בהטלת אור הזרקורים לעבר דמותו של הרבי שליט"א מליובאוויטש, אשר לקבלת פניו אנו מתכוננים, שיבוא ויגאלנו בקרוב ממש.

"והימים האלה נזכרים ונעשים". סיפור אירועי מסע השיירה וקמפיין הפרסום שהתקיימו באישורו ובברכתו של הרבי מלך המשיח שליט"א - אינם ח"ו סיפורי היסטוריה ונוסטלגיה... מטרת התיעוד המוגש בכתבה שלפניכם היא לחיזוק, עידוד והגברת הפעילות להכנת העולם לקבלת פני משיח והפצת בשורת הגאולה וזהות הגואל - שהחלה "בימים ההם" והולכת ונמשכת במלוא המרץ "בזמן הזה".

- עדי נזכה להתגלות המלאה והמושלמת, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש. "אחיי ורעיי, עוד מעט, כשיבוא הרבי מלך המשיח, נקבל אותו בשמחה ובשירה וכולנו יחד נשיר: ברוך הבא מלך המשיח! "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

* * *

"והנה בעוד שבוע, תצא השיירה הגדולה - שיירת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו, ואני אישית אצטרף לעמוד בראש השיירה, בדרך לירושלים. אבל לא לבד, אלא אתכם יחד עם כל ישראל, נצא לקבל פני משיח צדקנו". כך הכריז בדרמטיות רבה, ראש עיריית אריאל דאז וחבר הכנסת מר רון נחמן (ע"ה), במהלך נאומו בחגיגת י"ט כסלו המרכזית בכפר חב"ד בשנת תשנ"ג. ואכן, בהגיע השיירה לירושלים, קיים את הבטחתו וליווה את השיירה בדרכה.

כבר מראשית חודש כסלו, עם חזרתו מכינוס השלוחים העולמי ב-770, קינן רעיון השיירה וקמפיין הפרסום במחשבתו של הרב דוד נחשון מנכ"ל 'ניידות חב"ד בארץ הקודש'. האיש אשר זכה להיות מה'נחשונים' הראשונים שניצבו בחזית המערכה והפעילות לגילוי מלכותו של הרבי מלך המשיח שליט"א.

בראיון גלוי ומיוחד, מגולל הרב נחשון את סיפור מאורעות אלו, מגלה פרטים מאחורי הקלעים וחושף לראשונה את מכתביו לרבי והמענות המיוחדים שזכה לקבל מן הקודש פנימה.

יחד עם ידידו ר' אבי טאוב - שזכה להיות שותף עמו לשליחויות הרבות שהטיל עליהם הרבי, הם התיישבו בצוותא יחד עם עסקנים נוספים לדון ולטקס עצה כיצד ניתן לכבוש את ארץ הקודש ולהאירה בהפצת בשורת הגאולה של הרבי ובפרסום זהותו כמלך המשיח.

בתום הדיונים, העלאת הרעיונות ובחינת דרכי הפעולה - נפלה ההחלטה על קיומה של שיירת הטנקים בחג החנוכה בסיסמת 'ברוך הבא מלך המשיח' לצד תמונתו של הרבי, אשר תבהיר ותגלה לכל את שמו וזהותו של "המלך מבית דוד" - לקראת נערכת קבלת הפנים הגדולה של העם היושב בציון.

הרבי מאשר ומברך את תכנית השיירה

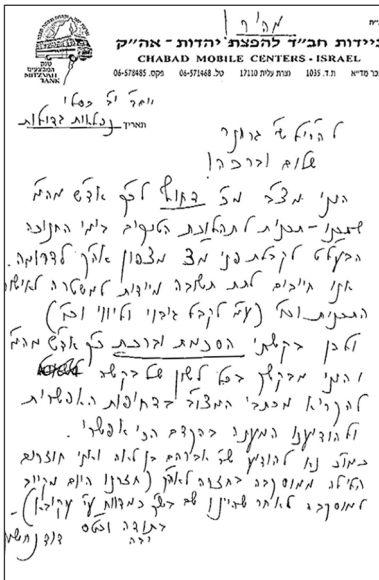
במהלך הימים שחלפו בינתיים, הספיק הרב נחשון להגיע למוסקבה, במסגרת השליחויות החשאיות שהטיל עליו הרבי. ביום רביעי י"ב כסלו, שולח הרב נחשון מכתב "מהיר" ממוסקבה אל המזכיר הרב גרונר, בו הוא כותב:

"הנני מצרף בזה מכתב דחוף לכ"ק אד"ש מה"מ - תכנית לתהלוכת הטנקים בימי החנוכה הבעל"ט לקבלת פני משיח צדקנו. מצפון ארץ הקודש לדרומה. אנו חייבים לתת תשובה מיידית למשטרה לאישור התכנית וכו' (על מנת לקבל גיבוי וליוי וכו') ולכן בקשתי הסכמת וברכת כ"ק אד"ש מה"מ והנני מבקשך בכל לשון של בקשה להקריא מכתבי המצורף בזה בדחיפות האפשרית ולהודיעני המענה בהקדם הכי אפשרי. בתודה וכל טוב סלה".

במכתב המצורף הממוען אל "כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נכתב כך (מכתב זה וקודמו - מתפרסמים כאן לראשונה):

"לאור העניין היחיד שנשאר לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש, מתכננים אנו לערוך בימי החנוכה (כנראה יום ג', ד, ה') תהלוכה של כל הטנקים - "שיירת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו" (או שם דומה) - שיתחיל מצפון אה"ק (קרית שמונה ועד לדרום אה"ק, יתכן שעד באר-שבע, וכן ירושלים (ואולי בירושלים נסיים)).

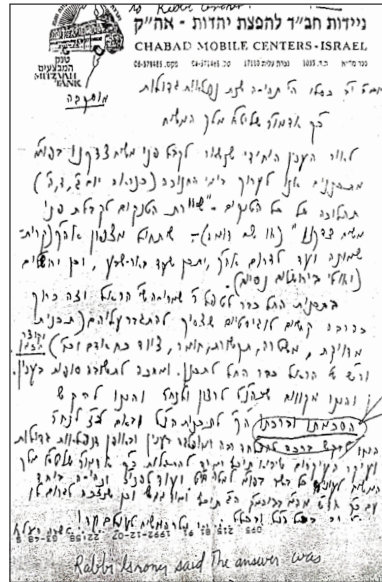
בתכנית החל כבר לטפל ר' שמריה שי' הראל וזה כרוך בהרבה קשיים לוגיסטיים שצריך להתגבר עליהם (תכנית מדוייקת, משטרה, תקשורת, חומר, ציוד כח אדם וכו') וקוצר הזמן. ור"ש שי' הראל כבר החל לתכנן. ומחכה לתשובה סופית בעניין והננו

מכתב למזכיר שיקרא בדחיפות לפני הרבי

מקווים שכהנ"ל לרצון ולנח"ר והננו לבקש הסכמתו וברכתו הק' לתכנית הנ"ל ובאם כל זה לנחת רוח הננו לבקש ברכה להצלחה רבה ומופלגה בעניין ובאופן דנפלאות גדולות ועיקר העיקרים שיביא תיכף ומיד להתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לעיני כל בשר בפועל ממש למטה מי' טפחים ועוד לפני זה ... ביחד עם כ"ק אד"ש מה"מ בבית המקדש הג' תיכף ומיד ממש. וכן שנזכה לגרום לו . . בכל הנ"ל ובכלל. יחי אדוננו . .

תשובת הרבי "הסכמה וברכה" לא איחרה לבוא (כמופיע בצילום בכתב יד המזכיר). גם ביומני התמימים ב-770 מהימים שקדמו לשיירה, מסופר כי "על בקשתו של יו"ר ניידות חב"ד, הרה"ח דוד נחשון ל"הסכמה וברכה" על "תהלוכת הטנקים לקבלת פני משיח" שתעבור בכל רחבי הארץ בימי

המכתב אל הרבי ותשובת הרבי "הסכמה וברכה"

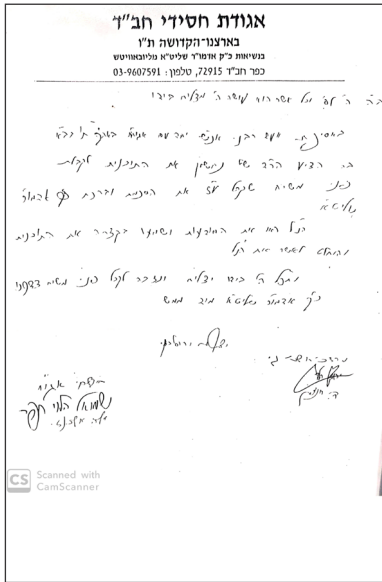
החנוכה - הנהגו הרבי שליט"א בראשו הק' לחיוב.

רבני אנ"ש וחברי אגו"ח מצרפים את אישורם

ההכנות נכנסו לקצב מוגבר. לקראת צאתה לדרך של השיירה, ראה אור ממשרד הניידות, מהדורה מיוחדת של העיתון "חדשות טנק המבצעים" שבישר על השיירה וסיסמתה, לצד כתבות והסברים אודות תוכנה ומשמעותה של קבלת מלכות הרבי שליט"א כמלך המשיח.

בשלב זה, פנה גורם מסויים שלא נחה דעתו מתכנית זו, והתלונן בפני הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי מ'ועד רבני אנ"ש'. בעקבות כך, פנה הרב ירוסלבסקי אל הרב נחשון בנושא ובסופו של דבר, הוחלט על אסיפה של רבני חב"ד יחד עם העסקנים וחברי אגו"ח באה"ק - לדון אודות פרטי התכנית וביצועה. האסיפה התקיימה במשרדו של הרב שמואל חפר בקמפוס 'בית רבקה' בכפר חב"ד ב'.

באסיפה זו פרס הרב נחשון את פרטי התכנית, הסימא, אופן ודרכי הפרסום וכו'. בסיום האסיפה הוחלט ברוב קולות לאשר את התכנית במלואה, על כל פרטיה. למען הסר ספק, נכתב האישור על גבי הבלאנק של 'אגודת חסידי חב"ד בארצנו הקדושה'

מכתבם של רבני חב"ד וחברי אגודת חב"ד בישראל המגבים את השיירה והקמפיין ברוך הבא מלך המשיח

ונחתם על ידי הרבנים וחברי אגו"ח.

וכך נכתב במסמך האישי (שנוסח וצילמו מופיע כאן - בפרסום ראשון) שנכתב בתאריך כ"ב כסלו, כפי שצויין בראש העמוד "ה' לסדר 'וכל אשר הוא עושה ה' מצליח בידו":

"באסיפת 'ועד רבני אנ"ש' יחד עם אגו"ח באה"ק תובב"א, בה הציע הרב דוד שיח"ח נחשון את התוכנית לקבלת פני משיח, שקיבל על זה את הסכמת וברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א. הנ"ל ראו את המודעות ושמעו בקצרה את התכנית והוחלט לאשר את הנ"ל. וחפץ ה' בידו יצליח ונזכה לקבל פני משיח צדקנו - כ"ק אדמו"ר שליט"א מיד ממש".

על החתום באו הרבנים: הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי, הרב מרדכי שמואל אשכנזי, הרב יהוסף גדליה הלוי רלב"ג והרב דוד חנוני. בשם אגו"ח חתמו הרב שמואל הלוי חפר והרב משה אשכנזי.

מסיבת עיתונאים וסערה תקשורתית

משנתקבלה ההחלטה, נרתמו מיטב הכוחות של מפקדת הטנקים למבצע. המסע תוכנן בתיאום מלא עם המשטרה, שהצמידה ליוזי משטרת מלא למשך כל המסע הארוך (כארבעה ימים). המטרה הייתה לעבור את הארץ לאורכה ולרוחבה. במקביל, החלה הפעילות התקשורתית.

לנושא גויס אחד ממשרדי הפרסום הרציניים, בו נקבעה המדיניות והקו ההסברתי של המבצע. עוצבה מודעת הפרסום לעיתונות, הופקו הסטיקרים והשלטים של הקמפיין הארצי הנרחב שילווה את השיירה, בשלטי חוצות ענקיים ובכל אמצעי הפרסום השונים בסיסמת 'ברוך הבא' שתציף ותמלא את מרכזי הערים והצמתים הראשיים.

בארץ החלו לראות את שלטי "ברוך הבא מלך המשיח" וליד אצטדיון רמת גן, התנשא שלט ענק לגובה 6 מטר.

מודעת פרסום

השלט מעל אצטדיון רמת גן

בשעות הבוקר של יום ראשון של חנוכה, התקיימה מסיבת העיתונאים בה נמסרה הודעה רשמית על המבצע. מספר הרב נחשון: מסיבת העיתונאים עשתה קידוש ה' גדול מאוד, עד שא' העיתונאים התקשר ואמר, שזו לו הפעם הראשונה שראה איך שמפשיטים דבר כה עליון של משיח ומסבירים זאת לעיתונאים. בסיום המסיבה יצאו כל העיתונאים בריקוד יחי אדוננו. בנוסף לכך, באותם ימים הוזמנתי גם להתראיין ברשתות הטלוויזיה ולספר על תכנית השיירה.

מכתב הטנקיסטים לרבי

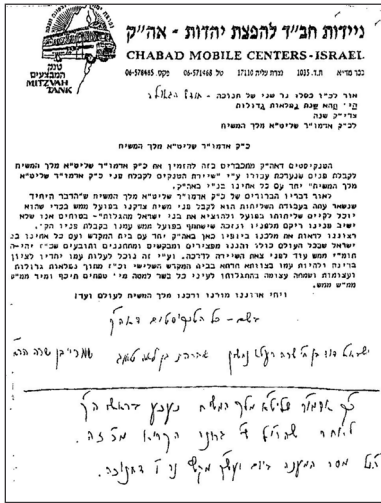
לפני צאתם למסע, באור לכ"ו כסלו נר שני של חנוכה, כתבו הטנקיסטים מכתב מיוחד ומרגש בו הזמינו את הרבי להשתתף בקבלת פנים הנערכת לכבודו בארץ הקודש, להלן נוסח מכתבם של הטנקיסטים, לצד צילום המכתב שנחשף לראשונה בספר 'ימי בשורה':

כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

"הטנקיסטים דא"ק מתכבדים בזה להזמין את כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח לקבלת פנים שנערכת עבורו ע"י "שיירת הטנקים לקבלת פני כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח" יחד עם כל אחינו בני" באה"ק.

לאור דבריו הברורים של כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח ש"הדבר היחיד שנשאיר עתה בעבודת השליחות הוא לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש בכדי שהוא יוכל לקיים שליחותו בפועל ולהוציא את בני ישראל מהגלות" - בטוחים אנו שלא ישיב פנינו ריקם מלפניו ונזכה שישתתף בפועל ממש עמנו בקבלת פניו הק'.

רצוננו לראות את מלכנו ביופיו כאן באה"ק
 יחד עם בית המקדש ועם כל אחינו בני ישראל
 שבכל העולם כולו והננו מפצירים ומבקשים
 ומתחננים ותובעים שב"ז יהי תיכף ומיד
 ממש עוד לפני צאת השיירה לדרכה. וע"י זה
 נוכל לעלות עמו יחדיו לציון ברובה ולהיות
 עמו בצוותא חדתא בבית המקדש השלישי
 וכ"ז מתוך נפלאות גדולות ועצומות ושמהה
 עצומה בהתגלותו לעיני כל בשר למטה מ"י
 מפחים תיכף ומיד ממ"ש ממ"ש ממש".

ויחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח
 לעולם ועד!

על המכתב חתומים "בשם כל הטנקיסטים
 דאה"ק" החסידים: ישראל דוד בן חי' שרה
 רעלא נחשון, אברהם בן לאה טאוב ושמרי'
 בן שרה הראל. בשולי הדף נכתב כי "כ"ק
 אדמו"ר שליט"א מלך המשיח נענע בראשו הק' לאחר שהרי"ל שי' גרונר הקריא מכ'
 זה. הנ"ל מסר המענה ביום ועש"ק מקץ נר ו' דחנוכה".

שיירה יצאה לדרך

השיירה עצמה יצאה לדרך כמתוכנן ביום שני של חנוכה. 11 טנקים, משאית ציוד,
 שלושה רכבי פיקוד, שתי ניידות משטרה, אלפי סופגניות, סטיקרים, עיתוני "חדשות
 הטנקים" וכמה ארגזים של "משקה" לאמירת "לחיים" עם עמך ישראל. נקודת היציאה
 הייתה, בגדר הטובה שגבול הלבנון, כאשר משם נעה השיירה לכיוון קריית שמונה,
 חיפה ודרומה.

קשה לתאר את ההתלהבות האדירה שהטנקים התקבלו בכל נקודת ישוב אליה
 הגיעו. המראה הנפלא של הטנקים נושאי החנוכיות הענק בנגררות, כשמעל גגות
 הטנקים ניצבים בגאון החנוכיות החשמליות, השילוט המרהיב של הכרזות "ברוך הבא
 מלך המשיח", יחד עם השירה שבקעה מהרמקולים רבי העוצמה: "משיח! משיח!
 משיח!..!" נתנו לשיירה איזשהו מימד של גילוי אלוקי שבא מלמעלה!

נוהל התנועה בשיירה, נשמר בקפדנות. הודעה קצרה בקשר על "היכוננו לתזווה",
 וכבר נעה בראש השיירה ניידת משטרתית, כשהיא מפלסת דרך, חוסמת צמתים

ומאפשרת מעבר רציף לשיירה. לאחריה נע קמב"ץ הפעילות ר' שמריהו הראל ברכב הפיקוד, עוקב בקשר על מהלכה התקין של השיירה, כבמבצע צבאי ממש.

נוהל הפעילות שגור אצל הטנקיסטים. ברגע שנעצרים בנקודת הפעילות, מדוממים מנוע, הרמקולים ממשיכים לנגן, יוצאים מהטנק לחלוקת חומר, מעמידים שולחן ועליו מצביבים מכשיר ווידאו להקרנת הסרטון "ראש חודש כסלו עם הרבי מלך המשיח". ואזי כמובן מתחילה התקהלות של אנשים, נשים וטף, המלווה בדרך כלל בקריאות התפעלות, למראה עידודיו הנלהבים של הרבי לשירת ה'יחי', אליה מצטרפים גם הצופים בשמחה.

עכשיו

ביום שני יצא מגול הנגול ליו חמשי יישו לראשונה מסע ההתעוררות הגדול של "שיירת הטנקים" נמצא בעיצומו

המסע יחל בשבת הבאה ברחובות ויגיע לירושלים ביום שני הבא. המסע יכלול את כל יחידות הטנקים והמכונות של צה"ל. המסע יתבצע בליווי כוחות הביטחון ופיקוד העורף. המסע יתבצע בליווי כוחות הביטחון ופיקוד העורף. המסע יתבצע בליווי כוחות הביטחון ופיקוד העורף.

כפר חב"ד

שבועון חסידי חב"ד נבא"ק ת"ו

מסעילת נב"ר"ט
על המעשים
ועל המעשים
מס' 4

עיתון חסידי חב"ד נבא"ק ת"ו
מס' 47

קורות המעשים
מבטא את כל האורח
מס' 47

עיתון כפר חב"ד בסיקור תוך כדי השיירה

מלאו את הארץ - וכבשוה!

מתחיל להיות קצת מאוחר, זזים לנקודה הבאה. צריכים להגיע עוד לבני ברק, גם שם צריכים להחיות את נושא הגאולה ומשיח, לא פחות מכל מקום אחר. מאוחר יותר, יוצאים לדרך לכיוון ירושלים, עכשיו כבר לילה, מדליקים את החנוכיות החשמליות שעל גג הרכבים. למסע בן ארבעת הימים, נלווים מספר כתבי עיתונות וצלמים. עליהם בוודאי זה כבר השפיע. בהמשך אכן מופיעים מספר כתבות הסוקרות באור חיובי את המבצע.

המראה הזה של שיירת אורות החנוכה שלא נגמרת, ממש מהמם. נהגים החולפים ממול השיירה משפשפים עינים, פותחים חלונות, מאטים קצת ומנסים שלא להפסיד טנק או חנוכיה. אתה רואה את ההתפעלות שלהם, את השמחה שנדלקת לשמע שירת הגאולה הבוקעת מהטנקים. התחושה בציבור היא כי השיירה לקבלת פני משיח צדקנו החלה, אך לא נגמרה. התגובות היו מאליוניות ביותר. המבצע הצליח להעלות שוב את נושא המשיח, לסדר היום הציבורי בישראל.

ביומני התקופה מ-770 מסופר: "בין הדוחו"ת הרבים שהוכנסו בשבועות האחרונים, בלט במיוחד הדו"ח אודות תהלוכת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו באה"ק, מדן ועד אילת. לפני כג' שבועות, בשבת פ' וארא, הכניס המזכיר את הפוליגל המיוחד שנתלה בצמתים באה"ק - בו כתוב "ברוך הבא מלך המשיח" עם תמונתו של המשיח, והרבי הניד בראשו כמה פעמים ואף חייך".

בראיון לגליון 'כפר חב"ד' (554) שסיקר את השיירה, מעיד הרב נחשון: "אין כמעט יהודי, זקן או צעיר, ששוחח עם הטנקיסטים ולא קיבל על עצמו מצווה זו או אחרת. היית צריך לראות את ההתפעמות והתקווה והבטחון שהשיירה הזאת חוללה בקרב כל-כך הרבה יהודים. . כמה משפחות בעקבות השיירה הזו התחילו לאכול כשר, כמה משפחות התחילו להניח תפילין! אחרים החלו לגלות התעניינות ביהדות בכלל ובנושא ביאת המשיח בפרט".

עיתון 'הגאולה' מדווח

כשבוע אחרי מסע השיירה, הופיע גליון מס' 26 של "הגאולה האמיתית והשלימה" שהוקדש ברובו לסיקורה ותיעודה. וכך כתב העורך, הרב זמרוני ציק, בכתבת השער בעיתון זה:

"השלב החדש, של קבלת פני משיח צדקנו, החל ואנו כבר בעיצומו. אפשר לחוש זאת בכל מקום ובכל עניין. החל מהשילוט החדש שבחוצות הערים, בעלוני ההסברה ובעיתוני הגאולה, בדגלונים והסטיקרים, בטפסי החתמה על "קבלת המלכות", בדיונים בסדנאות השונות, בתכניות פופולריות בטלוויזיה, בכתבות בעיתונות, אך בעיקרו, הוא השינוי הבסיסי שחל בהתייחסות הציבור לנושא המשיח, החש כי המדובר הוא באירוע אקטואלי ובאישיות בת זמננו.

שיירת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו, שכבשה את הארץ בימי החנוכה ונתקבלה בכל מקום בהתלהבות ובאהדה עצומה, המחישה זאת יותר מכל. העם רוצה את המשיח.

אם בתחילתו של המבצע היוותה הסיסמא "היכוננו לביאת המשיח", הכרזה להכנה כללית - לגאולה, הרי שעתה כשנכנס המבצע לשלב של - "ברוך הבא מלך המשיח", מהווה הסיסמא, הכרזה שמשמעותה ההכרה במלך המשיח עצמו. ולא הכרה פסיבית בלבד אלא הכרה חיובית, בכך שהרבי שליט"א מליובאוויטש הוא מלך המשיח.

הכרה זו, פירושה המעשי הוא קבלת מלכותו! אין ספק כי אנו בעיצומו של מהפך גדול, ובזמן הקרוב ביותר נראה כיצד העם כולו מתעורר לקיים את דברי הנביא הושע "ובקשו את דוד מלכם", כשהעם כולו פונה בבקשה נפשית אל הרבי שליט"א ומבקשו לבוא ולמלוך על ישראל.

הרב אשכנזי מחזק ומעודד

בימים שאחרי השיירה וגל ההתעוררות הגדול בעקבותיה, החלו לזרום התגובות החיוביות ומכתבי התמיכה והעידוד של רבנים, משפיעים ושלוחי המלך בארץ הקודש.

כך נאמר במכתב מיוחד ששיגר הרב מרדכי שמואל אשכנזי אל הרב נחשון:

"ברצוני להעלות על הכתב רחשי לבבי בקשר לשיירת הטנקים לקבלת פני משיח צדקנו. נתלויתי אל השיירה בהיותה בכפר חב"ד ונתרגשתי עד כדי דמעות מעצם הרעיון ומביצועו וכו' ע"י המסר של ברוך הבא וכו' ומהתגובות ששמעתי משאר מקומות בארצנו הקדושה הדבר הביא לתעמולה חיובית אודות הכנת והתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח.

מובן אשר ישנם המקטרגים כמו על כל רעיון חדש אשר לוקח זמן עד אשר מעכלים אותו וכפי ששאלתי באסיפת הרבנים האם יש מי שהוא אשר הסכים בלב ונפש ל'היכוננו לביאת המשיח' ואח"כ לפסק דין הרבנים של חזקת משיח ופרסומו בכלי התקשורת והעולה על כולנה השאגה האדירה של יחי אדוננו וכו' במעמד כ"ק אד"ש אשר הולכת ומתפרסמת, רק כיון שהגיע לברוך הבא פירש והפך למנגד, אלא

מי שמנגד לזה מנגד לכל הקו בגלוי או בסתר וד"ל. בברכת חזק ואמץ ובהקדמת השו"ע ואל יבוש מהמלעיגים".

חזק ואמץ - בעד משיחנו!

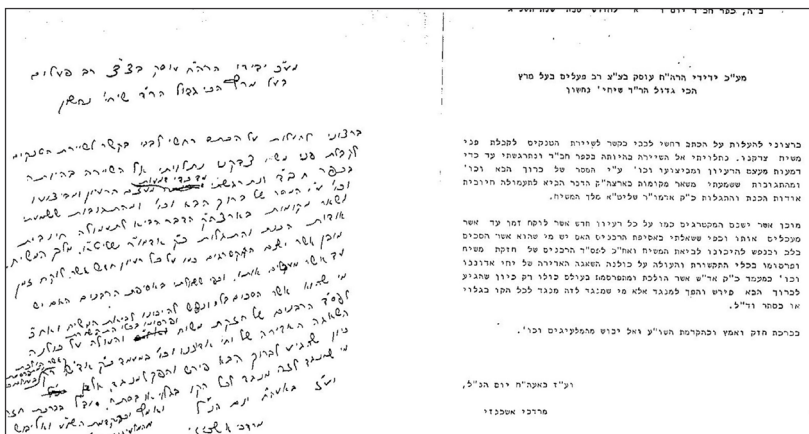
מכתב נוסף אל הרב נחשון, נשלח מאת ידידו הרב שלום דובער הלוי וולפא בו נכתב בין היתר:

"...המציאות בשטח מראה בעליל את אמיתות דברי חז"ל ש'דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב'. כאשר הקהל רואה שאומרים לו דברים ברורים, ושמואמינים במה שאומרים בלי שום ספקות, אז הדברים נכנסים אל הלב ופועלים פעולתם. משא"כ כאשר היינו בעינינו כחגבים הרי בודאי שכן היינו בעיניהם.

ידידי היקר ר' דוד שי, אתה היית זה שיצא ראשונה עם הקריאה יחי המלך במעמד כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח. גם אז היו קטרוגים והיום זה נהפך לנחלת כל עדת המקושרים בליובאוויטש, ו"אנשי הדור מוספים חיות לנשיא הדור ע"י הקריאה יחי המלך" וכפי שרואים במוחש.

אתה הוא הראשון שיצא בקריאה "ברוך הבא מלך המשיח" וכלי ספק בקרוב ממש גם זה יהפך לנחלת הכלל. מי שמקבל בפשטות את דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ש'משיח נמצא כבר בהתגלות ומה שנשאר הוא רק לקבל פניו", הרי אף אם לו בעצמו אין את האומץ והתוקף לצאת עם שלטים של ברוך הבא, הרי עכ"פ אין הוא רשאי בשום אופן לעכב או לקרר את זה שעושה כן.

ר' דוד שי. מלך המשיח שליט"א אמר בכ"ח ניסן תנש"א שצריך אחד, שנים או

מכתב מרבו של חברי הרב אשכנזי - המעודד את קמפיין ברוך הבא מלך המשיח

לכן ידידי היקרים, פנייתי מקרב ולב עמוק, ואיני מוציא עצמי חלילה מן הכלל. הבה נדע כולנו להתעלות, להניח את הכבוד ושאר עניינים אישיים שאינם מסטרא-דקדושה, הצידה. הבה נעבוד יחד למען רבינו מלכינו שליט"א, בהתגייסות מלוכדת של כולנו לקרב האמיתי על לב העם ומעשיו - הרי מי יודע אם לא לעת כזאת הגענו למלכות?!"

מכתב שלוחי המלך בנהריה

שלוחי המלך בעיר נהריה - הרב ישראל בוטמן, הרב נפתלי שפרינגר והרב ברוך וילהלם הביעו את דעתם ותמיכתם בפעילות זו במכתב מיוחד ששיגרו אל חבריהם השלוחים ברחבי ארץ הקודש בכ' טבת תשנ"ג, תחת הכותרת "ברוך הבא מלך המשיח" נכתב:

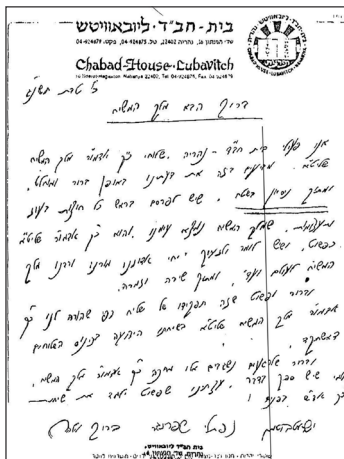
"אנו פעילי בית חב"ד - נהריה, שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, מביעים בזה את דעתנו באופן ברור ומוחלט, ומתוך ניסיון בשטח, שיש לפרסם בראש כל חוצות בעוז ותעצומות, שמלך המשיח נמצא עימנו והוא כ"ק אדמו"ר שליט"א כפשוטו, ושיש לומר ולזעוק 'יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד', ומתוך שירה וזמרה.

וברור ופשוט שזה תפקידו של שליח כפי שהורה לנו כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשיחתו הידועה בכינוס השלוחים דאשתקד. וברור שלרגעים נשגבים אלו מחכה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולמי שיש ספק בדבר - עצנתו שפשוט ילמד את שיחות כ"ק אד"ש בפנים!"

ארץ הקודש - מוכנה להתגלות!

כחודש וחצי לאחר מכן, בעת ה"כינוס לחיזוק ההתקשרות" שהתקיים ב-770 בט"ז שבט, התייחס הרב נחשון בנאומו לאירועי השיירה ומסקנותיה ואמר: "בארץ ישראל יכול הרבי לבוא בצורה הכי גלויה! אין שום בעי", וכולם יקבלו את פניו באופן הנעלה ביותר. "ולמרות שאומרים עלי שאני פנטזיונר - אני עם "רגלים על הקרקע", מנהל מוסד של 80 שלוחים וטנקים שעובדים עם 800 ישובים ומאה אלף ילדים.

ומכיון שישנם כאלו שרוצים לקרר ולומר שהם

מכתב השלוחים בנהריה

יכולים להפגע - אם מישהו יכול להפגע, אני יכול פי כמה וכמה... האם בכדי הרבי מסר את נפשו במשך 43 שנים? הדבר צריך להיות גם במחיר של סגירת מוסד! הרבי אמנם לא אמר כך, אבל אפי' אם זה הי' כך היינו עושים את זה מיד. אין לנו פקפוק בדברי "בן עמרם.

כל ליובאוויטש וכל המוסדות נוסדו וקיימים בשביל הרגע הזה שהרבי יתגלה כמלך המשיח, ובלי זה למה לנו חיים. ולכן אמנם יש לכ"א חשבונות, אבל מה שלכה"פ מצפים מאתנו ברגע כזה - שהרבי נאלץ להשליך חייו מנגד - שנתרומם מעט מהחומריות ונסתכל בעיניים מפוכחות היכן אנו נמצאים". את דבריו חתם הרב נחשון בהכרות "חי אדוננו" משולשת.

באותו כינוס, נאם גם הנגיד החסידי הרב רחמים (רמי) אנטיאן שהתייחס גם הוא לשיירה ואמר: "לפי הדיווחים שקיבלתי מקרובי משפחה, המהלך האחרון שנעשה ב'תהלוכת הטנקים' שמבשרים על 'ברוך הבא מלך המשיח', גרמו ל'מתח משיחי' אדיר בישראל - ועל זה דוד נחשון אני מצדיע לך, ולא רק מצדיע, אלא מתחייב בל"נ לעזור גם בממון החסר בימים הקשים האלה... "יחי מלך המשיח לעולם ועד!"

בשבועות הבאים נתלה שלט 'ברוך הבא' גם אל מול פני המלך, לצד המרפסת ב-770.

באותה תקופה הלחין א' מידידי ותומכי הטנקים, החסיד ר' גרשון פרנקל את השיר 'ברוך הבא' ומכר אותו לזמר החסידי ר' אברהם פריד שזכה לפרסם את השיר שהלך וכבש את הציבור - כהמשך ישיר לשיירת הטנקים בסיסמה זו.

הרבי מול שלט ברוך הבא - פורים נ"ג

סיקור השיירה בעיתונות

אחים שטרן
שיוק
צפת
טל: 03-9340066
(ראח עמי) 3

הגאולה

האמיתית והשלמה

בר: תל"מ מס' 26 יורג רב החשב'ג חוה שנת נגאטות גודלות (6.1.95) מדינת יז אב, בריל 0.50 \$

צמיג'י
מושוון
בע"מ
איזון מנגוים
לנטים מנגוים
חזית 19 ש"י כובע
835520
46 סמ"ר

השלב החדש בפעילות, לקבלת פני משיח צדקנו:

ברוך הבא מלך המשיח

לראשונה בישראל, תמונתו של מלך המשיח בחזיונות הערים • אלפים חותמים על כתב "קבלת המלכות" • לאחר ההכרזה "ברוך הבא מלך המשיח", התארגנות להכנת כתר המלכות למלך המשיח • הכנת הכתר בהתייעצות עם רבנים וגדולי תורה

לחים משיח

מאת הרב מרדכי ביקי-השלם החז"ר, חסידי ישיבת אפרת, פתח תקוה. הרב חסידות אפרת, פתח תקוה, מציג את ספרו 'לחים משיח' המפרט על חזונו של מלך המשיח, המבוסס על פירושו של רבי ארי'ל הכהן מברסלב, על ספרו 'משיח צדקנו'.

שיירת הגאולה

דבר העורך
ברוך הבא מלך המשיח
המשיח צדקנו הוא בן המאה ה-19, ויש הרואים בו את המשיח האמיתי. הוא יבוא למשיח את ישראל, ויגאל את ארצנו. הוא יגאול את ישראל, ויבנה את בית המקדש השלישי. הוא יגאול את ישראל, ויגאול את ארצנו.

שיירת הנשירים

השיירה הנשירים היא שיירת משיח, המיועדת לביצוע משימות מיוחדות. היא מורכבת מנשירים מובחרים, המיועדים לביצוע משימות מיוחדות. היא מורכבת מנשירים מובחרים, המיועדים לביצוע משימות מיוחדות.

שילוח בנושא הגאולה

ברוך הבא מלך המשיח

הגאולה היא המשיח, והמשיח הוא הגאולה. הגאולה היא המשיח, והמשיח הוא הגאולה. הגאולה היא המשיח, והמשיח הוא הגאולה.

ברוך הבא מלך המשיח

המשיח צדקנו הוא בן המאה ה-19, ויש הרואים בו את המשיח האמיתי. הוא יבוא למשיח את ישראל, ויגאל את ארצנו. הוא יגאול את ישראל, ויבנה את בית המקדש השלישי. הוא יגאול את ישראל, ויגאול את ארצנו.

שיירת הנשירים

השיירה הנשירים היא שיירת משיח, המיועדת לביצוע משימות מיוחדות. היא מורכבת מנשירים מובחרים, המיועדים לביצוע משימות מיוחדות. היא מורכבת מנשירים מובחרים, המיועדים לביצוע משימות מיוחדות.

מטוח המפורסם של משה רבנו, יגיע בקרוב, ליד מלך המשיח - ובדואי כבר הגיעו *
* כולגוים: מיעקב, יהודה, משה, אהרון, דוד, מלכי דוד ועד מלך המשיח *

ממראות השיירה הגדולה

הבטיח וקיים

כשביקר ראש עיריית אריאל תב־הנסת רון נחמן בחינת י"ט בכסלו בכפר ה"ב", אמר שרק הודות לברכתו של הרב' שליט"א, זהו לחיבור לבחנת, "עשנצא שירות הטנקים לדרך, אוא עמח בראש השיירה". כשהגיעה השיירה לנסת, קיים את הבטחתו. הוא התנה מכל עסקו, קרא לחברי הנכסת לצאת אל הטנקיסטים, ליווה את השיירה דרך אריכה, התערב בין הטנקיסטים ועורר עיטם את עט ישראל להיות מונגים לקבלת בני משיח.

הזעקה מתממשת

נרש ביותר היה חבר הנכסת דב שילסקי, 'בתקופת השואה', סיפר לרב נחשון, 'ראיתי הרבה מקרים שאנשים צעקו בקול 'אני מאמין בבית משיח' לפני שתנאים ימ'ש ירו בהם למות על סף הבורות. עכשו כולנו באמת טאמינים שהזעקה שלהם מחוללה להתממש...'

רק שמחה

החידה הגדולה לפני יציאת המסע היתה השאלה – אין יקבל את זה עם ישראל? – 'אתה רואה על המגים שלהם, שכל יהודי מעמח באמת למשיח', מספר אחד הטנקיסטים, 'בכל מקום קיבלו אותנו בשמחה. היינו נצעים לפעמים ככה סתם באיזה רחוב, מחלקים סופגניות ועלונים, ואנשים היו נישים, מדברים איתנו, שחיים וננשים...'

"לא בשביל משכנתא"

"היינו נצעים, ולאחר הנחת התמליון חיו מתמחות שיחות על ערכים יהודיים, מסורת ויהדות – וביתא משיח. אנשים רצו לדבר. בעל קיוסק בנתניה: 'המצב כל כך רוע שמיח יכול להציל'. מקח עירוני: 'באמת לא בשבילי אני מחכה למשיח, לא בשביל משכנתא או פרנסה. עם ישראל צריך את זה. העולם צריך את זה. הלוואי והוא כבר יגיע'. נהג מנוית, יוצא מהמנוית ומכריז: 'כאן – אתם בחתה כולכם עדים שמהיום אני הולך ולוקח שיטור בתורה שעה כל יום'"

תדרוך קמביץ

יום ב', כ"ו כסלו, לפני היציאה. קצין המבצעים הרב שמריה הראל, נה לטנקיסטים תדרוך אחרון. כולם רציניים. מקשיבים בריכוז. כולם מבנים שהפע מדובר ביותר ממסע פרסומי-ניסוי והדלקת מגורות. סדר צריך להיות והמטעם צבאית. עוד דגש עולים על המכוניות. החתמה הראשונה תהיה קריית שמונה

אור ברחבת הכותל

ל"ד החבל הסתדרו כל הטנקים ששורה, ולאחר חימום מוקדם בקשר, הדלקנו כולנו את החנוניות באורה שנייה. התוצאה הייתה מרהיבה. כל רחבת הכותל זוארה בגבצות, והמסמאות הכרות ב"רן הבא מלך המשיח" בלבו באור המגורות. כאליו קר לבדוקן הדלקת את המגורות..."

זאב וכבש

"זואה", אמר הרב נחשון לח"כ גנ"ר, "כטוב ובר' אז עם כבש, ועכשיו אתה ושדית-היחונך שולמית אל מביעים בידך כדו גינשו אנשי החמסא..."

גושפנקא של קדושה

"אני יודע שאנחנו במולוסיקה חיבים להמשיך ברנ"ל, אמר חבר-הכנסת אליהו בן-אלישיך לרב נחשון, "אבל מרש אוני' לחיובכ עד כמה עם ישראל באמת מצפה ורוצה את האוהל"

יכין את שדרות

דבר-הכנסת אמיר רמ"ק, שר-מועצת שדרות, וילה ה"חלבוות" "אני מביטכ לכך מחות דבר אחד", "המ"שמיח" אגוד שדרות תהיה נכונה לקראתנו ברובות ובלבבות"

"שירת הטנקים לקבל פני משיח-צדקנו"

"באנו חושך לגרש..."

שירת הטנקים שבינה לתיבת לילה בתיבת החבל, אחרי אל'ן קר' את תיבת הלילה, הם הליחו את בלבבות הציבה את הלחיחה ל'ן תהן תיבת הלילה שפגרו ב"ן אור-החלילה הלחיחה אל'

ציני כלפי חוץ

יכל סיקס שאננו אליה תהיה ברורה אל הסיקס. סיקס חסיד הו' אשירי נרצח אלמו מיהומים בפרותים סופרים אליו סיקס. אשירי תיבת אשירי אשירי והיכו מסיקסית בתיבתים. רביק הריקו צור ל'ריו אילנו הסיקס את ה"לב אל אשירי אור אשירי" "זור' אור אשירי מיקס צור הלחיחה על כל ה"יניק עשירי" או עשירי טריקסית ל'ריו בל'לו אשירי את מתיבת הסיקס..."

ישנו בנתיקים

ל'ריו אשירי את הסיקסיתים הו' ב"ריו הסיקסיתים. עשירי חסיד הו' אשירי נרצח בתיבתים. ב"ריו הסיקסיתים סופרים אליו סיקס. אשירי תיבת אשירי אשירי והיכו מסיקסית בתיבתים. רביק הריקו צור ל'ריו אילנו הסיקס את ה"לב אל אשירי אור אשירי" "זור' אור אשירי מיקס צור הלחיחה על כל ה"יניק עשירי" או עשירי טריקסית ל'ריו בל'לו אשירי את מתיבת הסיקס..."

עצמה מחמתם

ז'ר קטק מל באור נב"ר, כ"ב אל יאר' ל'ריו אשירי את עצמתי הלחיחה הסיקסיתים. עשירי חסיד הו' אשירי נרצח בתיבתים. ב"ריו הסיקסיתים סופרים אליו סיקס. אשירי תיבת אשירי אשירי והיכו מסיקסית בתיבתים. רביק הריקו צור ל'ריו אילנו הסיקס את ה"לב אל אשירי אור אשירי" "זור' אור אשירי מיקס צור הלחיחה על כל ה"יניק עשירי" או עשירי טריקסית ל'ריו בל'לו אשירי את מתיבת הסיקס..."

הנתיקים בירוק

"מסמנות הלחיחה נרצח בל'לו סקס על ה"ריוסיתים. ב"ריוסיתים ב"ריוסיתים סופרים אליו סיקס. אשירי תיבת אשירי אשירי והיכו מסיקסית בתיבתים. רביק הריקו צור ל'ריו אילנו הסיקס את ה"לב אל אשירי אור אשירי" "זור' אור אשירי מיקס צור הלחיחה על כל ה"יניק עשירי" או עשירי טריקסית ל'ריו בל'לו אשירי את מתיבת הסיקס..."

ליל שימורים בכותל

"עשירי חסיד הו' אשירי נרצח בתיבתים. ב"ריו הסיקסיתים סופרים אליו סיקס. אשירי תיבת אשירי אשירי והיכו מסיקסית בתיבתים. רביק הריקו צור ל'ריו אילנו הסיקס את ה"לב אל אשירי אור אשירי" "זור' אור אשירי מיקס צור הלחיחה על כל ה"יניק עשירי" או עשירי טריקסית ל'ריו בל'לו אשירי את מתיבת הסיקס..."

לא רק להרחים

ל'ר חסיד הו' אשירי נרצח בתיבתים. ב"ריו הסיקסיתים סופרים אליו סיקס. אשירי תיבת אשירי אשירי והיכו מסיקסית בתיבתים. רביק הריקו צור ל'ריו אילנו הסיקס את ה"לב אל אשירי אור אשירי" "זור' אור אשירי מיקס צור הלחיחה על כל ה"יניק עשירי" או עשירי טריקסית ל'ריו בל'לו אשירי את מתיבת הסיקס..."

ברוכים

המסיקסיתים ב"ריוסיתים סופרים אליו סיקס. אשירי תיבת אשירי אשירי והיכו מסיקסית בתיבתים. רביק הריקו צור ל'ריו אילנו הסיקס את ה"לב אל אשירי אור אשירי" "זור' אור אשירי מיקס צור הלחיחה על כל ה"יניק עשירי" או עשירי טריקסית ל'ריו בל'לו אשירי את מתיבת הסיקס..."